

R O M Â N I A
JUDEȚUL CĂLĂRAȘI
COSILIU LOCAL AL ORAȘULUI BUDEȘTI

Seediție ordinare

28.11.2018

- PROIECT-

ora 12

HOTARARE

privind aprobarea amenajamentului pastoral pentru pajistile permanente din proprietatea privată a orașului Budești, județul Călărași

Consiliul local al orașului Budești, întrunit în ședință ordinară din data de 30.10.2018, convocat prin Dispoziția primarului nr. ____/2018,

Având în vedere expunerea de motive nr..... a primarului orașului Budești, precum și raportul Compartimentului A.D.P.P nr., prin care se propune aprobarea amenajamentului pastoral al orașului Budești;

În conformitate cu prevederile art. 6 și art. 9, alin. (9) din OUG nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajistilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 și art. 8 și art. 9 din HGR nr. 1064/2013 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonantei de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajistilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;

În baza Hotărârii Guvernului nr. 214/2017 pentru aprobarea procedurii privind asigurarea fondurilor necesare pentru realizarea amenajamentelor pastorale ale suprafetelor de pajisti permanente, precum și pentru modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonantei de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajistilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărarea Guvernului nr. 1.064/2013;

În temeiul prevederilor dispozitiilor art. 36 alin. (2), lit. c), alin. (5), lit. c), precum și art. 45 alin. (1), art. 115, alin. (1), lit. b) din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

HOTĂRÂSTE:

Art.1. - Se aprobă amenajamentul pastoral pentru pajistile din proprietatea privată a orașului Budești, conform Anexei 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art.2. - Cu ducere la îndeplinire a sarcinilor din prezenta hotărâre se împunericște Compartimentul A.D.P.P. din cadrul aparatului de specialitate al Primarului orașului Budești.

Art.3. - Secretarul orașului Budești va comunica prezenta hotărâre tuturor factorilor interesați.

Avizat pentru legalitate,
Secretar oraș Budești
cons.jr Ilie Panai

Nr.
Adoptata la Budești.

Astazi, _____ 2018

Hotărârea a fost adoptată cu _____ voturi "pentru", _____ voturi "contra", _____ "abțineri", dintr-un nr. consilieri prezenți la ședință _____, nr. consilieri locali în funcție 15.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURA JUDEȚEANĂ CALĂRAȘI
Str. Prel. Bucuresti, nr.26, bl.D3; tel. 0242 331325, fax : 0242 334523
C.U.I. 3797182 – dadr.cl@madr.ro ;

*Semnat de
Sediu nr. CL
30.10.2018
Gheorghe*
Nr. 5560 din 23.10.2018

Către,

Primăria Budești,

Vă trimitem: PROIECTUL DE AMENAJAMENT PASTORAL pentru aprobare și semnare în consiliul local Budești.

Exemplarul în original se va returna la D.A.J. Călărași.

Cu deosebită considerație,

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURA JUDEȚEANA CALARASI

DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURA JUDEȚEANA CALARASI

Str. Prel. Bucuresti, nr.26, bl.D3; tel. 0242 324020, fax : 0242 334523

C.U.I. 37651822 – dadr.cl@madr.ro ; directiaagricolacalarasi@gmail.com

PLAN AMENAJAMENT PASTORAL ORAȘUL BUDEȘTI JUDEȚUL CALARAȘI

**CALARASI
2018**

AVIZ AL PLANULUI DE AMENAJAMENT PASTORAL AL ORAȘULUI BUDEȘTI

În urma studierii Planului de Amenajament Pastoral al Orașului Budești, s-a constatat că respectă prevederile art.9, alin.2 al HG 78/2015 care precizează următoarele:

(2) Proiectul de amenajament pastoral va cuprinde, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele elemente:

- a) descrierea situației geografice, topografice și planul parcelar al pajiștilor aflate pe teritoriul unității administrativ- teritoriale;*
- b) descrierea solului și a florei;*
- c) capacitatea de pășunat a pajiștii;*
- d) lucrările de îngrijire și îmbunătățire a pajiștilor;*
- e) planul de fertilizare și măsurile agropedoameliorative.*

Director executiv,
Ing. Obadă Daniel

Viceprimar,
Nae Sinel

Director executiv adjunct,
Ing. Popa Rela

Secretar,
Ilie Fănel

ECHIPA DE LUCRU:

Instituția

DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ JUDETEANĂ CALARAȘI

Semnatura

Elaboratori Inginer Ciocoiu Ionel

Verifier: Directia pentru Agricultura Judeteana Calarasi

Şef Serviciu: Ing. Nae Valentin Nichi

PRIMĂRIA ORAȘULUI BUDEȘTI

Viceprimar: Nae Sinel

Secretar: Ilie Fanel

BENEFICIAR: PRIMARIA ORAȘULUI BUDEȘTI

Viceprimar: Nae Sinel

**Prezenta lucrare este destinat numai scopului pentru care a fost întocmit
Prezenta lucrare nu poate fi reproduc sau publicat , integral sau parțial, f r
aprobarea scris a auto**

Cuprins

Capitolul I. Situația teritorial-administrativă	17
1.1. Amplasarea teritorială a localității	17
1.2. Denumirea deținătorului legal	18
1.3. Documente care atestă dreptul de proprietate sau deținere legală	18
1.4. Gospodărirea anterioară a pajistilor din amenajament	19
1.5. Productia media de iarba a pajistilor	19
Capitolul II. Organizarea teritoriului	
2.1. Denumirea trupurilor de pajiște care fac obiectul acestui studiu	20
2.2. Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște. Vecinii și hotarele pajistii	22
2.3. Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptiv	31
2.4. Baza cartografică utilizată	32
2.5. Suprafața pajistilor. Determinarea suprafețelor	33
2.6. Enclave	33
Capitolul III - Caracteristici geografice și climatice	
3.1. Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului	34
3.2. Altitudine, expoziție, pantă	35
3.3. Caracteristici pedologice și geologice	37
3.4. Reteaua hidrografica	43
3.5. Date climatice	43
Capitolul IV - Vegetația	
4.1. Date fitoclimatice	46
4.2. Descrierea tipurilor de stațiune	47
4.3. Tipuri de pajisti. Descrierea tipurilor	53
4.4. Descrierea vegetației lemnioase	53
Capitolul V - Cadrul de amenajare	
5.1. Procedee de culegere a datelor din teren	54
5.2. Obiective social - economice și ecologice	58
5.3. Stabilirea categoriilor de folosință a pajistilor	59
5.4. Fundamentarea amenajamentului pastoral	59
Capitolul VI - Organizarea, îmbunătățirea, dotarea și folosirea pajistilor	
6.1. Lucrări de repunere în valoare a suprafețelor de pajiști	63
6.2. Amestecuri de ierburi recomandate pentru reînsămânțarea/suprainsamantarea pajistilor	79
6.3. Capacitatea de păsunat	80
6.4. Organizarea păsunatului pentru diferitele specii de animale	86
6.5. Căi de acces	87
6.6. Construcții zoopastorale și surse de apă	89
Capitolul VII - Descriere parcelară	91
Capitolul VIII – Descrierea vegetației forestiere	92
Capitolul IX - Diverse	93
9.1. Data intrării în vigoare a amenajamentului; durata acestuia	93
9.2. Colectivul de elaborare a prezentului plan de amenajament	93
9.3. Hărțile ce se atașează amenajamentului	94
9.4. Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă	95
Anexa 1 - Regulamentul de utilizare și gestionare al pajistilor	97
Calendarul lucrarilor pe pajiste	98
BIBLIOGRAFIE	100
	3

Pajiștile sunt un element esențial al sistemelor de agricultură durabilă, care răspund exigențelor cererii de alimente sănătoase și de calitate superioară.

În plus, pe lângă rolul decisiv de asigurarea furajelor pentru animale, pajiștile au o funcție importantă în dezvoltarea rurală și a mediului înconjurător reflectată prin: conservarea biodiversității, îmbunătățirea fertilității solurilor, fixarea simbiotică a azotului, echilibru hidrologic, prevenirea inundațiilor și alunecărilor de teren, sechestrarea carbonului, calitatea peisajului și important patrimoniu cultural.

INTRODUCERE

Din cele mai vechi timpuri iarba produsă pe pajiști a constituit furajul de bază pentru creșterea animalelor ierbivore domestice, ceea ce a permis dezvoltarea primelor civilizații umane.

Explozia demografică a determinat o expansiune a pajiștilor printr-o luptă continuă a omului cu vegetația forestieră, pentru a produce hrană animalelor, care îi asigură mijloace de trai precum alimente (lapte, carne) și materii prime (lână, piei), forțe motrice pentru transport și lucrările câmpului cât și alte necesități.

În zilele noastre, sistemele de creștere a animalelor bazate pe valorificarea pajiștilor, trebuie să facă față necesităților de hrană tot mai mari, având în vedere că producția de furaje obținute pe aceste suprafete să țină pasul cu cerințele tot mai mari de carne și lapte și cu schimbările climatice. În același timp, producerea furajelor pe pajiști trebuie să reducă competiția din cadrul terenului arabil pentru producerea hranei oamenilor, a animalelor și a biocombustibililor.

ROLUL PAJIȘTILOR ÎN DEZVOLTAREA DURABILĂ A AGRICULTURII

Dezvoltarea durabilă este un proces complex ce se desfășoară prin și sub intervenția umană, care vizează dezvoltarea societății, materializarea lui bazându-se pe faptul că dezvoltarea durabilă a întregului este asigurată de dezvoltarea durabilă a fiecărei părți a activității umane (MARUȘCA și colab., 2010).

În acest sens, dezvoltarea durabilă a agriculturii constituie o parte a acestui proces, agricultura fiind o componentă indispensabilă a acesteia (MOTCĂ și colab. 1994). Creșterea animalelor, în special a bovinelor și ovinelor, are un rol însemnat în imprimarea unui comportament antientropic prin care se realizează durabilitatea agriculturii. Pajiștile sunt un element esențial al sistemelor de agricultură sustenabilă reprezentat prin: asigurarea furajelor, bunăstarea animalelor, calitatea solurilor și folosirea optimă a terenurilor slab productive, în special pentru producerea biomasei, sursă energetică regenerabilă.

Prin plantele furajere din pajiști se intensifică procesul de fotosintează din ecosisteme și se introduce în sol o cantitate mai mare de materie organică, menținându-se în sol o viață biologică activă. Prin rădăcinile plantelor furajere de pajiști, care au rol de liant în prezența materiei organice, se oprește procesul de distrugere a structurii granulare a solurilor, în cele mai multe cazuri conducând la îmbunătățirea acestora (MOCANU, HERMENEAN, 2013; SIMTEA și colab., 1990).

Alături de administrarea gunoiului de grăjd, plantele furajere de pajiști au un rol însemnat în menținerea conținutului de humus din sol, fapt ce imprimă o portanță ridicată solului, care atenuază acțiunea de tasare a animalelor și a mașinilor agricole grele. Asolamentele cu sole înierbate au un rol esențial în menținerea microfaunei din sol și în întreruperea ciclurilor biologice pentru boli și dăunători, ceea ce conduce la reducerea cantităților de pesticide, care sunt nocive pentru microfaună și mediu înconjurător.

Pe lângă rolul principal de **asigurare a necesarului de furaje pentru cel puțin 60% din efectivul de bovine și 80% din efectivul de ovine**, pajiștile au o serie de funcții importante în dezvoltarea rurală și a mediului înconjurător.

Prin înierbare se consolidează biologic taluzurile drumurilor, halde miniere, industriale și menajere, părți de schi și alte terenuri lipsite de vegetație pentru a fi protejate de factorii distructivi, se stimulează pedogeneza și se înfrumusețează peisajul. Acestea funcții reflectă și definesc **multifuncționalitatea pajiștilor**.

Toate activitățile conexe care rezultă din folosirea și valorificarea pajiștilor precum prelucrarea produselor animaliere, colectarea florei medicinale, apicultura etc., constituie o altă **funcție economică** importantă a acestor suprafețe.

Pajiștile permanente constituie importante **habitate pentru animalele sălbaticice și de conservare a biodiversității speciilor de plante și animale**.

Acestea se pot rezuma prin următoarele:

- în România există un număr de 783 de tipuri de habitate, din care aproape 60% se întâlnesc în pajiștile permanente;

- pe teritoriul țării s-au identificat 3700 de specii de plante, din care peste 70% aparțin vegetației pajiștilor permanente. Dintre acestea, 74 de specii au dispărut, 485 sunt amenințate cu dispariția, 200 de specii sunt vulnerabile, 23 sunt declarate monumente ale naturii și 1253 sunt specii rare;

- dintre speciile de animale sălbaticice, 5 specii au dispărut, iar peste 30 sunt amenințate cu dispariția;

- structura floristică a vegetației pajiștilor din România este foarte diversă, cu indici de biodiversitate foarte ridicăți în comparație cu multe țări din Europa;

- fondul genetic de germoplasmă al populațiilor de specii cu valoare economică este foarte mare, România fiind considerată un rezervor biologic natural de îmbunătățire a procesului genetic la multe specii agricole;

- o floră meliferă și medicinală deosebit de bogată.

În cadrul ecosistemelor agricole afectate de eroziune, contribuția pajiștilor este esențială în **protejarea solului**, combătând acele fenomene care conduc la declanșarea și accelerarea procesului de eroziune (RESMERITĂ, 1956).

Astfel, durata în timp pentru îndepărțarea unui strat de sol, pe adâncimea de 20 cm, în urma procesului de eroziune, pe terenurile în pantă acoperite de pajiști este de 29000 ani, față de 100 de ani pentru terenurile în pantă cultivate în sistem de rotație și de numai 13 ani pentru terenurile în pantă cultivate cu porumb siloz în monocultură.

Prin diversitatea speciilor de plante și de animale, pajiștile permanente **înnobilează și înfrumusețează mediul înconjurător**, oferind importante **spații de recreere** pentru civilizația umană.

Din păcate structura funcțională a pajiștilor din România datorită unei gospodăriri necorespunzătoare, este profund perturbată din cauza agresivității unor specii de plante invazive (ex. feriga mare, etc.) care au înlocuit speciile valoroase în proporție ridicată. Balanța estimativă de **azot fixat biologic (NFB)** în agroecosistemele de pajiști și culturi de leguminoase din România este de: 30 kg/ha pe an pentru pajiștile permanente; 80 kg/ha pe an pentru pajiștile temporare și de 160 kg/ha pe an pentru leguminoasele perene (MARUȘCA și colab., 2010).

Fixarea anuală a azotului atmosferic de către leguminoase prin culturi furajere permit reducerea costurilor de producție și a riscurilor de poluare cu nitrati.

Prin îmbogățirea materiei organice în compuși azotați, ca urmare a fixării biologice a azotului, leguminoasele stabilesc direct sau indirect interacțiuni pozitive cu speciile vecine, interacțiuni ce se manifestă mai ales în condiții pedoclimatice dificile, limitând efectele negative ale competiției interspecifice. Conform literaturii de specialitate **cantitatea estimată de CO₂ stocat** (sechestrat) în agroecosistemele de pajiști permanente este de 4,7 t/ha pe an, în cele de pajiști temporare de 4,2 t/ha pe an, față de doar 1,8 t/ha pe an de CO₂ stocat de culturile cerealiere. Rezultă că pe parcursul unui an, cele cca 4,9 milioane de pajiști permanente din țara noastră pot sechestră o cantitatea totală estimată de aproximativ 23 milioane tone. O contribuție esențială își aduc plantele furajere din pajiști și pentru **creșterea capacitații de reținere a apei** și a posibilității de a o ceda când plantele au nevoie de ea.

Comparativ cu culturile anuale, pajiștile permanente au un efect protector pentru **calitatea apei**, regularizarea fluxului de apă și a poluanților. După pădure, pajiștea este cea mai importantă sursă de reținere și filtrare a apei pluviale (DUMITRESCU și colab., 1979).

SITUATIA PAJISIILOR DIN TARA NOASTRA

Pajiștile permanente din țara noastră au o răspândire de aproximativ 4,9 milioane hectare, România ocupând, în Europa, locul al V-lea după Franța, Marea Britanie, Spania și Germania.

Pajiștile din țara noastră, care reprezintă 33% din suprafața agricolă, constituie o parte din avuția națională, de importanță majoră prin dimensiunea resurselor de furaje și calitatea acestora, precum și prin celelalte funcții cu efect benefic asupra protecției și frumuseții mediului înconjurător.

Aria de răspândire a suprafeței pajiștilor se regăsește pe toate formele de relief, respectiv de la altitudinea din Delta Dunării și câmpie, până la altitudinea de 2500 m de pe platourile alpine ale munților Carpați. Aceasta face ca resursele funciare pentru pajiștile din România să fie extrem de variate sub toate aspectele: fizico-geografice; climatice; hidrografice; profunzimea solului; tipurile de sol și însușirilor lor fizico-chimice (ROTAR, VIDICAN 2003; VÎNTU și colab., 2004). În funcție de modul de folosință pajiștile se împart în pășuni și fânețe. Din suprafața totală de pajiști din țara noastră 68% o reprezintă pășunile, iar 32% fânețele (Figura 1).

Repartizarea pajiștilor din țara noastră, în funcție de formele de relief, este reprezentată în figura 2. Se constată că 79% din suprafața de pajiști este situată în zona de deal și montană.

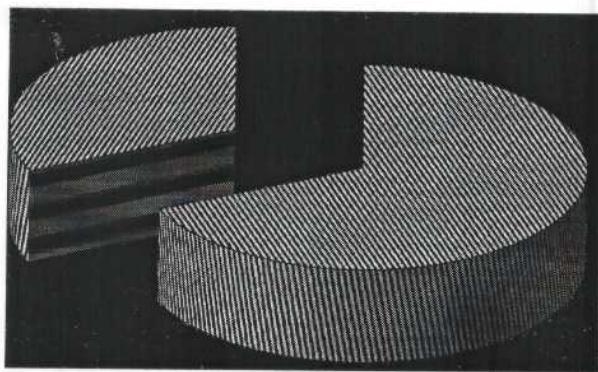

Fig. 1. Ponderea pășunilor și fânețelor din suprafața totală de pajiști, %

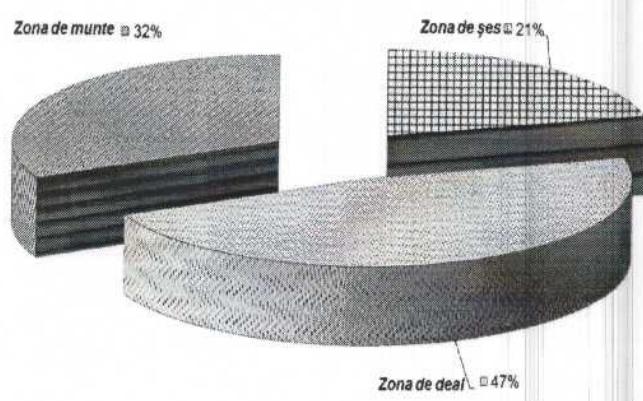

Fig.2. Repartizarea suprafeței de pajiști pe forme de relief, în %

Reducerea dramatică a efectivelor de animale, care la nivelul anului 2009 (*Anuarul statistic al României*, 1990-2010), au ajuns la bovine la cca 40 %, respectiv la ovine la cca. 60 % din efectivul anului 1990, a atras după sine diminuarea considerabilă a suprafeței de pajiști și culturi furajere necesare pentru

asigurarea hranei acestora. Ca urmare, o mare parte din suprafețele ocupate cu aceste culturi au fost abandonate.

Este oportună reintroducerea în circuitul agricol a acestor suprafețe pentru obținerea de **biomăsa necesară producerii biocombustibililor**, aceasta în contextul în care astăzi mai mult ca oricând criza combustibililor fosili este în plină desfășurare și se pune tot mai mult accent pe utilizarea mai largă a energiilor regenerabile, nepoluante.

FACTORII LIMITATIVI AI PRODUCTIVITĂȚII PAJIȘTILOR

Datorită faptului că pajiștile sunt amplasate în condiții staționale foarte variate, ocupând, de regulă, suprafețele improprii altor culturi, fie datorită proprietăților fizico-chimice deficitare ale solului, fie datorită orografiei terenului sau a temperaturii insuficiente cu durată prea scurtă de vegetație de la altitudini mai înalte și alte cauze, productivitatea lor este strâns legată, atât de condițiile de mediu în care se găsesc, cât și de activitățile omului și animalelor sale.

Din datele MADR prezentate în „*Programul național de reabilitare a pajiștilor 2005-2008*”, factorii limitativi pentru producția de furaje pe pajiști sunt în ordine: aciditatea solului, eroziunea, excesul de umiditate, salinitate și alcalinitate, textura solului și altele care ajung să influențeze 60 % din suprafața pajiștilor permanente (Tabelul 1 și Figura 3.).

Pe de altă parte productivitatea pajiștilor este influențată direct de acțiunea unor factori biotici și antropogeni precum abandonul și valorificarea necorespunzătoare, dezechilibru hidric, poluare etc.

Tabelul 1

Factori fizico - chimici limitativi ai solului pentru producția pajiștilor

FACTORUL LIMITATIV	Suprafața de pajiști afectată	
	mii ha	%
Aciditatea solului	1.280	26
Eroziunea solului și alunecări	890	18
Exces de umiditate	290	6
Salinitate și alcalinitate	250	5
Nisipuri, pietriș, roci la suprafață	240	5
Fără restricții majore	1.910	40
TOTAL	4.860	100

Astfel, întreținerea și exploatarea necorespunzătoare a făcut ca: 26 % din suprafața de pajiști permanente să fie invadată de vegetație ierboasă nevaloroasă precum țăpoșica (*Nardus stricta*), bârboasa (*Botriochloa ischaemum*), feriga mare (*Pteridium aquilinum*), târsa (*Deschampsia caespitosa*), șteviile (*Rumex sp.*), ștrigoaia (*Veratrum album*), urzica (*Urtica dioica*) etc., 9 % să fie acoperită cu vegetație lemoasă de arbuști (păducel, măceș, alun, mur, etc.) și puieți de arbori, iar 11% să fie invadate de mușuroaie multianuale înțelenite (Tabelul 2).

La toate acestea se adaugă faptul că pe majoritatea suprafeței de pajiști permanente se manifestă o fertilitate scăzută, iar absența fertilizării organice sau minerale nu permite crearea condițiilor favorabile speciilor furajere valoroase și sporirea producției pajiștilor.

Tabelul 2.

Factori biotici și antropogeni limitativi pentru producția pajiștilor

FACTORUL LIMITATIV	Suprafața de pajiști afectată	
	mii ha	%
Invazie de buruieni, din care:		
- țăpoșică (<i>Nardus stricta</i>)	1.280	26
- bârboasă (<i>Botriochloa ischaemum</i>)	500	10

- ferigă (<i>Pteridium aquilinum</i>)	250	5
- târsă (<i>Deschampsia caespitosa</i>)	170	3
- nitrofile (<i>Rumex, Veratrum, Urtica</i>)	90	2
	270	6
Invazie de vegetație lemnosă	420	9
Mușuroaie întărenite	550	11
TOTAL	2.250	46

Practic nu există suprafață de pajiști care să nu fie afectată de cel puțin unul din acești factori limitativi. Creșterea producției pajiștilor este posibilă doar prin măsuri ameliorative de înlăturare sau de diminuare a acțiunii acestor factori limitativi.

OBIECTIVE ȘI DIRECȚII ÎN CULTURA PAJIȘTILOR

Conform Codului de Bune Condiții Agricole și de Mediu (GAEC), stabilite în Regulamentul Consiliului Uniunii Europene (CE) numărul 1782/2003, țara noastră trebuie să acorde o atenție deosebită acestui patrimoniu pastoral prin menținerea suprafetei existente la 1 ianuarie 2007 (GAEC 11), asigurarea unui nivel minim de întreținere (GAEC 7) și evitarea instalării vegetației nedorite pe terenurile agricole (GAEC 10). Condițiile ecologice foarte diferite în care sunt situate pajiștile, precum și schimbările socio – economice din țara noastră care au condus la un anumit stadiu de degradare o abordare integrată și interdisciplinară în vederea elaborării de noi soluții pentru gospodărirea rațională a patrimoniului pastoral.

Obiectivul fundamental pentru punerea în valoare a pajiștilor este sporirea producției totale de furaje și a calității acestora, în concordanță cu o conversie optimă în produse animaliere ca urmare a unei bune valorificări a acestor suprafețe.

Obiective specifice:

- Gestionarea științifică și tehnologică a patrimoniului pastoral al României în scopul asigurării unei agriculturi durabile (utilizarea nutrienților, conservarea biodiversității, menținerea nealterată a peisajului, exploatarea economică, protecția mediului, bunăstarea animalelor);
- Creșterea valorii nutritive a covorului ierbos, care să asigure o hrănire echilibrată și eficientă a diferitelor categorii de animale, îndeosebi din speciile bovine și ovine, pentru obținerea de produse zootehnice sănătoase și asigurarea bunăstării animalelor;
- Adaptarea tehnologiilor pajiștilor semănate și permanente și de creștere a animalelor, specifice fiecărei condiții staționale, pentru realizarea unor sisteme agricole durabile, cu efecte minime cauzate de schimbările climatice;
- Fundamentarea științifică și dezvoltarea de tehnologii noi pentru producerea ecologică a furajelor și conversia lor în produse animaliere (carne - lapte) cu o valoare biologică ridicată, menținerea biodiversității și protecția mediului;
- Realizarea cantității anuale de semințe de graminee și leguminoase perene de pajiști, din soiurile autohtone, necesară pentru lucrările de îmbunătățire;
- Folosirea suprafețelor mai slab productive pentru producerea de biomășă, importantă resursă regenerabilă, promovându-se punerea în valoare a acestora prin reconversia și reorientarea potențialului de producție.

Direcții de acțiune

Gospodărirea nerățională a pajiștilor permanente, coroborată cu acțiunea factorilor naturali au condus, în decursul timpului, la o degradare avansată prin invadarea de mușuroaie, vegetație nevaloroasă, apariția eroziunii și alunecărilor.

Stoparea procesului de degradare a pajiștilor permanente și menținerea producției și calității furajelor au o importanță deosebită pentru protecția mediului și păstrarea biodiversității.

În această direcție, elaborarea unor noi strategii de creștere a suprafețelor de pajiști eligibile și a activităților economice de creștere a animalelor, cu respectarea bunelor condiții agricole și de mediu, este necesară pentru creșterea absorbției fondurilor europene, păstrarea raportului dintre suprafața de pajiști permanente și suprafața agricolă utilizată și mărirea numărului de exploatații de creștere a animalelor erbivore.

În vederea creșterii suprafețelor eligibile, la articolul 6 din Legea nr. 86/2014 privind aprobarea OUG nr. 34/2013 - Organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, se stipulează că modul de gestionare a pajiștilor se stabilește prin amenajamente pastorale.

Scopul final al punerii în practică a amenajamentelor pastorale constă în diminuarea sau înlăturarea procesului de degradare a pajiștilor permanente printr-un mod rațional de gospodărire a fondului pastoral național, premisă sigură practicării unei agriculturi durabile, în special în zona de deal și montană, unde pajiștile au ponderea cea mai importantă, condiții ce asigură o dezvoltare rurală echilibrată din punct de vedere economic, de protecție a mediului și de păstrare a tradițiilor.

Obiectul prezentului studiu îl constituie amenajarea pajiștilor proprietatea publică private a **U.A.T_ului Budești**, județul Calarași. El cuprinde elemente legate de situația teritorial-administrativă, organizarea teritoriului, caracteristicile geografice, climatice și pedologice ale acestuia, precum și descrierea parcelară a vegetației forestiere și ierboase cu încadrarea ei în tipuri de stațiuni și pajiști conform normelor tehnice în vigoare.

Lucrarea cuprinde, de asemenea, planul decenal de îngrijire și exploatare a pajiștilor cu documentațiile tehnice necesare, conform normelor în vigoare.

Reglementarea organizării, administrării și exploatarii pajiștilor permanente

Modalitatea de administrare a pajiștilor aparținătoare unei localități, reprezintă felul în care se asigură managementul unei pajiști, respectiv organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente (conform Ordonanței de urgență a Guvernului -OUG nr. 34/2013).

Toate problemele și rezolvările acestora vor trebui să fie introduse în „planurile de amenajamente pastorale ale pajiștilor permanente, precum și prin respectarea de către autoritățile administrației publice locale a obligațiilor prevăzute de lege în acest domeniu.

Legislația în domeniul face referire la:

Ordonanța de urgență a Guvernului - OUG nr. 34/2013 (act publicat în monitorul oficial nr. 267 din 13 mai 2013) privind -organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991.

ORDIN nr. 544 din 21 iunie 2013, privind -metodologia de calcul a încărcăturii optime de animale pe hecitar de pajiște, emis de MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE (act publicat în monitorul oficial nr. 386 din 28 iunie 2013).

HOTARÂRE nr. 1.064, din 11 decembrie 2013, privind Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, document emis de Guvernul României (act publicat în monitorul oficial nr. 833 din 24 decembrie 2013).

Legea nr. 86/2014 privind aprobarea OUG nr. 34/2013 -Organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările de rigoare -OUG 63/2014 pentru modificarea și completarea unor acte

normative din domeniul agriculturii, document emis de Guvernul României (act publicat în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 730/7.10.2014).

Hotărârea nr. 78/2015 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.064/2013.

Instrumentele de management al pajiștilor

În vederea asigurării unui management corespunzător a unei pajiști permanente, trebuie să fie utilizate atât instrumente tehnice și juridice de specialitate, cât și instrumente de ordin financiar fără de care nu ar fi posibilă materializarea măsurilor tehnice și juridice.

Instrumente tehnice și juridice

Conform HG 1064 11.12.2013, Art. 4, administrarea pajiștilor aflate în domeniul public și/sau privat al comunelor, orașelor, municipiilor și al municipiului București se face de către consiliile locale, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

În administrarea pajiștilor unei comune, localități principalul instrument utilizat este planul de management, respectiv modul de gestionare a pajiștilor ce se stabilește prin amenajamente pastorale, ce îndeplinește un dublu rol, fiind atât un instrument juridic (solicită și prevăzut de lege), cât și un instrument tehnic (necesită implicarea specialiștilor în cercetare din diferite domenii și elaborarea unor seturi de măsuri tehnice care să conducă la păstrarea compoziției floristice, a ratei de creștere a plantelor și de randament al pajiștilor, pentru a asigura cerințele nutriționale ale animalelor /OUG nr. 34/2013, OR. nr.544 din 21/06/2013, HG 1064 din 11/12/2013).

În Hotărârea de Guvern -HG 1064 11.12.2013, la Art. 8 (1), se specifică faptul că modul de gestionare a pajiștilor se stabilește prin amenajamente pastorale, în condițiile legii. Modul de implementare a amenajamentului pastoral se stabilește prin contractul de concesiune sau închiriere, conform prevederilor legale în vigoare (HG 1064 11.12.2013, la Art. 8 (5)).

În Hotărârea de Guvern -HG 1064 11.12.2013, la Art. 12 și 13, se prevăd următoarele:

ART. 12: Responsabilitatea pentru respectarea bunelor condiții agricole și de mediu revine exclusiv utilizatorilor. Amenajamentul pastoral În vederea creșterii suprafețelor eligibile la articolul 6 din Legea nr. 86/2014 privind aprobarea OUG nr. 34/2013-Organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, se stipulează că modul de gestionare a pajiștilor se stabilește prin amenajamente pastorale (Ghid de întocmire a amenajamentelor pastorale, 2014).

Scopul amenajamentului pastoral constă în reglementarea și organizarea în timp și spațiu a producției erbacee din pajiști, potrivit condițiilor staționale locale și incidenței măsurilor de agromediu, astfel

ca să se asigure o gospodărire rațională a acestora, având în același timp ca țintă și menținerea biodiversității și protejarea mediului înconjurător (Ghid de întocmire a amenajamentelor pastorale, 2014)

„Amenajamentul pastoral” reprezintă „documentația care cuprinde măsurile tehnice, organizatorice și economice necesare ameliorării și exploatarii pajiștilor, în conformitate cu obiectivele de management al pajiștilor prevăzute în „Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, (art.1, lit. a. din HG nr.1064 11.12.2013).

Măsurile prevăzute în „amenajamentul pastoral” se elaborează astfel încât să țină cont de exigențele economice, sociale și culturale, precum și de particularitățile regionale și locale ale zonei.

Potrivit prevederilor art. 9 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013, proiectul de amenajament pastoral se întocmește potrivit ghidului –cadru elaborat de Institutul de Cercetare - Dezvoltare pentru Pajiști Brașov.

În conformitate cu OUG 34/2013, amenajamentul pastoral cuprinde:

- actele care stau la baza dreptului de proprietate, inclusiv schița pajiștii sau planul cadastral;
- determinarea suprafeței pajiștii cu prezentarea denumirii, suprafeței, vecinătăților și a hotarelor;
- descrierea situației geografice și topografice a pajiștii sau a diferitelor unități în cazul în care pajiștea se compune din mai multe porțiuni;
- descrierea solului pajiștii;
- descrierea florei pajiștii;
- calitatea pajiștii;
- determinarea suprafețelor de pajiște care sunt oprite de la păsunat;
- perioada de păsunat;
- capacitatea de păsunat și încărcătura optimă;
- stabilirea căilor de acces;
- stabilirea surselor și a locurilor de adăpat;
- locurile de adăpost pentru animale și oameni;
- împărțirea pajiștii pe unități de exploatare și tarlale pentru diferite specii;
- lucrările care se execută în fiecare an pentru întreținerea și creșterea fertilității solului;
- lucrările de îmbunătățire anuală și pe termen lung;
- lucrările tehnice și instalațiile care se utilizează, cu indicarea locului de amplasare.

Dacă lucrările cuprinse în primele elemente din amenajament (acte de proprietate, descriere geografică și topografică), pot fi realizate pe baza documentelor și informațiilor existente, activitățile referitoare la descrierea stațiunilor și determinarea tipurilor de pajiști și stabilirea tehnologiilor de cultură și exploatare a pajiștilor, necesită deplasarea și culegerea de informații pe teren.

Amenajamentul pastoral se întocmește de către specialiștii în domeniu, pe o perioadă de 10 ani, cuprinzând toate suprafețele de pajiști aflate în proprietatea unităților administrative-teritoriale.

Modul de implementare a amenajamentului pastoral se stabilește prin contractul de concesiune sau închiriere, conform prevederilor legale, responsabilitatea pentru gestionarea pajiștilor conform normelor tehnice prevazute în amenajament, cu respectarea bunelor condiții agricole și de mediu revenind exclusiv utilizatorului, iar primarii prin aparatul de specialitate asigură controlul cu privire la respectarea prevederilor contractuale stabilite pentru pajiștile concesionate, sau închiriate.

- Pentru început este necesar să definim următorii termeni de specialitate utilizați în prezentul proiect de amenajament pastoral:

Corpul de pajiste – este cea mai mare unitate economică pastorală, cu suprafețe cuprinse 100 și 25.000 ha (ex.: gol de munte, lunca râu, etc.);

Trupul de pajiste – reprezintă o suprafață continuă înconjurată de terenuri aparținând categoriei de folosință a terenurilor, indiferent de întinderea și apartenența ei;

Parcela descriptivă – este unitatea constitutivă de bază din cadrul unui trup de pajiste, delimitată în cadrul parcelarului în funcție de condițiile staționale și a vegetației, cu caracter permanent, indiferent de modul de folosință a terenului în cadrul trupului respectiv.

Subparcelele – subdiviziunea parcelei descriptive unde se aplică tehnologii diferențiate de îmbunătățire;

Parcela de exploatare – suprafața din cadrul unei pășuni, delimitată prin limite naturale sau artificiale (garduri fixe, garduri electrice, etc.), cu producții de iarbă aproximativ egale, utilizate pentru pășunatul rațional în rotație.

Enclave – suprafețe de teren cu alte categorii de folosință (arabil, pădure, luciu de apă, etc.), amplasate în interiorul pajiștii.

În condițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013, în vederea întreținerii și utilizării suprafețelor de pajiști, precum și pentru conservarea, ameliorarea și păstrarea biodiversității acestora, utilizatorii pajiștilor au obligația să aplique pe fiecare parcelă acțiunile tehnice cuprinse în proiectul de amenajament pastoral, precum și planul de fertilizare.

Întocmirea planului de fertilizare și stabilirea măsurilor agropedoameliorative se fac de către oficiile de studii pedologice și agrochimice județene.

Principii fundamentale de respectat la întocmirea amenajamentului pastoral, conform - Ghidului de întocmire a amenajamentelor pastorale (2014) sunt:

- a - asigurarea productiei de furaje pentru tot parcursul anului (conveier);
- b - asigurarea cresterii calitative și cantitative a productiei de furaje, de la an la an;
- c - elaborarea lucrărilor de îmbunătățire tinând cont de condițiile pedo-climatice și potentialul zonei ce va fi amenajată;
- d - respectarea metodologiei de întocmire din prezentul ghid;

e - respectarea angajamentelor, codurilor de bune practici, legislatiei si a măsurilor de agromediu sub incinta cărora intră pajiștea ce va fi amenajată;
 f. - respectarea întocmai a măsurilor, a lucrărilor impuse de către amenajament i a graficului de execuție a acestuia.

Consiliile locale au obligația să elaboreze amenajamentul pastoral, valabil pentru toate pajiștile aflate pe unitatea administrativ-teritorială în cauză, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență 34/2013.

Conform legii nr. 86/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991-pentru punerea în valoare a pajiștilor aflate în domeniul public al comunelor, orașelor, respectiv al municipiilor și pentru folosirea eficientă a acestora, unitățile administrativ-teritoriale, prin primari, în conformitate cu hotărârile consiliilor locale, în baza cererilor crescătorilor de animale, persoane fizice sau juridice având animalele înscrise în RNE, încheie contracte de concesiune/inchiriere, în condițiile legii, pentru suprafetele de pajiști disponibile, proporțional cu efectivele de animale deținute în exploatație, pe o perioadă cuprinsă între 7 și 10 ani.

Pentru punerea în valoare a pajiștilor aflate în domeniul privat al comunelor, orașelor, respectiv al municipiilor și pentru folosirea eficientă a acestora, unitățile administrativ-teritoriale, prin primari, în conformitate cu hotărârile consiliilor locale, în baza cererilor crescătorilor de animale, persoane fizice sau juridice având animalele înscrise în RNE, încheie contracte de închiriere, în condițiile legii, pentru suprafetele de pajiști disponibile, proporțional cu efectivele de animale deținute în exploatație, pe o perioadă cuprinsă între 7 și 10 ani."

Utilizator de pășuni și fânețe – „crescător de animale, persoană fizică având animalele înscrise în Registrul național al exploatațiilor (RNE)/crescător de animale, persoană juridică de drept public sau de drept privat, constituită conform prevederilor Codului civil, având animale proprii sau ale fermierilor membrii, înscrise în RNE, care desfășoară activități agricole specifice categoriei de folosință pășuni și fânețe, conform clasificării statistice a activităților economice în Uniunea Europeană pentru producția vegetală și animală, care deține legal dreptul de folosință asupra suprafetei agricole și care valorifică pășunea prin păsunare cu efective de animale sau prin cosire cel puțin o dată pe an;” (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 13 mai 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 86/2014).

Deținători de pajiști -titularii dreptului de proprietate, ai altor drepturi reale asupra acestora sau cei care, potrivit legii civile, au calitatea de posesori ori deținători precari ai pajiștilor.(Legea 86/2014)

Regulamentul de utilizare și gestionare al pajiștilor, este inclus în „amenajamentul pastoral”, iar „autoritatea contractantă are obligația de a include în cadrul documentației de concesiune sau închiriere a pajiștilor amenajamentele pastorale și condiții speciale de îndeplinire a contractului, cu respectarea prevederilor legale în vigoare (art.6 alin.(2) din HG nr. 1064 din 11/12/2013).

Scopul final al punerii în practică a amenajamentelor pastorale constă în diminuarea sau înlăturarea procesului de degradare a pajiștilor permanente printr-un mod rațional de gospodărire a fondului pastoral național, premisă sigură a practicării unei agriculturi durabile, condiții ce asigură o dezvoltare rurală echilibrată din punct de vedere economic, de protecție a mediului și de păstrare a tradițiilor, conform literaturii de specialitate și Ghidului de întocmire a amenajamentelor pastorale, 2014.

Controlul aplicării prevederilor proiectelor de amenajamente pastorale de către proprietari/utilizatori se realizează de inspectori din cadrul Agentiei Naționale pentru Zootehnie «Prof. Dr. G.K. Constantinescu» prin oficile județene de zootehnie.

Proiectele de amenajamente pastorale prevăzute la art. 8 alin. (1) din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.064/2013, astfel cum au fost modificate și completate prin Hotărârea 78/2015, se aprobă, în condițiile legii, de consiliile locale în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a hotărârii amintite anterior.

Modul și etapele de lucru necesare întocmirii unui Plan de amenajament pastoral

Amenajamentul pastoral, cu un caracter complex și o perioadă însenmată de implementare (10 ani) necesită o serie de lucrări, cu o anume succesiune. Un aspect important în cadrul lucrării îl au cele două conferințe de amenajare, în care se decid și se aprobă măsurile necesare pentru reglementarea procesului de ameliorare a pajiștilor.

Întocmirea amenajamentului comportă următoarele etape:

Întocmirea temei de proiectare;

- Faza de teren;
- Faza de redactare;
- Faza de editare.

Tema de proiectare se întocmește de grupul de lucru format din specialiștii nominalizați în articolul 8 alineatul 2 din HG 1064/2013 cu completările și modificările ulterioare. Avizarea temei de proiectare s-a făcut face la sediul **UAT Budești** și are ca scop analizarea principalelor probleme referitoare la amenajarea pășunilor.

Faza de teren cuprinde: pregătirea prealabilă (documentare asupra zonei ce va fi amenajată, stabilirea provenienței și situației juridice a pajiștilor, studierea bazei cartografice existente, studierea materialelor elaborate anterior, etc.); avizarea temei de proiectare (conferința 1 de amenajare); organizarea teritoriului (editare hărți UAT și a parcelarului); recunoașterea terenului și delimitarea fondului parcelar (se verifică dacă materialul cartografic utilizat se reflectă întocmai cu situația de pe teren); aplicarea pe teren a parcelarului; constituirea subparcelarului; descrierea parcelară; receptia lucrărilor.

Fazele de redactare și editare presupun redactarea respectiv editarea tuturor documentelor socitate prin Ghidul de întocmire a amenajamentelor pastorale alături de propunerile privind durata sezonului de pășunat, numărul ciclurilor de pășunat, speciile și categoriile de animale cele mai corespunzătoare; propunerile asupra suprafețelor ce trebuie redate pășunii prin lucrări de ameliorare și defrișări asupra împăduririlor, adăpătorilor, drumurilor de acces, construcțiilor, împrejmuirilor, etc.

Conferințele de amenajare

În scopul examinării perspectivelor de dezvoltare și a regimului de gospodărire a pajiștilor care se amenajează, după recunoașterea generală a terenului de amenajat făcută de proiectant, s-a ținut la sediul Primăriei Dorobantu prima conferință de amenajare, iar după recepționarea lucrărilor de teren se ține a doua conferință de amenajare.

a. La prima conferință proiectanții au prezentat :

- numărul de păsuni (trupuri) și suprafața lor, ce urmează să fie amenajate;
- proveniența, situația lor legală, gruparea lor pe corpuri și trupuri;
- dacă este făcută delimitarea de celelalte fonduri și dacă limitele sunt marcate pe teren;
- materialul cartografic existent și volumul lucrărilor de ridicări în plan necesare;
- colectivitățile beneficiare, necesarul lor de păune, starea în care se prezintă păsunile respective sub raportul repartiției lor pe categorii de terenuri și calitatea lor;
- problematica specifică regiunii;
- suprafetele care intră sub incidența măsurilor de agro-mediu.

S-au discutat și s-au făcut propuneri în legătură cu expunerea și s-au luat hotărâri cu privire la măsurile ce vor fi aplicate, care vor constitui directive pentru mersul lucrărilor pe teren.

b. La conferința a 2-a, s-a prezentat:

- situația reală a fondului pastoral de amenajat, după datele culese pe teren: asupra capacitatii de păsunat din trecut și asupra modului cum a fost administrat în trecut sub raport tehnic;
- gruparea definitivă a păunilor pe corpuri, trupuri și unități de exploatare;
- s-au făcut propuneri asupra duratei sezonului de păsunat, numărului ciclurilor de păsunat, speciile și categoriile de animale cele mai corespunzătoare;
- s-au făcut propuneri asupra suprafețelor ce trebuie redată păsunii prin lucrări de ameliorare și defrisări asupra împăduririlor, adăpătorilor, drumurilor de acces, construcțiilor, împrejmuirilor, etc.

CAPITOLUL I SITUAȚIA TERITORIAL-ADMINISTRATIVĂ

1.1. Amplasarea teritorială a localității

Orașului Budești este situată în partea de vest a județului Calarasi, pe malurile Dâmboviței, unde se varsă în râul Argeș, la circa 120 km de Municipiul Calarasi. Caile de comunicație sunt: șoseaua națională București-Oltenia și calea ferată București-Oltenia.

Legătura cu comunele învecinate este asigurată de drumuri modernizate.

Se învecinează cu următoarele localități:

- Comunele Frumușani și Vasilați la nord;
- Comuna Nana la est;
- Comunele Șoldanu și Crivăț la sud;
- Comuna Hotarele la vest.

Suprafața totală a UAT-ului Budești este de **7920** ha, din care suprafața agricolă de **6831** ha. Orașul Budești se încadrează între orașele mici ale județului Calarasi și cuprinde satele Buciumeni, Gruiu și Aprozi.

UAT-ului Budești are 7526 de locuitori.

Din punct de vedere geologic, teritoriul orașul este situat în vestul județului, la circa 120 km de Municipiul Calarasi. Caile de comunicație sunt: șoseaua națională București-Oltenia și calea ferată București-Oltenia. Legătura cu comunele învecinate este asigurată de drumuri modernizate.

Un relief variat, cu platouri și văi, o clima temperată, care a contribuit la formarea unei mari varietăți de soluri, unele foarte fertile, o rețea hidrografică bogată, o vegetație și o faună variat, toate acestea au oferit și oferă condiții favorabile dezvoltării societății umane.

Pajiștile care fac obiectul acestui amenajament pastoral se află pe teritorul administrativ al Orașului Budești, județul Calarasi.

Vor fi anexate copii ale documentelor care fac dovada dreptului de proprietate asupra pajiștii, pentru fiecare trup în parte, conform tabelului 1.1.

Conform datelor raportate în Situația Statistică a Terenurilor, la nivelul anului 2016 situația păsunilor și fânețelor din UAT Budești este următoarea:

Situatia statistică a terenurilor

	Păsuni	Fanete
Total UAT	202,1897	-
Proprietate publica	202,1897	-
Proprietate private	0	-
- UAT	202,1897	-
- Persoane fizice	0	-

tabelului 1.1

1.2. Denumirea deținătorului legal

Suprafața totală a pajiștilor de pe teritoriul Orașului Budești este de 202,1897 ha din care 202,1897 ha în proprietatea UAT Budești, conform Extraselor de carte funciară din 2018.

Deținătorii legali ai pajiștilor care urmează a fi supuse amenajărilor prin acest Plan de amenajament pastoral sunt:

UAT Budești

Adresa: Orașul Budești, Calea București, nr.75

Județul Calarași

Email: primaria.budesti@gmail.com

Telefon: 0242-528301,

Reprezentant legal: Nae Sinel

Funcția reprezentantului legal: Viceprimar

1.3. Documente care atestă dreptul de proprietate sau deținere legală

Documentele care certifică dreptul de proprietate sau deținere legal sunt următoarele:

Pajistile situate pe teritoriul administrativ al orașului Budești se află în proprietatea orașului Budești și în administrarea Consiliului Local cu sediul în localitatea Budești din județul Calarasi.

Documentul care atesta dreptul de proprietate asupra pajistilor situate pe teritoriul administrativ al orașului Budești este Ordinul Prefectului nr. 248 din 01.08.2018 și extrasele de carte funciară din 2018.

Patrimoniul pajistilor din UAT Budești

Tabelul 1.1

Nr.	Teritoriu administrativ	Trupul de pajiște	Bazin hidrografic	Observații
1	2	3	4	5
I.	UAT Budești	Trup Buciumeni	Argeș	
	UAT Budești	Trup Gruiu	Argeș	

2.

--	--	--	--	--

La data de 1 ianuarie 2007, in Registrul Agricol al Orașul Budești figureaza inscrisa la categoria de folosinta "pasuni naturale", suprafata de 577,47 ha.

La data de 14.10.2010, suprafata de pasune inscrisa in Registrul agricol este de 526,8100 ha.

Conform extraselor de carte funciara din 2018 suprafata pajistilor este de 202,1897 ha.

Tabelul 1.2

Productia medie de iarba a pajistilor din UAT Budești

Nr crt	Specificare	Anul 2013	Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016	Anul 2017	Media
1	Trupuri de pajiste	Trupuri :Buciumeni, Gruiu					
2	Suprafata (ha)				202,189 7	202,189 7	202,1897
3	Productia medie (to/ha/an)				14,8	14,8	14,8
4	Productia totala (to)				2992,4	2992,4	2992,4

Tabelul 1.3

Categoria de folosință a terenurilor și suprafața declarată la APIA în anul 2016

Nr crt	Suprafață totală pajisti UAT (ha) 202,1897	Trupul de pajiste Buciumeni-Gruiu	Declarată APIA (ha)	Nedeclarată la APIA (ha) 202,1897
1.				

Productia totala se calculeaza astfel R2 x R3 = R4.

1.4. Gospodărirea anterioară a pajistilor din amenajament

- Pajista orașul Budești provine din islazul preluat de la S.C. Agromixt Bucimeni S.A și S.C. Daphnes Oltenița S.A.
- In perioada care a urmat nu s-a efectuat nici o lucrare de ameliorare a solului sau imbunatatire a covorului ierbos. Pajista a fost administrata de primaria Budești si exploataata prin pasunat liber. Nu s-au intocmit amenajamente pastorale nici studii sau proiecte pentru ameliorarea si folosirea rationala a pajistii. In prezent, crescatorii de animale exploateaza pajista prin pasunat liber, continuu, cu obligativitatea respectarii prevederilor contractuale referitoare la incarcatura de animale pe ha, care trebuie sa fie cuprinsa intre 0,3 UVM/ha si 1 UVM/ha si a perioadei de pasunat, respectiv aprilie – octombrie.

Pajistile din U.A.T. Budeşti sunt pajisti de lunca influențate în mare măsură de condițiile de sol și umiditate specifice luncii Argeșului. Starea actuală a pajistilor este una bună, cu un grad de acoperire cu vegetație de 100%, cu o componzie floristică adecvată cerintelor de nutritie ale animalelor. Covorul vegetal are o densitate corespunzătoare.

1.5. Producția medie de iarba a pajistilor

S-au facut determinări cu privire la producția de iarba a pajistilor, obținându-se o producție de 14,8 kg la 10 mp (14,8 t/ha), conform procesului verbal nr. 10864/11.08.2017.

Colectivul de lucru constituit pentru întocmirea amenajamentului a facut o prima determinare a producției de iarba, conform datelor de mai sus. În acest scop, s-au stabilit suprafețe reprezentative de 10 mp pentru prelevare probe de iarba, care au fost imprejmuite, astfel ca prin cosiri repetate și cantariri s-a determinat cu potentialul de producție al pajistii.

CAPITOLUL II

ORGANIZAREA TERITORIULUI

2.1. Denumirea trupurilor de pajiste care fac obiectul acestui studiu

Trupurile de pajiste de pe raza UAT Budeşti ce urmează să fie amenajate sunt prezentate în tabelul 2.1.

Tabelul 2.1.

Pajistile din proprietatea UAT Budeşti ce urmează să fie amenajate

Trupul de pajiste		Parcelle descriptive componente	Suprafața (ha)
Nr.	Denumire	3	4
1	Buciumeni	T 2	0.7257
1.		T 4	1.5246
		T 6/1	0.8674
		T 6/2	0.7885
		T 6/3	1.7559
		T 7/1	1.8384
		T 24	7.4452
		T 23, parcela 1	3.4179
		T 23, parcela 2	3.5090
		T 25, parcela 1	10.9557
		T 25, parcela 2	4.1088

	TOTAL TRUP-BUCIUMENI	36.9371
--	-----------------------------	----------------

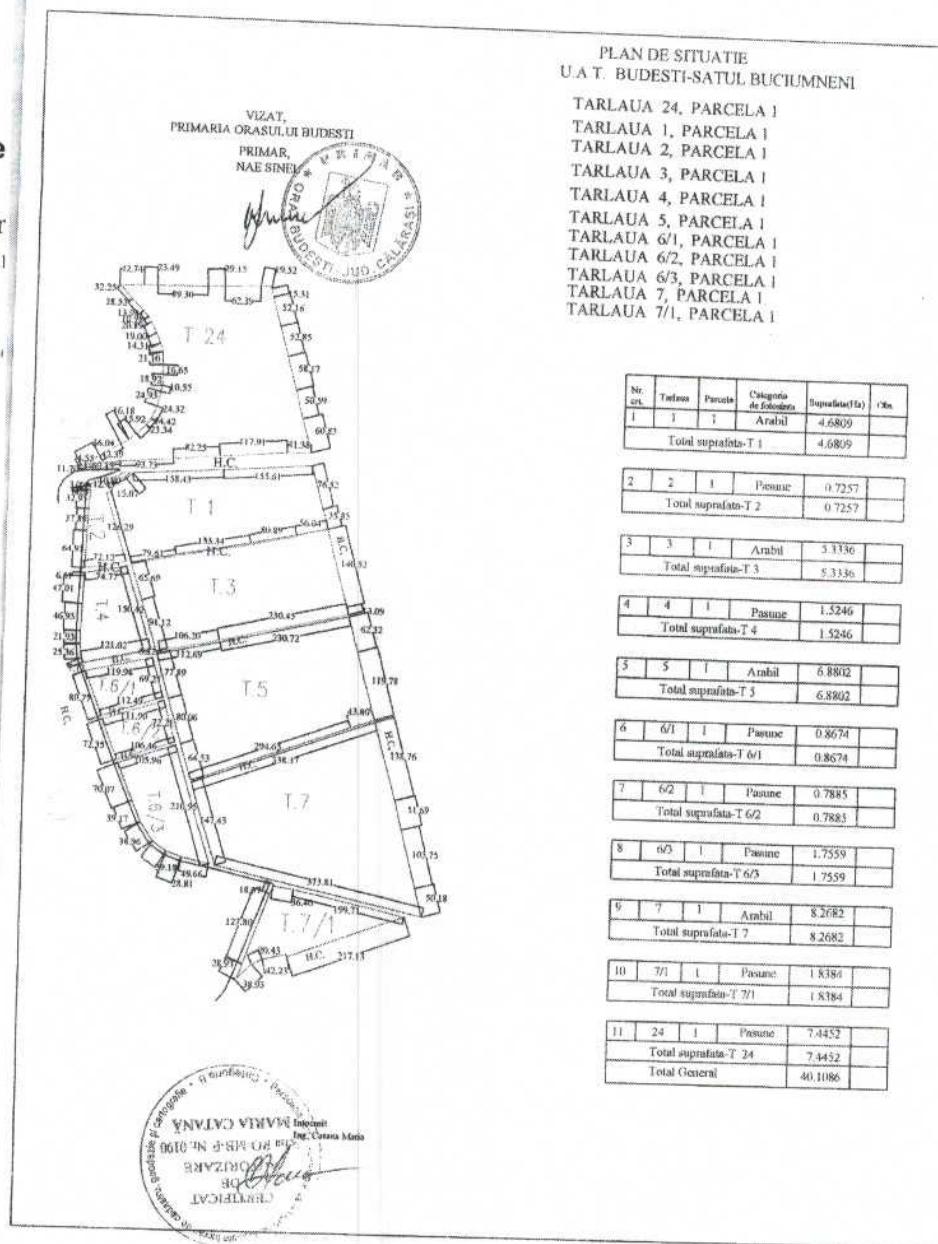
2. Gruiu	T 41, parcela 1	1.1774
	T 41, parcela 2	0.9564
	T 41, parcela 3	1.1148
	T 41, parcela 4	1.9738
	T 41, parcela 5	1.8366
	T 41, parcela 6	1.8295
	T 41, parcela 7	3.1225
	T 41, parcela 8	3.7972
	T 41, parcela 9	1.3034
	T 43, parcela 1	10.2906

2. Gruiu	T 43, parcela 2	4.2022
	T 44, parcela 1	3.8474
	T 44, parcela 2	15.4612
	T 44, parcela 3	2.2965
	T 45, parcela 1	18.6853
	T 45, parcela 2	6.1577
	T 45, parcela 3	3.6179
	T 45, parcela 4	4.1903
	T 46, parcela 1	8.6050
	T 46, parcela 2	13.9275
	T 47, parcela 1	14.6106
	T 47, parcela 2	6.9980
	T 47, parcela 3	7.5833
	T 47, parcela 4	27.6675
	TOTAL TRUP- Gruiu	165.2526
Total general		202.1897

2.2. Amplasare

Amplasarea în ter
În tabelul 2.2. su

Se va anexa plan

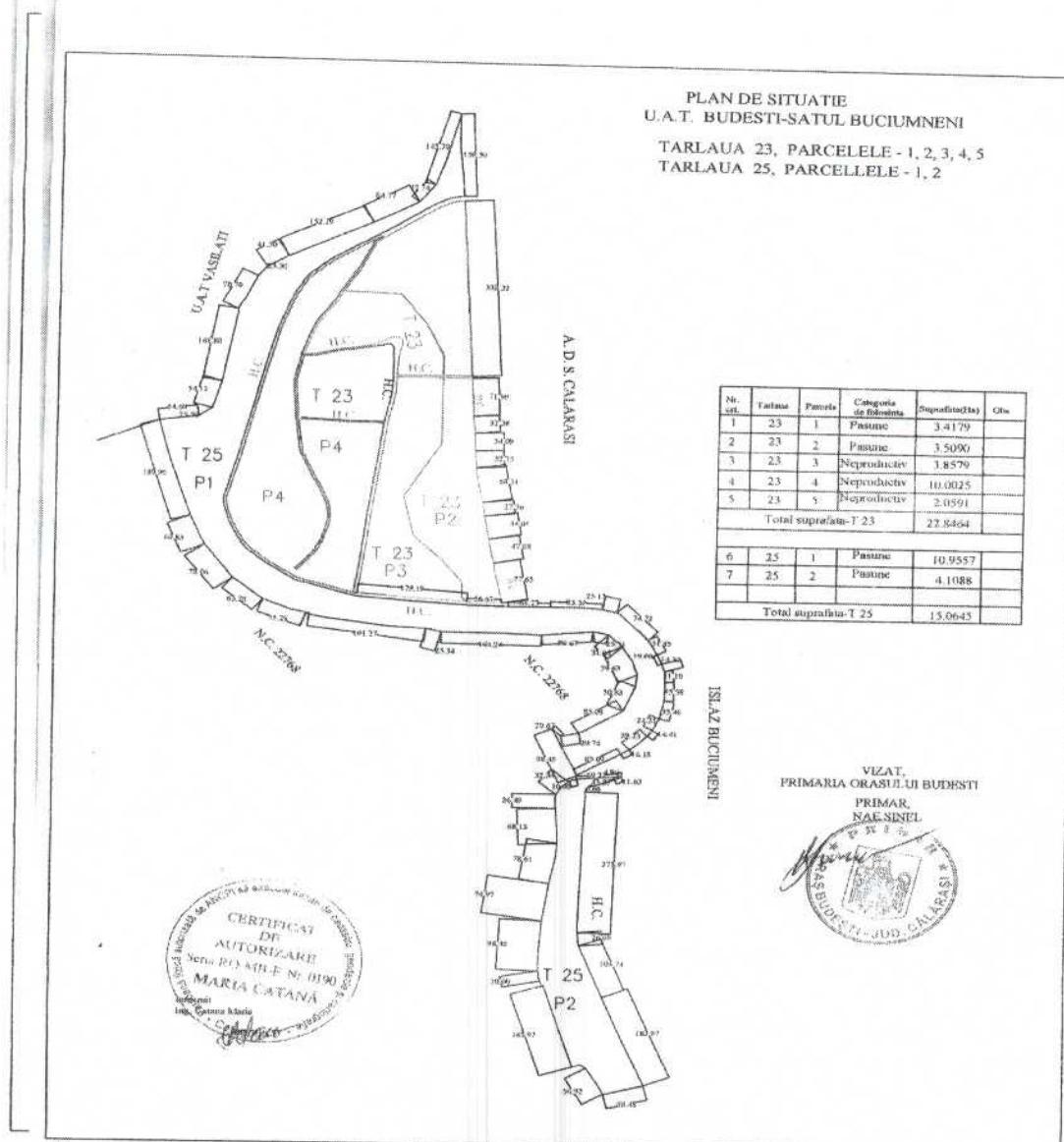
TRUP- BUCI

cestora.

a 2.1

TRUP-

2.2

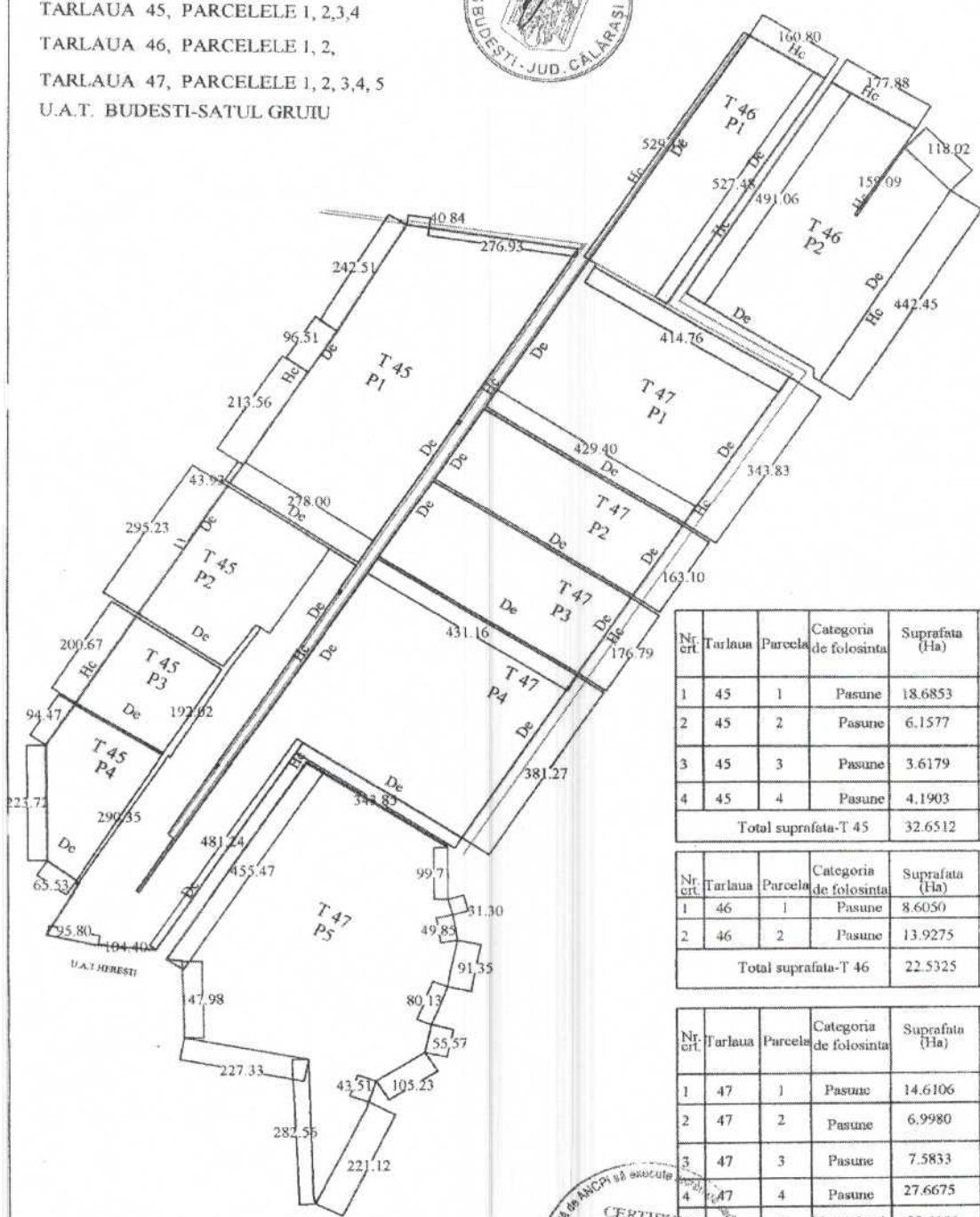

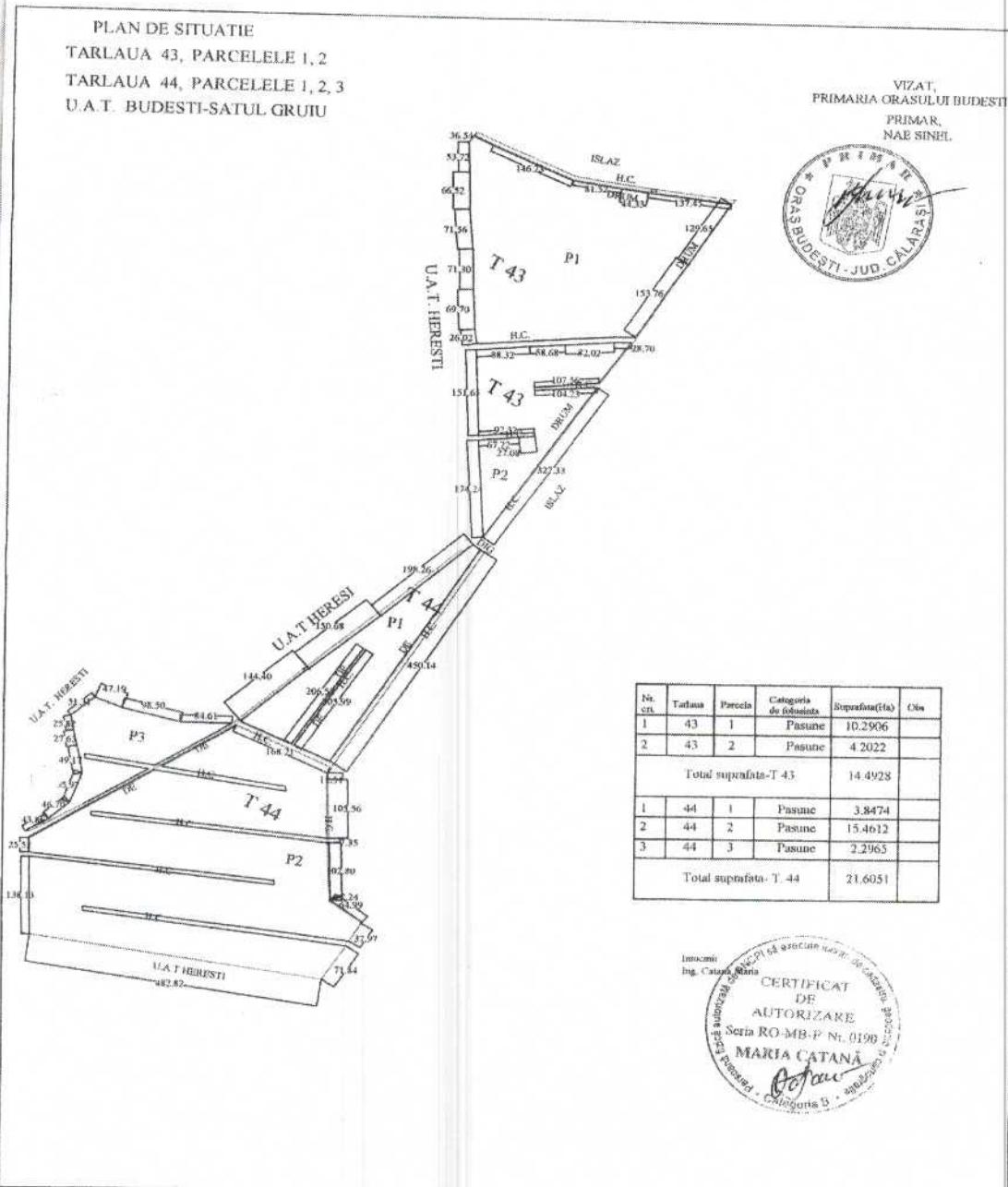
TRUP- BUCIUMENI

Figura 2.3

PLAN DE SITUATIE

TARLAUA 45, PARCELELE 1, 2,3,4
 TARLAUA 46, PARCELELE 1, 2,
 TARLAUA 47, PARCELELE 1, 2, 3,4, 5
 U.A.T. BUDESTI-SATUL GRUIU

tabelul 2.2

Localitate (sat)	Nr
Buciumeni	1 T 2
	1 Canal
	Canal
	Canal
	Canal

5	T 6/3	1	Canal	Canal	Canal	Canal
6	T 7/1	1	Canal	Canal	-	Canal
7	T 23	1	Canal	Canal	np	Canal
8	T 23	2	Canal	Canal	Canal	Canal
9	T 24	1	Canal	Canal	Canal	Canal
10	T 25	1	U.A.T. Vasilăti	T 23, parcela 2	Canal	Proprietăți particulare
11	T 25 *	2	T 23, parcela 1	T 23, parcela 3	Canal	Proprietăți particulare
Gruiu						
12	T 41	1	Drum	Canal	Canal	Drum
13	T 41	2	Canal	Canal	Canal	Drum
14	T 41	3	Canal	Canal	Canal	Drum
15	T 41	4	Drum	Canal	Drum	Canal
16	T 41	5	Canal	Canal	Drum	Canal
17	T 41	6	Canal	Canal	Drum	Canal
18	T 41	7	Canal	Canal	Drum	Drum
19	T 41	8	Canal	Canal	Drum	Drum
20	T 41	9	Canal	Canal	Drum	Drum
21	T 42	1	Canal	Canal	Drum	U.A.T.Herești
22	T 43	2	Canal	Dig	Canal	U.A.T.Herești
23	T 44	1	Dig	Canal	Canal	U.A.T.Herești
24	T 44	2	Canal	U.A.T.Herești	Canal	Canal
25	T 44	3	U.A.T.Herești	-	Canal	U.A.T.Herești
26	T 45	1	Canal	Drum	Canal	Canal
27	T 45	2	Drum	Drum	Drum	Drum
28	T 45	3	Drum	Drum	Canal	Canal

29	T 45		4	Drum	Drum	Canal	Canal
30	T 46		1	Canal	Canal	Drum	Canal
31	T 46		2	Canal	Drum	Canal	Canal
32	T 47		1	Canal	Drum	Drum	Drum
33	T 47		2	Drum	Drum	Drum	Drum
34	T 47		3	Drum	Drum	Drum	Drum
35	T 47		4	Drum	Drum	Drum, canal	Canal

2.3. Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptiv

Proiectul parcelar se întocmește după următoarele criterii:

- limite naturale de teren, culmi, văi, iar în lipsa acestora, limite artificiale permanente, drumuri, linii de înaltă tensiune;
- suprafața maximă a unei parcele descriptive este de 100 ha;
- numerotarea parcelelor se face unitar pe fiecare trup de pajiște.

Parcelarul a fost constituit deja de catre primaria **orașului Budești** folosind limite artificiale permanente: drumuri, canale de desecare, diguri. Suprafata maxima a unei parcele descriptive este de 18.69 ha.

Tabelul 2.3

Trup de pajiște	Limită de marcare
-----------------	-------------------

Nr.	Denumire	
1.	Buciumeni	Limita localitatii Buciumeni, dig, canal, drum care separa pajistea de alte terenuri particulare, UAT Vasilați
2.	Gruiu	Limita localitatii Gruiu, dig, canal, drum, UAT Herești
TOTAL		202,1897

Recunoașterea terenului și delimitarea parcelelor de pajiste care fac obiectul amenajării s-au facut de către colectivul de lucru prin confruntarea limitelor de teren cu cele figurate pe planul de situație parcerelor.

Cu ocazia recunoașterii terenului s-au stabilit locurile reprezentative de prelevare probe de iarba cu suprafețe de 10 m², îngrădite, pentru stabilirea potențialului de producție al fiecărui tip de pajiste din parcelă, pentru condiții diferite.

2.4. Baza cartografică utilizată

2.4.1. Evidența planurilor pe trupuri de pajiste

S-a folosit planul de situație parcerelor întocmit în anii 2016, 2017 și 2018 cu ocazia masurătorilor efectuate de specialistul cadastrist autorizat. Masurările exacte au fost necesare la încheierea contractelor de concesiune a unor suprafețe de pajisti asociațiilor cresătorilor de animale din U.A.T._ului Budești, în baza prevederilor OUG nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajistilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.

Tabelul 2.4

Nr. crt.	Indicativ plan	Suprafața pe trupuri de pajiști (ha)			Total
1	2	3	4n n+1
1	Plan de situatie parcelar trupul Buciumeni, anul 2018, scara 1:10000	36,9871			36,9871
2	Plan de situatie parcelar trupul Gruiu, anul 2018, scara 1:10000	165,2526			165,2526
T O T A L		202,1897			202,1897

2.4.2. Ridicări în plan

UAT Budești dispune de hărțile topografice necesare, pentru cunoașterea trupurilor de pajiște ca poziție, mărime și formă nefiind necesare a se efectua ridicări în plan.

2.5. Suprafața pajiștilor. Determinarea suprafeteelor

Suprafața totală a pajistilor a fost determinată prin masurători exacte efectuate în anul 2018 de specialistul cadastral autorizat. Planurile de situație parcelare întocmite au fost avizate de viceprimarul orașului Budești și luate în evidență de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliara (OCPI) Calarasi. Există extras de carte funciară pentru toate parcelele pe care există pajisti.

2.5.1. Suprafața pajiștii pe categorii de folosințe

Toate pajiștile din proprietatea UAT Budești au suprafață totală de **202,1897** ha. Toată această suprafață se folosește exclusiv ca pășune.

Tabelul 2.5

Pășuni (ha)	Fânețe (ha)	Valorificare mixtă (pășune, fâneță) (ha)	Fără scopuri productive (ha)	Total suprafață (ha)	Din care la consiliul local
1	2	3	4	5	6

202,1897	-	-	-	202,1897	202,1897
----------	---	---	---	----------	----------

2.5.2. Organizarea administrativă

Suprafetele de pajisti din U.A.T. Budeşti au fost înființate și administrate de către primărie și exploatație prin pasunat liber. În prezent, efectivul de animale care pasunează este de 5423 capete din care: bovine – 194 capete, cabaline – 45 capete, ovine – 4691 capete și caprine – 493 capete.

2.6. Enclave

Pe teritoriul UAT Budeşti nu sunt înregistrate enclave.

Tabelul 2.6

Nr. crt	Trup de pajiste	Parcela	Suprafata (ha)	Detinatorul	Observații

Glosar

Corpul de pajişte - cea mai mare unitate economică pastorală, cu suprafețe cuprinse între 100 și 25.000 ha. Trupul de pajişte - o suprafață continuă înconjurată de terenuri aparținând altor categorii de folosință a terenurilor, indiferent de întinderea și apartenența ei. Parcela descriptivă - unitatea constitutivă de bază din cadrul unui trup de pajişte, delimitată în cadrul parcelarului în funcție de condițiile staționale și ale vegetației, cu caracter permanent, indiferent de modul de folosință a terenului în cadrul trupului respectiv.

Subparcelele - subdiviziune a parcelei descriptive unde se aplică tehnologii diferențiate de îmbunătățire.

Parcela de exploatare - suprafață din cadrul unei pășuni, delimitată prin limite naturale sau artificiale, garduri fixe, garduri electrice, cu producții de iarbă aproximativ egale, utilizate pentru păsunatul rațional în rotație

Enclave - suprafețe de teren cu alte categorii de folosință, respectiv teren arabil, pădure, luciu de apă, amplasate în interiorul pajıştii.

CAPITOLUL III

CARACTERISTICI GEOGRAFICE ȘI CLIMATICE

3.1. Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului.

UAT Budeşti este situat în partea de vest a județului Călărași, pe malurile Dâmboviței, unde se varsă în râul Argeș, la circa 120 km de Municipiul Călărași. Caiile de comunicație sunt: șoseaua națională București-Olteneț și calea ferată București-Olteneț.

Legătura cu comunele învecinate este asigurată de drumuri modernizate.

U.A.T. Budeşti este așezat în partea de sud-est a României, în marea unitate a Câmpiei Române, subdiviziune din Câmpia Barăganului și Câmpia Mostiștei. Se învecinează la est cu comuna Nana, la sud cu

comunele Șoldanu, Crivăț, la vest comuna Hotarele, de care este despartită prin râul Argeș , iar la nord comunele Frumușani și Vasilăți.

U.A.T. Budești este alcătuit din 4 localități: Orașul Budești,satul Gruiu, satul Buciumeni, satul Aprozi.

Raportat la mariile unitati de relief, UAT_ul este situat pe terasele râurilor Argeș și Dâmbovița.

Se evidențiază două unități geomorfologice distincte:

- **Câmpia**, caracterizată printr-un relief relativ plan, străbătut de văi adânci,ramificate în văi secundare seci, Valea Budeștului, Valea Scărișoarei, Valea Gruiului. Ele sunt mărginite de versanți puternic înclinați, ce se pierd pe măsură ce se îndreptează către amonte.
- **Lunca**, străbătută de cursurile râurilor Argeș și Dâmbovița, prezintă un microrelief variat,format din grinduri, jepsi (fund de lac) sau privaluri neandrice.

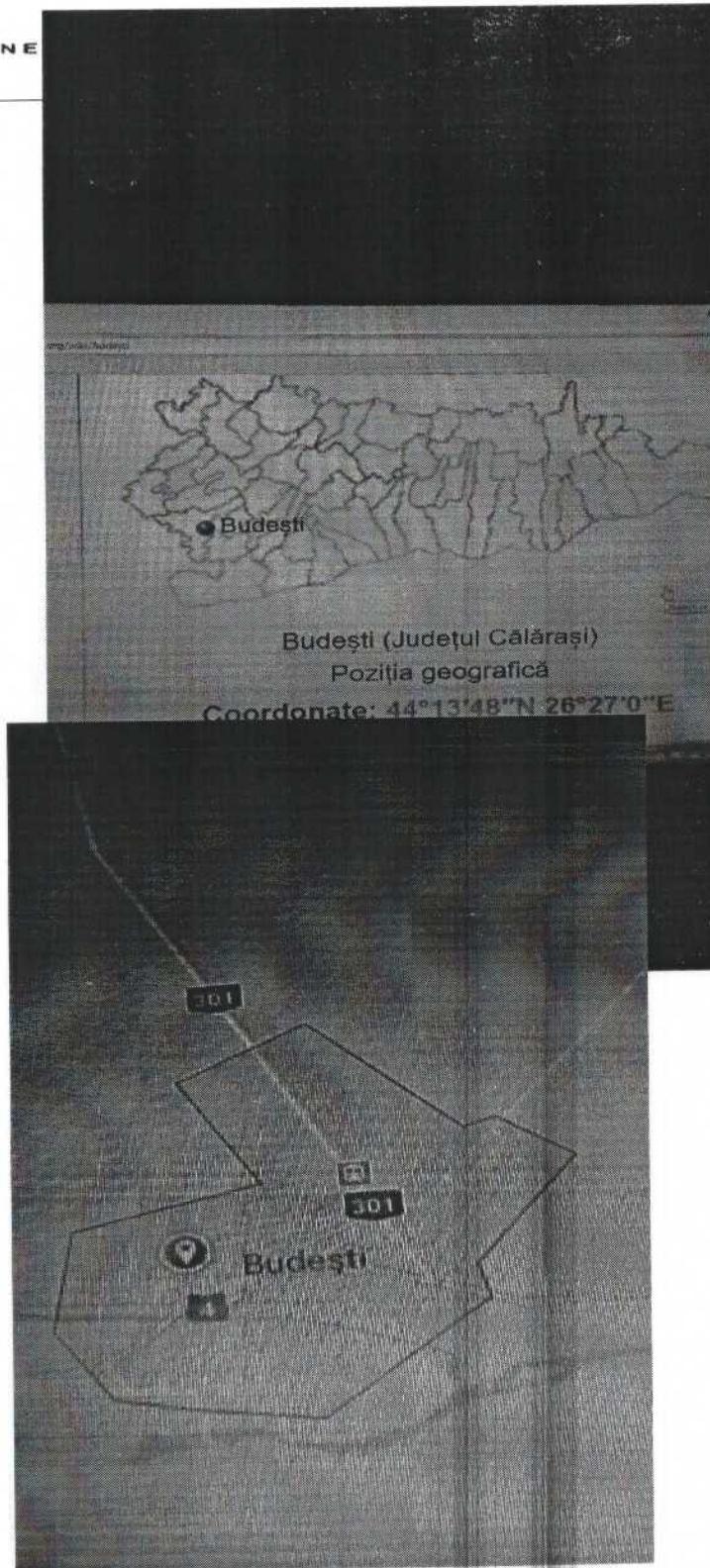

Fig. 3.1. Așezarea administrativă a U.A.T. Budești

3.2 ALTITUDINE, EXPOZITIE, PANTA

Altitudinea este de 30-75 m, cordonatele teritoriului 44°13' latitudine Nordica,

26°27' longitudine estică, terenul aparține zonei de lunca, este situat pe terasele Dâmboviței și Argeșului.

Relieful de câmpie- este relativ plan, străbătut de văi adânci, ramificate în văi secundare seci, mărginite de versanți puternic înclinați, ce se pierd pe măsură ce se îndreptăză către amonte.

Relieful de luncă - este reprezentat în cadrul teritoriului UAT_ului Budești prin luncile Dâmboviței și Argeșului, cu solurile cele mai tinere. Relieful acestor lunci au aspectul unui ses intrerupt pe alocuri de un microrelief depresionar sau de grinduri, formele cele mai recent constituite.

Tabelul 3.1

Nr crt	Trup pajiste	Parcela descriptiva	Altitudine (m)	Expozitie	Panta (%)
1	2	3	4	5	6
1	Buciumeni	T 2- parcela 1	30	SUD-ESTICĂ	luncă
2	Buciumeni	T 4- parcela 1	30	SUD-ESTICĂ	luncă
3	Buciumeni	T 6/1- parcela 1	30	SUD-ESTICĂ	luncă
4	Buciumeni	T 6/2- parcela 1	30	SUD-ESTICĂ	luncă
5	Buciumeni	T 6/3- parcela 1	30	SUD-ESTICĂ	luncă
6	Buciumeni	T 7/1- parcela 1	30	SUD-ESTICĂ	luncă
7	Buciumeni	T 24- parcela 1	30	SUD-ESTICĂ	luncă
8	Buciumeni	T 23- parcela 1	30	SUD-ESTICĂ	luncă
9	Buciumeni	T 23- parcela 2	30	SUD-ESTICĂ	luncă
10	Buciumeni	T 25- parcela 1	75	SUD-ESTICĂ	45%
11	Buciumeni	T 25- parcela 2	75	SUD-ESTICĂ	45%
12	Gruiu	T 41, parcela 1	30	SUD-VESTICĂ	luncă
13	Gruiu	T 41, parcela 2	30	SUD-VESTICĂ	luncă
14	Gruiu	T 41, parcela 3	30	SUD-VESTICĂ	luncă
15	Gruiu	T 41, parcela 4	30	SUD-VESTICĂ	luncă
16	Gruiu	T 41, parcela 5	30	SUD-VESTICĂ	luncă
17	Gruiu	T 41, parcela 6	30	SUD-VESTICĂ	luncă
18	Gruiu	T 41, parcela 7	30	SUD-VESTICĂ	luncă
19	Gruiu	T 41, parcela 8	30	SUD-VESTICĂ	luncă
20	Gruiu	T 41, parcela 9	30	SUD-VESTICĂ	luncă
21	Gruiu	T 43, parcela 1	30	SUD-VESTICĂ	luncă
22	Gruiu	T 43, parcela 2	30	SUD-VESTICĂ	luncă
				SUD-VESTICĂ	

23	Gruiu	T 44, parcela 1	30		luncă
24	Gruiu	T 44, parcela 2	30	SUD-VESTICĂ	luncă
25	Gruiu	T 44, parcela 3	30	SUD-VESTICĂ	luncă
26	Gruiu	T 45, parcela 1	30	SUD-VESTICĂ	luncă
27	Gruiu	T 45, parcela 2	30	SUD-VESTICĂ	luncă
28	Gruiu	T 45, parcela 3	30	SUD-VESTICĂ	luncă
29	Gruiu	T 45, parcela 4	30	SUD-VESTICĂ	luncă
30	Gruiu	T 46, parcela 1	30	SUD-VESTICĂ	luncă
31	Gruiu	T 46, parcela 2	30	SUD-VESTICĂ	luncă
32	Gruiu	T 47, parcela 1	30	SUD-VESTICĂ	luncă
33	Gruiu	T 47, parcela 2	30	SUD-VESTICĂ	luncă
34	Gruiu	T 47, parcela 3	30	SUD-VESTICĂ	luncă
35	Gruiu	T 47, parcela 4	30	SUD-VESTICĂ	luncă

3.3. Caracteristici pedologice și geologice.

Se dau indicații asupra modului de lucru folosit în cartarea pedologică, arătându-se numărul de profile principale săcate și studiate, densitatea lor și analize efectuate. Se redau sub formă tabelară solurile determinate la nivel de tip-subtip, conform tabelului 3.2. Toate datele acestui capitol sunt prezentate în "Studiul pedologic și agrochimic" întocmit de Oficiul Județean de Studii Pedologice și Agrochimice Calarasi.

Se face descrierea solurilor, în baza fișelor pedologice de teren și a analizelor de laborator. Analizele probelor de sol se vor realiza la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului - ICPA București (INCDPAPM - ICPA București) și rețeaua națională de oficii de studii pedologice și agrochimice (OSPA) județene, conform metodologiilor în vigoare la data efectuării analizelor. Vor fi anexate obligatoriu și bulletele de analiză a solurilor. Se arată pe scurt răspândirea formațiunilor geologice, indicându-se și alcătuirea petrografică. Se prezintă tipurile de eroziune produse de apă, de vânt, care apar pe teritoriul pajiștii, urmările produse de acest fenomen și suprafețele afectate.

În condițiile alcăturirii geologice, rocile de solificare sunt:

I. Luturile care provin din alterarea înaintată a depozitelor argilo-marnoase sub influența factorilor atmosferici. Ca urmare are loc o afânare a acestora, o îmbunătățire a permeabilității și porozității. Formează roca de solificare pe culmi și pe versanți cu înclinare slabă până la moderată. Grosimea lor variază în funcție de pantă și acoperirea cu vegetație.

Principalele caracteristici ale luturilor sunt:

- Sunt profunde, permeabile, poroase și aerate.

- Apa freatică nemineralizată sau cu mineralizare slabă urcă prin capilaritate în perioadele secetoase.
- Drenaj intern bun.
- Textura favorabilă executării lucrărilor agrotehnice în perioade cu umidități diferite
- Soluturile formate pe luturi sunt fertile și dau producții bune în anii cu precipitații normale

2. Nisipurile datorită friabilității sunt ușor erodabile, au porozitate mare, drenaj intens.

3. Depozitele fluviale sunt alcătuite din materiale fine și medii cu intercalații sporadice de lentile de nisipuri. Datorită existenței unor zone unde apă freatică este mai aproape de suprafața solului sau a prezenței unui conținut mai ridicat de săruri solubile, unele soluri sunt gleizate și salinizate.

Soluturile

Reprezentativ pentru teritoriul UAT-ului Budești sunt solurile cernoziomice. Există tendința de salinizare sodică a solurilor. Zona este acoperita aproape în întregime cu depozite loessoide și de loess, dar diferențiat regional și local după grosime, varsta și compozitie. La suprafața s-au format predominant molisoluri - o gamă foarte largă de varietăți de cernoziomuri cambice, vermicice, argiloiluviale.

Formarea solurilor a avut loc sub influența unui ansamblu de factori pedogenetici dintre care cei mai importanți sunt:

a) Factorul biologic.

Solificarea nu poate avea loc decât sub acțiunea organismelor, în special a plantelor și microorganismelor. Vegetația, microflora și fauna acționează asupra solurilor îndeosebi prin modul de distribuție spațială a resturilor organice, prin calitatea și cantitatea materiei organice depuse anual la suprafață sau în interiorul solului și prin modul de transformare a acestuia.

Sub aceste aspecte, activitatea vegetației erbacee asupra solului se deosebește mult de cea a vegetației lemninoase.

În ceea ce privește vegetația erbacee principala sursă de substanțe organice pe seama cărora se formează humusul în sol o constituie rădăcinile. Aceasta se datorează faptului că resturile organice aeriene intervin în mica măsură în procesele pedogenetice, fiind îndepărtațe de către om, vînt sau temperatură, sub influența predominantă a bacteriilor aerobe.

b) Clima

Sub aspect climatic, comuna se încadrează în subtipul continental sud-estic. Există mari amplitudini termice situate între 22-28°C, teritoriul comunei având o temperatură medie anuală corespunzătoare izotermei de 11°C. Temperatura maximă absolută în timpul verii este de 41,4°C (iulie), iar temperatura minima absolută este de -30,0°C (ianuarie). Din punct de vedere al temperaturii, teritoriul comunei Dorobantu se încadrează în zona climatică I calduroasă-secetoasă cu valoarea absolută extremă ridicată.

Anual cad precipitații cuprinse între 350-600 mm. Iarna se simte influența Crivatului cu direcția predominantă N-E. Alte vanturi din zona sunt Austrul și Baltaretul.

c) Relieful

Raportat la marile unitati de relief, UAT Budești este situat pe terasele Argeșului, Dâmboviței. Satele Buciumeni și Gruiu sunt situate la o altitudine de 30- 75 m.

Relieful UAT Budești, este situat în marea unitate a Campiei Romane.

Relieful acționează în formarea, evoluția și diversificarea solurilor atât direct cât și indirect. Astfel, între sol și relief este o legătură, atât de strânsă încât practic, orice schimbare survenită în cadrul reliefului se reflectă și în modificarea solului respectiv.

În șesuri importanță majoră o are microrelieful (microdepresiuni, micromovile, privaluri, gărle, conuri de dejecție, etc.) care au determinat, fie stagnarea apei și intensificarea proceselor de gleizare și înmăștinire, fie existent unor suprafețe ridicate, zvântate, neinundabile sau rar inundabile. Mult mai importantă și mai complex este influența indirectă a reliefului asupra învelișului de sol. Această influență se manifestă prin redistribuirea căldurii și umidității pe diferite forme de relief în funcție de altitudine, pantă și expoziție.

În funcție de relief, solurile se dispun într-o zonalitate altitudinală. Pe șesuri și văi apar soluri specifice ca: soluri aluviale diferit gleizate și/sau sărăturate, lăcoviști.

d) Apa freatică și pedofreatică

Existența unui strat freatic la adâncime relativ mică determină în primul rând, formarea în sol sau la baza solului a unui orizont glerzat specific solurilor hidromorfe. Stratul acvifer influențează de asemenea procesul de bioacumulare precum și procesul de eluviere a solului, modificând intensitatea de deplasare a sărurilor, bazelor sau coloizilor, sau provocând formarea unor orizonturi de acumulare intensă a unor săruri. Din punct de vedere hidrologic, nivelul apei freatici oscilează în funcție de configurația reliefului și a microreliefului.

e) Rocile de solificare au determinat textura solurilor și unele proprietăți fizice și hidrofizice. În cadrul rocilor de solificare se disting:

- depozite de argile-marne cu texturi fină, care au favorizat producerea alunecărilor de teren;
- depozite fluviale salinizate și alcalizate, pe care s-au format solonețuri salinizate și soluri aluviale salinizate și/sau alcalizate;
- depozite fluviale mijlocii în zonele mai înălțate de grind, pe care s-au format aluviosoluri tipice și molice.

Solul reprezintă rezultatul acțiunii conjugate a tuturor factorilor pedologici enumerați, la care se adaugă timpul și factorul antropic. Ei se întrepătrund și se influențează, reciproc și prin numărul și variația lor, determinând manifestarea unor procese pedogenetice specifice care duc la formarea orizonturilor solurilor.

Bioacumularea

Este procesul de acumulare a humusului în urma descompunerii materiei organice vegetale de către microorganism. În cazul solurilor din clasa cernisoluri, humusul format este alcătuit predominant din acizi humici saturați complet sau în bună măsură cu cationic bazici, îndeosebi de calciu.

În șesuri, după procesul de aluvionare care are loc în perioadele de inundație a luncii urunează, procesul de maturare a aluviunilor. Odată cu instalarea vegetației începe procesul de înțelenire și acumulare a humusului.

Conținutul de humus acumulat este mai scăzut pe măsură ce textura solului este mai grosieră

Eluvierea și iluvierea

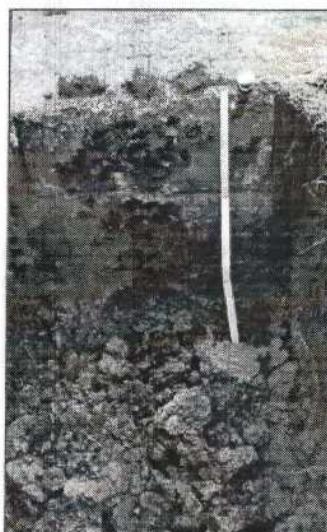
Este procesul de desprindere sub influența apei a unor compoziții din orizontul superior al solului și depunerea lor în orizonturile inferioare.

Cel mai ușor eluviate sunt sărurile în ordinea solubilității urmate de unele componente care în apă nu se dizolvă dar trec sub formă de particule foarte fine, respectiv substanțe coloidale (argilă). Pe suprafață totală de 202,1898 (conform contractului) cartate pedologic, au fost executate profile de sol principale și secundare din care s-au recoltat 4 probe de sol: probe agrochimice și probe pedologice. Acestea au fost analizate în cadrul Laboratorului Oficiului pentru Studii Pedologice și Agrochimice - Calarași de către ing. Exp. Oancea Angela, după următoarele metode conform buletinului de analize din 2016, anexat la dosar.

- analize pentru determinarea pH-ului - metoda potențiometrică în apă;
- analize pentru determinarea carbonatilor – după metoda Scheibler;
- analize pentru determinarea conținutului în humus - metoda Schollemberger;
- analize pentru determinarea indicelui de azot total calculate pe baza conținutului în humus și a gradului de saturatie și a acidității hidrolitice;
- analize pentru determinarea fosforului mobil (ppm) în acid-lactic după Egner-Riehm-Domingo;
- analize pentru determinarea potasiului accesibil (ppm) - fotometrul cu flacără;
- analiza mecanică pentru determinarea granulometrică prin tratarea solului cu acid clorhidric (după Kacinski).

Interpretarea analizelor de laborator s-a făcut după instrucțiunile în vigoare.

Lista și caracterizarea unităților teritoriale de sol

Aluviosol entic gleic

UNITATEA TERITORIALA DE SOL NR. 1

Morfologice:

Orizont Ap (0-23 cm), lutos, brun negricios (10YR 2/2) umed, lutoargilos, structură distrusă, uscat, friabil, mediu plastic adeziv, mediu compact, pori fini,rădăcini subțiri si foarte subțiri, trecere clară;

Orizont CGr (98-120 cm), lutos, oliv închis (5Y 5/3), reavăn,nestructurat,afânat,moderat plastic și adeziv, concrețiuni ferimanganice, sub 120 cm, textură argiloasă.

Orizontul Ao (0-28 cm), lutos, brun cenușiu (2,5Y 5/2), nestructurat, pori mici rari, efervescentă slabă.

Orizont C Go (29-65 cm), luto-nisipos, brun deschis,oliv, (2,5Y 5/4), nestructurat,reavăn afânat, rădăcini subțiri rare, slab plastic, slab adeziv, efervescentă slabă, trecere treptată.

Orizont C Go (66-97 cm),nisipo-lutos, brun deschis,oliv, (2,5Y 5/4), pete rare ruginii 5-10%,moderat adeziv, umed, efervescentă slabă, trecere treptată.

Aluviosol molic gleic**UNITATEA TERITORIALA DE SOL NR. 2****Descrierea morfologica.**

Orizont Ap (0-23 cm), lutos, brun negricios (10YR 2/2) umed, lutoargilos, structură distrusă, uscat, friabil, mediu plastic adeziv, mediu compact, pori fini,rădăcini subțiri si foarte subțiri, trecere clară;

Orizontul Am (0-28 cm) brun închis (10YR 3/3, luto-nisipos, structură slab dezvoltată, uscat,moderat tasat,rădăcini subțiri dese,pori mici rari, plastic si adeziv, efervescentă slabă, trecere treptată.

Orizontul CG_o (29-60 cm) nisip fin,brun cenușiu (2,5Y 5/2), uscat, nestructurat, moderat plastic si adeziv, efervescenta moderata, rădăcini subțiri, rare,pori mici, pete ruginii de oxidare 5-10%, trecere treptată.

Orizontul CGr (60-140 cm) , nisipolatos,la baza orizontului lutos, brun cenușiu (2,5Y 5/2), ud, pete de oxidoreducere 35-50%, oliv, efervescenta slabă.

Tabelul 3.2

Nr. crt	Parcela descriptiva	Tip de sol	Subtip (varietate)	Succesiune de orizonturi	Tip de stătii une	Suprafata (ha)	Procente (%)
1	2	3	4	5	6	7	0
1	T 2, 4,5,6/1,6/2,6/3, 7/1,23/1,23/2,25/1,25/2.	<u>Aluviosol entic</u> <u>gleic</u>		Ap- Ao - C Go - C Go - CGr		36,9371	60%

2	T 41(1-9), 43(1-2), 44(1-3), 45(1-4), 46(1-2), 47(1-4)	<u>Aluviosol molic</u> <u>gleic</u>		Ap -Am- CGo - CGr		165,2526	40%
	TOTAL					202,1897	100%

3.4 Reteaua hidrografica.

Reteaua hidrografica a UAT_ului Budești este reprezentată de bazinul hidrografic al râului Argeș.

Panza freatică la câmpie se gaseste la adancimea de aproximativ 10 – 15 m. Apele freaticice reprezinta o resursa economica importanta nu numai prin faptul ca asigura ape de buna calitate, dar si prin aceea ca rezervele exploataate se pot reface usor prin ciclicitatea regimului hidric. Mineralizarea apelor se menține intre 0,5 si 3 gr./l. Tipul hidrochimic intalnit cel mai frecvent este cel clorurat si sulfatat. Apele au calitatii potabile bune. Pe formele depresionare (văile adânci) nivelul freatic în amonte se înălnește la adâncimi cuprinse

între 5-10 m. Apele freaticice din lunca Argeșului se acumuleaza in depozite aluovo-proluviale peste care s-a format un aşternut format din depozite loessoide de grosimi variabile,nivelul freatic se înscrie între 3-5 m. Apele de adâncime sunt situate la mari adâncimi si au mineralizare puternica; debitele sunt apreciabile si calitatile bune.

3.5 Date climatice.

Analiza hartilor climatice demonstreaza ca pe teritoriul UAT_ului Budești, clima este continentala, mai putin moderata decat a altor regiuni din tara. Aceasta se manifesta printr-o amplitudine termica anuala si diurna relativ mare si prin cantitati reduse de precipitatii. Regimul climatic se caracterizeaza prin veri deosebit de calde, precipitatii reduse, sub forma de averse, prin ierni reci, marcate uneori de viscole puternice, dar si de perioade de incalzire, care provoaca discontinuitati in distributia temporara a stratului de zapada.

Ca factor genetic al climei, radiatia solara totala inregistreaza in cursul unui an valoarea de 120 kcal / cm². Se adauga durata medie de stralucire a soarelui de 2230 ore; iulie este luna cu durata de stralucire a soarelui cea mai mare 315 ore in timp ce in luna decembrie se inregistreaza cele mai mici valori ce nu depasesc 50 ore anual.

Media anuala a presiunii atmosferice este de circa 1010 mb, vara valorile fiind mai mici, pentru ca iarna sa fie mai mari datorita faptului ca predomina activitatea anticiclona.

3.5.1 Regimul termic

Media anuala a temperaturii este de +12 grade Celsius. Mediile temperaturii aerului sunt de 22 grade Celsius in iulie (cea mai calda luna), in timp ce in cea mai rece luna a anului, ianuarie, este de +2 grade Celsius. Mediile lunare ale temperaturii maxime zilnice sunt pozitive in tot timpul anului fiind in ianuarie de +2 grade Celsius si cresc treptat pana in luna iulie cand ajung la +22 grade Celsius.

Din analiza temperaturilor aerului rezulta gradul ridicat de continentalism cu usoare modificari in zona de luna. Numarul zilelor cu temperaturi intre 25 - 30 grade sunt in numar de 120; ele apar din luna aprilie pana in luna octombrie, favorizand practicarea activitatilor in aer liber. Zilele tropicale (temperaturi maxime ce depasesc 30 de grade Celsius) constituie o caracteristica importanta a regimului temperaturilor si un indice al conditiilor favorabile producerii secetei. Sunt in medie 42 zile cu frecventa mare in luna Iulie (20 zile).

Tabelul nr. 1 – Parametrii meteorologici medii lunari

Parametrul	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Temp. aerului (^o C)	-2	1	6	12	17	21	23	22	17	12	7	1
Precip.(mm)	31	32	32	34	64	68	54	53	42	32	39	35
Str.soarelui (Σ ore)	65	91	138	195	253	280	316	299	231	190	93	50
Umid. aerului (%)	86	84	78	71	70	69	68	69	73	78	84	87

Sursa: Statia meteorologica Budești

Fenomenul de inghet este specific perioadei reci a anului, primul inghet se produce in prima decada a lunii noiembrie, iar ultimul inghet de primavara este semnalat in aprilie. Deosebit de daunatoare sunt ingheturile tarzii de primavara, care surprind in plina dezvoltare plantele tinere dar si cele timpurii de toamna care pot surprinde culturi nerecoltate. Numarul zilelor de inghet, cand temperatura minima este mai mica sau egala cu 0 grade Celsius sunt de 90. Din acestea numai 35 zile sunt de iarna.

Umezeala aerului se datoreaza curentilor de aer de origine tropicala si mediteraneana care se produc indeosebi iarna, ca si a celor atlantici care inregistreaza o frecventa mare vara. Se adauga sursele locale: evaporatia apei de pe suprafata Argesului, evapotranspiratia plantelor si a solului.

3.5.2 Regimul pluviometric

Precipitatiiile atmosferice constituie un factor hotarator al starii de vegetatie a plantelor si a productiei agricole. Ele sunt aduse in general de catre masele de aer atlantice si mediteraneene. Anual se inregistreaza 529,2 mm pe anotimpuri: iarna in medie 120 mm (februarie 36,4 mm, martie 32,9 mm), vara se inregistreaza circa 165mm (mai 66,9 mm, iunie 67,3 mm); primavara media precipitatilor este de 110 mm, iar toamna valoarea medie este de 125 mm. Cele mai bogate precipitatii se inregistreaza in luna iunie (71 mm), iar cele mai scazute in luna septembrie (20 mm). Se constata ca cele mai mari valori se inregistreaza la sfarsitul primaverii si la inceputul verii, cand sunt frecvente masele de aer oceanic. O particularitate distincta a precipitatilor din aceasta regiune o constituie caracterul lor torrential de aversa in timpul verii insotite de descarcari electrice.

Precipitatiiile sub forma de zapada constituie o importanta rezerva de apa care se acumuleaza iarna pe sol sub forma stratului de zapada. Se inregistreaza 40 zile cu strat de zapada. Primele ninsori cad la sfarsitul toamnei si inceputul iernii. Numarul mediu al zilelor cu ninsoare este de 23 (cele mai numeroase fiind in luna ianuarie 8 zile). Grosimea stratului de zapada este in general redusa 20-25 cm, cu valori mai mari in locurile adapostite, mai ales cand zapada este spulberata si troienita. Stratul de zapada este mai gros si mai uniform in lunca, in crovuri si foarte discontinuu pe camp.

3.5.3 Regimul eolian

Viteza medie a vantului este de 3,6 metri/secunda inregistrandu-se diferentieri pe anotimpuri. Frecventele medii anuale inregistrate indica predominarea vantului de Est(14,8%) si Nord - Est (13,3%).

Crivatul - un vant foarte puternic, rece si uscat, care se dezvolta la periferia anticlonului siberian, avand directia NE - SV. Bate iarna, determina geruri mari, ingheturi intense, polei, iar uneori viscole puternice, insotite de viteze mari ale vantului provocand spulberarea, troienirea zapezii, inghetul solului si degradarea culturilor, eroziunea solului, inzapezirea arterelor de circulatie, etc.

Austrul - vant uscat, prezent aproape in toate anotimpurile. El se dezvolta la periferia anticlonilor centratii in Peninsula Balcanica, in conditiile existentei unei depresiuni barice in centrul Transilvaniei. Iarna produce ger, vara seceta; primavara usuca rapid campul umed.

Baltaretul - vant umed, avand originea in ciclonii care se formeaza pe Marea Mediterana si in Marea Neagra. Bate in special toamna si primavara, din SE si spre NV, sau din Est spre Vest, insotit de nori negri si grozi, care produc o ploaie marunta si calda, de scurta durata. Uneori bate si iarna aducand ploi, iar vara, racoare.

Dintre fenomenele atmosferice deosebite pot fi amintite in perioada de iarna poleiul, chiciura, inghetul si depunerile de gheata; pentru toamna si primavara - bruma (care prezinta conditii favorabile de

formare inca din a doua parte a lunii septembrie si primavara pana in luna mai), ceata; vara - evapotranspiratia > 700 mm, roua este foarte abundenta, ploi torrentiale, grindina (ce apare in urma unor ploi torrentiale de convectie, la trecerea unor furtuni reci peste suprafata supraincalzita).

CAPITOLUL IV

VEGETATIA

4.1. Date fitoclimatice

Teritoriul UAT_ului Budești face parte din zona vegetatiei de stepa, aproape integral inlaturata din cauza actiunii antropice si inlocuita de culturi. Ramasite ale vegetatiei stepice care acopera in trecut aceste terenuri din Campia Baraganului se mai pastreaza pe islazuri sau de o parte si de alta a drumurilor cum ar fi: pirul crestat, troscotul, colilia, firuta, negara, papadie. Pe terenurile mai sarurate se intalneste iarba grasa, iar in jurul lacurilor si baltilor, salcia, papura, trestia, pipirigul, etc.

Pajistile din UAT_ului Budești sunt pajisti de lunca influente in mare măsură de condițiile de sol și umiditate specifice luncii Ageșului și luncii Dâmboviței.

Vegetația ierboasă este dominată de următoarele specii:

Agropiron repens (pirul tarator)

Lolium perenne (iarba de gazon, raigrasul peren)

Cynodon dactylon (pir gros)

Trifolium repens (trifoi alb)

Sorghum Halepense (costrei)

Carduus nutans (ciulin)

Modul de folosință al acestor pajisti este în regim de pasune.

Aceste tipuri de pajiști naturale au producții relative ridicate, datorită regimului de umiditate favorabil și solurilor bogate aluvionare din luncile râurilor.

Valoarea pastorală este bună cu producții de 14,8 t/ha MV în funcție de tip și mod de întreținere.

Vegetația cultivată

Principalele plante care se cultivă pe teritoriul su UAT_ului Budești : grâul, porumbul, orzul de toamnă, floarea soarelui, lucerna, rapita, etc.

Vegetația vegetală

Buruienile cele mai frecvente din culturile agricole sunt: în culturile de prășitoare - *Echinocloa crusgalli*, *Setaria glauca*, *Chenopodium album*, *Sonchus oleraceus*, *Orobanche reticulata*; în culturile de cereale păioase - *Sinapis arvensis*, *Setaria glauca*, *Hibiscus trionum*, *Polygonum convolvulus*, *Rubus arvalis*, *Agrostemma githago* etc.; în lucerniere - *Melilotus officinalis*, *Cuscuta trifolia*.

Fauna

Microfauna cuprinde totalitatea animalelor din sol care este formată din organisme mici, nedepășind 0,2 mm, ce nu pot fi deosebite în mod clar fără ajutorul microscopului, tubelariatele, rotiferele și nematodele.

Mezofauna cuprinde totalitatea animalelor din sol cu lungimea corpului între 0,2 și 4 mm reprezentată în special prin unele artropode (acarieni, pseudoscorpioni), insecte mici (coleboabe) și viermi anelizi (enchytreide).

Macrofauna cuprinde totalitatea animalelor din sol cu talie cuprinsă între 4 și 80 mm reprezentată în principal prin moluște, lumbricide și vertebrate. Lumbricidele sunt râmele adevărate, reprezentate prin *Lumbricus terrestris* specie întâlnită pe toate solurile, joacă un rol important în biodinamica solului care trece prin tubul lor digestiv până la 100 tone sol la hektar, măruind materia organică ce devine mai ușor de descompus de către microorganisme și amestecă intim cu fracțiunea minerală formeză aglomerate mici numite coprolite. Rozătoarele subpământene *Talpa europea* - cărtița, *Spermophilus citellus* popândăul, *Microtus arvalis* - șoarecele de câmp, sapă de asemenea galerii amestecând în acest fel solul, formațiunea ce poartă denumirea de crotovine. Prin activitatea pe care o desfășoară, macrofauna favorizează circulația apei și a gazelor, mărește porozitatea solului, contribuie la restructurarea solului, solul devenind mai fertil și mai activ biologic.

Microflora - bacteriile sunt cele mai importante microorganisme pentru viața solului fiind grupate în funcție de specificul activității lor biochimice astfel: bacteriile ammonificatoare cu rol fundamental în biodegradarea compușilor organici cu azot (*Bacillus subtilis*, *Proteus vulgaris*, etc.); bacteriile nitrificatoare oxidează azotul amoniacal (*Nitrobacter*, *Nitrosomonas*); bacteriile denitrificatoare cu rol în reducerea nitrațiilor la nitriți (*Pseudomonas denitrificans*); bacteriile fixatoare de azot din atmosferă prin simbioză radicolă pe rădăcinile anumitor specii de plante leguminoase (*Rhizobium* și *Beijerinckia*) sau

rădăcinile unor anumitor specii neleguminoase cum sunt cătin albă (*Frankia*); bacteriile feromanganoase (*Gallionella*, *Leptilotrix*); bacteriile sulfuroase (*Thiobacillus*).

Fungi sau ciuperci sunt mai puțin capabile de a dezvolta procese biochimice complexe prin comparație cu bacteriile, având rolul de a descompune resturile organice vegetale și animale cu ajutorul enzimelor pe care le secretă. O anumită categorie de fungi poate da naștere la structuri simbiotice speciale numite microze, prin asociere și conviețuire pe rădăcinile multor specii de plante.

4.2. Descrierea tipurilor de stațiune

Prin poziția sa geografică, teritoriul României este situat în două zone geobotanice latitudinale și anume: Podișul Transilvaniei, Arcul carpatic, Subcarpații răsăriteni și cei sudici (getici). Câmpia Tisei și partea nord-vestică a Câmpiei Române sunt situate în zona pădurilor de foioase de tip estival din domeniul pădurilor Europei Centrale și fac parte din provincial geobotanică central-europeană.

Partea de est și de sud-est a țării, care cuprinde Podișul Moldovei (partea de nord și de sud) Dobrogea și partea sud-estică a Câmpiei Române, este situată în zona de stepă, care vine de la est ca prelungire a stepelor euroasiatice și care întrerupându-se brusc de la lanțul Munților Carpați, reapare în vestul țării ca o fâșie îngustă unită cu pusta Ungariei unde se termină. Această zonă stepică aparține provinciei geobotanice est-europeană.

În partea sudică a țării, Câmpia Română, Dobrogea și sud-vestul Banatului sunt puternic influențate de vecinătatea provinciei geobotanice sud-europene cu păduri de foioase de tip sudic, de unde iradiază spre nord o seamăna de elemente caracteristice sudice și mediteraneene (elemente floristice moesiaco-ilyrice).

Zonele geobotanice din România

Zona stepei	1. Subzona stepei propriu-zise cu vegetație ierboasă stepică primară și secundară	I. Vegetația de câmpii și podișuri joase (0 – 200 – 350 m altitudine)
	2. Subzona silvostepiei cu păduri de esențe termofile (<i>Quercus pedunculiflora</i> , <i>Q. pubescens</i>) și vegetație ierboasă stepică primară și secundară	
	3. Subzona pădurilor de stejar pedunculat (<i>Quercus robur</i>) și vegetație ierboasă secundară	
	4. Subzona pădurilor de cer și gârniță (<i>Quercus cerris</i> , <i>Q. Frainetto</i>) și vegetație ierboasă secundară	
	5. Subzona (etajul) pădurilor de gorun (<i>Quercus petraea</i> , <i>Q. dalechampii</i>) și vegetație ierboasă secundară	II. Vegetația de dealuri și podișuri înalte (200 – 600 – 800 m altitudine)
	6. Subzona (etajul) pădurilor de gorun și fag (<i>Quercus petraea</i> , <i>Fagus silvatica</i>) și vegetație ierboasă secundară	
	7. Subzona (etajul) pădurilor de fag de dealuri (<i>Fagus silvatica</i>) și vegetație ierboasă secundară	
	8. Subzona (etajul) pădurilor de fag de	

Zona pădurilor	munte (<i>Fagus silvatica</i>) și vegetație ierboasă secundară	
	9. Subzona (etajul) pădurilor de fag și rășinoase (<i>Fagus silvatica</i> , <i>Picea excelsa</i> , <i>Abies alba</i>) și vegetație ierboasă secundară	III. Vegetația de munte (800 – 1600 – 1800 m altitudine)
	10. Subzona (etajul) pădurilor de molid (<i>Picea excelsa</i>) și vegetație ierboasă secundară	
Zona alpină	11. Subzona (etajul) subalpină (<i>Pinus montana</i> , <i>Alnus viridis</i> , <i>Rhododendron</i> , <i>Juniperus silvatica</i>) și vegetație ierboasă subalpină secundară și primară	IV. Vegetația alpină (1600 – 1800 – 2543 m altitudine)
	12. Subzona (etajul) alpină propriu-zisă cu vegetație ierboasă primară	

*) Întocmită în bună parte după harta geobotanică a R.P.R. 1:500 000 (1960)

Județul Calarasi se află în zona de stepă și lunca. Se remarcă cîteva palcuri de padure. Zavoaiile de lunca sunt formate din plop, salcie, ulm, frasin și plantatii de plop euroamerican.

Orografic cîmpurile se caracterizează prin întinderi mari de teritorii ondulate slab până la moderat, cu interfluvii largi, fără pante accentuate (denivelări sub 50 m). Podișurile deși relativ joase (200-350 m) prezintă văi și depresiuni largi.

Vegetația naturală din cîmpurile și podișurile joase face parte din zone geobotanice: zona de stepă și silvostepă și parțial zona de păduri.

Zona de stepă din care face parte zona studiată trece prin sud-estul țării, cuprinzând Podișul Dobrogei și partea de est a Bărăganului, cu o mică porțiune din partea de sud a Podișului Moldovei. Acest teritoriu geobotanic prezintă peisajii stepice cu formații ierboase primare și secundare din graminee xerofile caracteristice stepelor sudice, fără păduri.

Vegetația reflectă caracteristicile stepelor premaritime pontice formate în condiții ecologice de climă continentală, cu influență sudică – mediteraneană în care precipitațiile de vară, sunt de 400-500 mm. Evaporația întrece de 3-4 ori cantitatea precipitațiilor. Indicele de ariditate este de 15-24°. Solurile sunt cernoziomuri de tipul cernoziomurilor castanii și cernoziomuri carbonatice precum și soluri bălăne de stepă.

Pădurile lipsesc în stepă, dezvoltarea lor spontană fiind limitată de condițiile de climă insuficient de umedă pentru vegetația forestieră, cât și din cauza solurilor bogate în săruri minerale, la acestea se adaugă și vânturile uscate de vară. Aceasta este stepa propriu-zisă ca o subzonă distinctă prin climă, sol și vegetație.

Suprafețele formațiilor de pășuni și fânețe din România după principalele

condiții orografice și ecologice

Formații de pajiști zonale și azonale	Pășuni Ha	Fânețe ha	Total ha	%
Formații de pajiști xerofite și xeromezofite de cîmpuri și podișuri joase (0 – 200 – 350 m)	446 830	124 615	571 445	13,5
Formații de pajiști mezoxerofite de dealuri și podișuri înalte (200 – 600 – 800 m)	483 140	734 520	1 217 660	29
Formații de pajiști mezofite de munți mijlocii	638 000	330 000	968 000	23,1

(800 – 1600 – 1800 m)					
Formații de pajiști psichrofite alpine și subalpine (1600 – 2543 m)	120 000	-	120 000	2,9	
Formații de pajiști higrofite de lunci, văi și depresiuni	368 700	197 480	566 180	13,5	
Formații de pajiști hidrofite de mlaștini și bălti	96 995	-	96 995	2,3	
Formații de pajiști halofite de sărături (continentale și de litoral)	47 640	-	47 640	1,1	
Formații de pajiști psamofite de nisipuri (continentale și de litoral)	8 000	-	8 000	0,2	
Teren arabil în izlazuri (la câmpie)	330 000	-	330 000	7,9	
Teren neproductiv (îndeosebi la munte)	274 695	-	274 695	6,5	
Total	2 814 000	1 386 615	4 200 615	100	

Vegetația în legătură cu orografia, clima și solul

În sudul țării pădurile de câmpie sunt predominante de esențe xerofile-termofile de cer și gârniță (*Quercus cerris* Q. *frainetto*), de origine sud-europeană datorită influenței factorilor climatici sudicimediterraneeni, care au contribuit și la dezvoltarea solurilor specifice acestor păduri de tipul solurilor brun-roșcate de pădure. Formațiile de pajiște din această zonă sunt în general secundare, cu vegetație mezoxerofilă de tipul fânețelor stepice.

Vegetația dealurilor aparține în plin zonei forestiere, unde se disting deja subzone *altitudinale*: subzona pădurilor de gorun (*Quercus petraea*, *Q. dealechampii*), subzona pădurilor de gorum și fag (*Q. petraea*, *Fagus sylvatica*) și subzona pădurilor de fag de dealuri.

Solurile sunt de tipul solurilor brune de pădure și soluri brune montate de pădure, formate în condiții de climă continentală de dealuri, moderată în vest și mai puțin moderată în estul și sudul țării; în toate zonele precipitațiile egalează evaporarea din vară, indicii de ariditate sunt între 35-40.

Vegetația ierboasă este reprezentată prin formații secundare instalate pe terenurile despădurite în decursul timpului și sunt atât formații de pajiști mezoxelofile de tipul fânețelor stepizate, cât și formații din graminee și diverse specii de fânețe mezofile.

Formațiile de pajiști zonale

Vegetația păsunilor și fânețe din câmpiiile țării, fiind puternic influențată de factorii antropozoici, este reprezentată în majoritatea ei prin formații stepice secundare și derivate, xerofile și xero-mezofile, care

oglidesc atât condițiile naturale generale de climă caldă și uscată, cât și trecutul lor istoric (păsunat excesiv până la degradare, desteleniri, defrișări etc.)

Studiate după structura și compoziția lor floristică caracteristică în corelație cu condițiile staționale în care se dezvoltă – orografie, climă, sol și poziție fito-geografică – s-au distins grupe de formații ierboase din zona de stepă și din zona pădurilor de câmpie. În cadrul fiecărei zone, după proveniență s-au deosebit *forma de pajisti zonale primare și secundare de durată și forma zonale derivate de scurtă durată*; acestea din urmă provin de obicei din degradarea și transformarea formațiilor secundare zonale, ajungând până la stadiul de pârloage cu țelină de tip nou sau chiar pârloage fără țelină.

Repartiția pe teritoriul de câmpie din țară al acestor formații s-a făcut după caracteristicile floristice, ecologice și fito-geografice ale asociațiilor componente. În acest scop ne-am servit de legitatea repartiției fitogeografică a formațiilor stepice, enunțând încă de la Alechin (1931) și dezvoltată ulterior de stepologii sovietici Lavreanko și alții (1940, 1954) citați de Iacob T. și col., 2015. Ne-am referit îndeosebi la gramineele întelenitoare cum sunt cele trei specii de păiușuri stepice: *Festuca vallesica*, *F. pseudovina* și *F. sulcata*, precum și la speciile de *Stipa*. Aceste graminee au în general mare răspândire geografică iar la noi în țară se întâlnesc din stepă și silvostepă naturală și antestepă despădurită, până în zona de câmpie cu păduri, pătrunzând chiar în zona de dealuri până la 600 – 800 m altitudine. Analizate după condițiile staționale specifice pentru asociațiile editificate de aceaste graminee se constată deosebiri evidente în răspândirea lor fitogeografică optimă. Asociația de *Festuca vallesiaca*, cea mai xerofilă din cele trei specii se află în optimum de condiții staționale în zona de stepă și uscată din Dobrogea și estul Bărăganului, unde crește foarte bine pe terenuri plane cât și pe coaste de toate expozițiile, inclusiv pe cele nordice.

Festuca pseudovina în stepă este mai mult un component subordonat ca abundență, iar *Festuca sulcata* aproape lipsește.

În silvostepă cu condiții climatice mai moderate, *Festuca pseudovina* devine abundantă, iar pe terenurile reavăne de pe terase și depresiuni, formează asociații proprii; *Festuca vallesiaca* se menține pe terenurile cele mai uscate.

În regiunea de dealuri, cu umiditatea aerului mai pronunțată, *Festuca pseudovina* are condiții prielnice de dezvoltare pe toate coastele însorite și uscate, pe când *Festuca vallesiaca* devine mai rară, înierbând sporadic numai coastele excesiv uscate din sud-estul țării. În ce privește *Festuca silcata* caracteristică climei temperate mai rece și mai puțin secetoase, formează asociații masive mai ales în partea nord-vestică a țării și în depresiunile pericarpatiche, corespunzătoare mai ales zonei stejăretelor de șleau, de deal și de gorun.

În ce priveste asociațiile edificate de speciile de *Stipa*, deși acestea sunt foarte reduse ca suprafețe, totuși după poziția lor stațională optimă se pot delimita pe regiuni naturale destul de evidente. Astfel *Stipa capillata* și *Stipa lessingiana*, speciile stepice cele mai xerofile, pe care specialiștii pratologi le consideră caracteristice îndeosebi pentru stepele sudice de la noi se află în optimum stațional în zona de stepă din

Dobrogea și din Bărăgan, unde se dezvoltă foarte bine pe câmpii plane, pe cernoziomuri castanii și carbonatice; pe coaste se întâlnesc atât pe expoziții sudice cât și pe cele nordice, cum se pot vedea atât în Dobrogea cât și pe malurile Ialomiței în Bărăgan. O poziție fitogeografică deosebită prezintă cele câteva graminee de origină sudică mediteraneană, caracteristice formațiilor de stepă aride și de semidesert cum sunt *Poa bulbosa*, *Andropogon ischaemum* și *Chrysopogon gryllus*, care pătrund la noi în țară ca formații secundare și derivate, instalându-se în microstațiuni xeroterme excesive, create artificial prin despăduriri și desteleniri. Acestea formează asociații derivate mai ales sub acțiunea pășunatului excesiv. Specia *Andropogon ischaemum* este caracteristică regiunilor sudice calde și foarte uscate, datorită cărui fapt la noi în țară poate înierba toate coastele excesiv de uscate. *Chrysopogon gryllus* necesită pe lângă căldură și umiditate suficientă, de aceea la noi se răspândește în sud-estul țării cu climă cadă și mai umedă cum este regiunea Banat și Oltenia. Aici formează asociații derivate pe zeci și sute de hectare găsind un mediu pedoclimatic prielnic pentru biologia acestei graminee. În Câmpia Română și în Dobrogea, *Chrysopogon* se dezvoltă mai ales pe terenuri mai puțin uscate, iar în restul țării crește azonal pe coaste domoale, însorite și temporar cu suficientă umiditate în sol. În ce privește *Poa bulbosa* – specie de largă răspândire geografică mai ales în zona stepelor aride, la noi în țară este cea mai frecventă pe toate pajiștile degradate din stepă până la dealuri ocupând terenuri cu sol excesiv uscat și bătătorit de către animale.

Pajiști de păiușuri stepice, pir crestat și colilii din zona de stepă

Stepa, cu zona de vegetație ierboasă primară, fără păduri, condiționată de factori naturali, pedoclimatici și istorico-geografici, apare limitată pe un teritoriu restrâns din partea de sud-est a țării și anume în centrul și sudul Dobrogei, în estul Bărăganului, precum și pe o mică suprafață din sudul Moldovei (harta geobotanică a R.P.R., 1960). Teritoriile din Moldova, din sudul Munteniei și Olteniei și din Câmpia Tisei, considerate în trecut drept stepă, astăzi, în baza noilor cercetări făcute asupra vegetației climei și a solulilor, se încadrează în silvostepă naturale și antropică, provenite din despăduriri preistorice (Iacob T. și col., 2015;).

Vegetația stepică primară din zona de stepă, ca și cea din silvostepă, astăzi lipsește aproape cu totul, fiind cea mai mare parte destelanită în decursul timpurilor și folosită pentru agricultură, iar pajiștile de țelină stepică primară destinate pentru pășunat îlizlazurile, din cauza exploatarii excesive au fost degradate treptat până la transformarea lor în formații secundare derivate, de tipul pârloagelor stepice cu întelanire rară și fără țelină.

4.3. Tipuri de pajiști. Descrierea tipurilor

Tabelul 4.1

Nr. crt.	Trup/ Parcălu descriptivă	Tipul de pajiște	Suprafață	
			(ha)	(%)
1.	Trup Buciumemiparcelele descriptive: T 2, T 4, T 6/1, T6/2, T6/3, T7/1, T 24, T 23- parcelele 1,2 T 25-parcelele 1,2	Lolium perene, pir, trifoi, ciulin, costrei, cornaci	36,9371	100%
2.	Trup Gruiuparcelele descriptive: T 41 parcelele 1-9 T 43 parcelele 1-2 T 44 parcelele 1-3 T 45 parcelele 1-4 T 46 parcelele 1-2 T 47 parcelele 1-4	Lolium perene, pir, trifoi, ciulin, costrei, cornaci	165,2526	100%

TOTAL	202,1897	100 %
--------------	----------	-------

Principalele tipuri de pajişti identificate, cu ajutorul specialiștilor pratologi, pe teritoriul UAT Budeşti (tabelul 4.1.) sunt:

- ***Pajiştile de Lolium perene***

Solurile, pe care se extind aceste pajişti sunt cernoziomurile, regosolurile, pseudorendzinele și solurile cernoziomoide. Solurile dominante sunt regosolurile, solurile brune argiloiluviale, brune luvice și luvisoluri albice.

4.4. Descrierea vegetației lemnoase

Pe pajiştile din UAT Budeşti nu este prezentă vegetația lemnoasă.

CAPITOLUL V CADRUL DE AMENAJARE

5.1. Procedee de culegere a datelor din teren

Pentru culegerea datelor din teren s-au folosit urmatoarele metode:

1. Pentru determinarea productiei s-au imprejmuit suprafete reprezentative de 10 mp (4,4 m x 2,3 m) pentru prelevare probe de iarba. Potentialul de productie s-a determinat prin cosirea si cantarirea masei verzi, in cel putin trei repetitii. S-a determinat, de asemenea, si coeficientul de utilizare a pasunii, prin cosirea si cantarirea plantelor ramase neconsumate de catre animale; La aceasta determinare s-a obtinut o productie de 14,8 kg masa verde la 10 mp (14,8 t/ha) conform Procesului verbal 10864 din data de 11.08.2017.
2. Pentru descrierea si clasificarea vegetatiei s-au prelevat plante din mai multe locuri reprezentative (s-au parcurs parcelele in diagonală si s-au facut recoltari folosind rama metrica). Plantele au fost recunoscute folosind determinatoare pentru flora pajistilor.

Stabilirea criteriilor, cu privire la identificarea tipurilor de pajişti, reprezină rezultatul cercetării din ultimele trei decenii făcute de renumiți pratologi români (Gh. Anghel, I. Țucra, V. Cardașol, D. Popovici, M. Răvărău, C. Bărbulescu, Gh. Motcă etc.), pe baza cărora s-a întocmit o lucrare de tipizare, pentru țara noastră, apărută în 1987, sub coordonarea Institutului de Cercetare și Producție pentru Cultura Pajistilor Măgurele-Brașov.

Conform metodologiei elaborate, criteriile după care se face identificarea tipurilor de pajiști sunt: compoziția floristică, condițiile staționale, productivitatea pajiștilor, măsurile tehnologice ce se aplică, evoluția vegetației în funcție de aceste măsuri.

Compoziția floristică este considerată criteriul de bază folosit pentru identificarea tipului de pajiște. Determinarea compoziției floristice se poate face prin metoda geobotanică, planimetrică, gravimetrică sau dublului metru.

I. Metoda geobotanică este cea mai expeditivă și se bazează pe descrierea floristică (relevee floristice sau fitocenologice) și stațională a unor suprafețe reprezentative pentru fiecare fitocenoză. Pentru studiul vegetației prin metoda geobotanică se delimită conturul fitocenozelor, urmărind uniformitatea compoziției floristice în dependență de factorii ecologici, după care se aleg suprafețe de probă de 100 m² în interiorul căror se fac ridicări floristice (relevee). Speciile determinante, în suprafețele de probă, se încadrează în grupele: graminee, leguminoase, rogozuri, mușchi și licheni, speciile din alte familii botanice (diverse) și speciile lemnoase.

La fiecare specie se apreciază vizual suprafața acoperită de proiecția părților aeriene ale plantelor, numită dominanță. Aceasta se exprimă în procente pentru fiecare specie (acoperirea specifică), precum și pentru toate speciile (acoperirea generală).

La alcătuirea reveleului floristic, speciile determinante se înscriu în cadrul grupelor, în ordinea dominantelor:

- specii dominante (cu acoperire de 60-100%);
- specii codominante (cu acoperire de 25-40%);
- specii indicatoare, cu participare slabă în covorul vegetal, dar care redau unele particularități specifice factorilor ecologici (soluri acide sau alcaline, soluri fertile sau sărace în elemente nutritive, soluri umede sau uscate etc.).

După înregistrarea speciilor, se trece în dreptul lor anumiți indici care exprimă raportul calitativ cu care participă specia respectivă în fitocenoza cercetată. Dintre indicii care se folosesc curent amintim abundența dominantă și frecvența.

Abundența exprimă numărul de indivizi care aparțin unei anumite specii dintr-o fitocenoză și se stabilește prin numărarea acestora sau se apreciază vizual cu note de la 1 la 5. Dominanța reprezintă gradul de acoperire a soiului de către masa aeriană a plantelor, iar aceasta se poate referi la fiecare specie în parte (acoperirea specifică).

Dominanța se stabilește prin aprecierea vizuală, metoda planimetrică sau gravimetrică. Stabilizarea dominantei prin apreciere vizuală constă în precizarea procentuală a suprafeței acoperite de proiecțiilea părților aeriene ale plantelor sau notarea după o scara cu 5 sau mai multe trepte.

De cele mai multe ori, atât abundența cât și dominantă se exprimă împreună folosind scara de apreciere Braun Blanquet:

- + = specii reprezentative prin indivizi rari, cu acoperire sub 1%;
- 1 = indivizi mai numeroși cu acoperire de 1-5%;
- 2 = indivizi abundenți, cu acoperire de 6-25%;
- 3 = indivizi abundenți, cu acoperire de 26-50%;
- 4 = indivizi abundenți, cu acoperire de 51-75%;

5 = indivizi foarte abundenți cu acoperire de 76-100%;

Frecvența reprezintă modul de repartizare, mai mult sau mai puțin uniform al indivizilor unei specii într-o fitocenoză, iar aprecierea se face prin note sau procente, folosind următoarea scară:

+ = specia este prezentă până să 10% din suprafață;

1 = specia este prezentă de la 11% până la 20% din suprafață; 2 = specia este prezentă de la 21% până la 40% din suprafață; 3 = specia este prezentă de la 41% până la 60% din suprafață;

4 = specia este prezentă de la 61% până la 80% din suprafață; 5 = specia este prezentă de la 81% până la 100% din suprafață.

Numărul de relevée în cadrul unui tip de pajiște este 10-20, în funcție de uniformitatea compoziției floristice și de numărul speciilor prezente care alcătuesc vegetația.

Tipurile de pajiște se stabilesc după specia dominantă, iar la tipurile sau subtipurile de tranziție, alături de specia dominantă apare și denumirea speciei codominante.

II. Metoda planimetrică este folosită în special pe pășuni, unde vegetația este scundă. Cu ajutorul acestei metode se stabilește gradul de acoperire a solului cu vegetația, care se referă la suprafața efectiv ocupată de tufe și lăstari.

După așezarea ramei pe suprafața de analizat, se stabilește mai întâi procentul de goluri și apoi se determină plantele prezente și suprafața ocupată de acestea în fiecare pătrătel, în procente. Astfel, dacă o specie acoperă în întregime, are o acoperire de 4%, dacă specia ocupă un de pătrătel se va da 1%, dacă specia ocupă 1/8 din pătrătel se va da 0,5%, iar dacă specia va ocupa mai puțin de 1/8 aceasta se va nota cu +. Citirile se efectuează într-o anumită ordine, astfel încât să se înregistreze vegetația din toate pătrătelele.

Toate notările de la o citire se înscrivă în - Fișă de înregistrare a cititorilor, după care se întocmește - Centralizatorul citirilor cu rama metrică, ce cuprinde datele medii cu privire la prezența fiecărei specii, determinând astfel gradul de acoperire cu vegetație în asociația vegetală studiată.

III. Metoda gravimetrică constă din analiza botanică a probelor de iarbă sau de fân. Cu ajutorul acestei metodese stabilesc procentele de participare în compoziția floristică a principalelor grupe și a unor specii care ne interesează în mod deosebit, iar datele obținute se înscrivă într-un - Buletin de analiză botanică.

Analiza botanică se face la proba medie ce rezultă din probele parțiale de pe 15-30, sau chiar mai multe suprafețe de câte 1 m². Prin omogenizarea probelor parțiale și prin înjumătățirea repetată, se obține proba medie de analiză, în greutate de 1000 g pentru masă verde și juncacee, specii din alte familiile botanice (diverse). Fiecare grupă de plante se cântărește cu exactitate de 0,1 g și rezultatul se exprimă în procente, prin raportare la greutatea totală a probei analizate.

IV. Metoda dublului metru este folosită pentru a studia compoziția floristică a unei pajiști și în special pentru determinarea valorii pastorale, care permite să se exprime într-o formă sintetică valoarea unei pajiști din punct de vedere agronomic.

Pe pajiștile din UAT Budești derrminarea compozitiei floristice s-a făcut prin metoda geobotanică
Prin această metodă, compozitia floristică se studiază într-o suprafață de probă patrată. Numărul suprafetelor de probă este de 3 pentru suprafete de până la 100 ha de pajiște și de 3-5 pentru cele de peste 100 ha. Suprafetele de probă s-au ales parcugând pajiștea pe diagonală și s-au delimitat cu țâruși portiuni cât mai uniforme din punct de vedere floristic.

După delimitarea suprafetelor de probă s-a trecut la întocmirea fișei geobotanice. După această etapă s-a trecut la determinarea speciilor întalnite în interiorul fiecărei suprafete de probă și se înregistrează în fișa geobotanică pe grupe după criteriul botanico-economic și anume:

- 1. graminee
- 2. leguminoase
- 3. plante din alte familii botanice

Ordinea speciilor în cadrul fiecărei grupe s-a făcut în funcție de dominanta lor.
 După înscrierea speciilor în fișe, în dreptul fiecarei specii s-au trecut principalele caracteristici: abundența, dominanta, frecvența și fenofaza.

Conform compozitiei sale botanice o pajiște poate fi de tipul:

- G- bogată în graminee,
- L-bogată în leguminoase,
- E- echilibrată,
- D- bogată în diverse „alte specii”. Calculul VP se face astfel:

$$VP = EPC (\%) \times IC/5 \text{ unde: VP - indicator valoare pastorală (0-100);}$$

PC - participare în covorul ierbos (%) indiferent de metoda de determinare (AD, P, Cs, G);
 IC - indice de calitate furajeră;

După determinarea indicatorului de valoare pastoral prin împartirea la 5 a punctajului obținut din înmultirea PC x IC, acesta se apreciază astfel:

- 0-5 — pajiște degradată;
- 5-15 — foarte slabă;
- 15-25 — slabă;
- 25-50 — mijlocie;
- 50-75 — bună
- 75-100 — foarte bună.

Indicele obținut pentru VP are valori de la 0 într-o pajiște fără valoare furajeră, până la 100 pentru o pajiște semănătă (ideală).

In urma relevelor floristice întocmite, pe pajiștile din UAT Budești, s-au determinat mai multe specii de plante cu grade diferite de acoperire după cum sunt prezentate în relevul sintetic de mai jos.

Nr.	Specia (denumire științifică și populară)	IC	PC%
GRAMINEE			
1	Agropyron repens (pir)	2	14
2	Lolium perene (iarbă de gazon)	5	60
3	Cynodon dactylon (pir gros)	2	6
LEGUMINOASE			
1	Vicia grandiflora (mazăriche de primăvară)	1	1
2	Vicia sativa (mázăriche)	1	1
3	Trifolium repens (trifoi alb)	1	3
4	Medicago lupulina (trifoi mărunt)	3	10
5	Lotus corniculatus (ghizdei mărunt	1	1
SPECII DIN ALTE FAMILII BOTANICE			
1	Xanthium strumarium (cornuti)	1	1
2	Eryngium campestre (scai, spin vânăt)	1	1
3	Sorghum Halepense (costrei)	1	2

5.2 Obiective social - economice și ecologice

Obiectivele social-economice, ecologice, estetice și de protecție a mediului urmărite în prezentul amenajament pastoral sunt:

- inventarierea pajiștilor de pe teritoriul unității administrativ teritoriale Budești;
- studierea caracteristicilor fondului pastoral ce se amenajează;
- furnizarea materialului documentar necesar pentru planificarea lucrărilor de ameliorare a pajiștilor și pentru gospodărirea fondului pastoral;
- asigurarea și sporirea capacitatei de păsunat a pajiștilor cuprinse în amenajament
- asigurarea rolului de protecție antierozională pentru terenurile în pantă;
- menținerea și îmbunătățirea peisajului;
- asigurarea spațiilor special amenajate pentru adăparea animalelor;
- asigurarea refugior pentru crescătorii de animale;
- asigurarea sursei de apă necesară adăpării animalelor;
- întreținerea pajiștilor permanente prin asigurarea unui nivel minim de păsunat de 0,3 UVM/ha și/sau prin cosirea lor cel puțin o dată pe an sau prin efectuarea unor lucrări de întreținere în cazul pajiștilor permanente care nu mai sunt folosite pentru producție;
- interzicerea arderii pajiștilor permanente;
- interzicerea tăierii arborilor solitari și/sau a grupurilor de arbori de pe terenurile ocupate de pajiști;
- interzicerea aplicării produselor de protecție a plantelor pe suprafețele de teren ocupate cu pajiști;

Principiile fundamentale care s-au respectat la întocmirea amenajamentului pastoral sunt:

- a. asigurarea producției de furaje pentru tot parcursul anului;
- b. asigurarea creșterii calitative și cantitative a producției de furaje, de la an la an;
- c. elaborarea lucrărilor de îmbunătățire s-a facut ținând cont de condițiile pedo-climaticice și potențialul zonei amenajate;
- d. respectarea angajamentelor, codurilor de bune practici, legislației și a măsurilor de agromediu sub incidența cărora intră pajiștea ce va fi amenajată;
- e. respectarea întocmai a măsurilor, a lucrărilor impuse de către amenajament și a graficului de execuție a acestuia.

Realizarea prezentului plan de amenajament pastoral prezintă urmatoarele obiective social -economice:

1. Asigurarea și sporirea capacitatii de păsunat a pajiștilor cuprinse în amenajament:

Acesta este obiectivul principal al amenajamentelor pastorale pe care dorim să îl implementăm, deoarece în momentul actual nu se asigură masa verde necesară pe timpul perioadei de păsunat pentru efectivele de animale existente în UAT Budești.

De asemenea, se dorește o creștere cantitativă și calitativă a producției de iarbă, pentru ca implicit să sporească și efectivele de animale care să poată fi întreținute pe pajiște, precum și creșterea cantităților de produse obținute de la animale.

Acest obiectiv major se poate realiza prin menținerea covorului ierbos compus din specii furajere valoroase, prin supraînsămânțare cu specii furajere valoroase, precum și prin aplicarea tuturor măsurilor de întreținere și exploatare a pajiștilor care au drept scop principal sporirea capacitatii productive a pajiștilor.

2. Menținerea speciilor furajere valoroase în componența covorului ierbos

Având în vedere faptul că pajiștile luate în studiu, sunt amplasate într-o zonă de silvostepă, este necesar ca să executăm toate lucrările de îngrijire și întreținere dar și cele de fertilizare și exploatare, toate în ansamblu, au drept scop menținerea în componența covorului ierbos a speciilor furajere valoroase, acestea asigură producția superioară cantitativ și calitativ.

5.3. Stabilirea categoriilor de folosință a pajiștilor

Pajiștile din proprietatea UAT Budești au fost exploataate până în prezent sub formă de pășune. Propunerea pentru viitor în cadrul AMENAJAMENTULUI PASTORAL, va fi tot pășune, exploatarea făcându-se prin păsunat cu animalele. Se vor excepta, parțial, de la exploatarea prin păsunat suprafetele care se vor supraînsământa, care se recomanda a nu fi păsunate un ciclu de vegetație, cu scopul de a se reface țelină iar plantele noi introduse în sol să se dezvolte nestingherit

Terenurile pe care sunt situate pajistile nu au pante accentuate

5.4. Fundamentarea amenajamentului pastoral

Fundamentarea amenajamentului pastoral constă în soluțiile tehnologice și tehnice care asigură realizarea obiectivelor privind gospodărirea rațională a suprafetelor de pajiști din cadrul proiectului. Amenajamentul pastoral trebuie să respecte codul de bune practici agricole și să fie în concordanță cu condițiile pedoclimatice ale arealului unde se află amplasată pajiștea.

Scopul principal pentru care se implementează amenajamentul pastoral, este aplicarea soluțiilor tehnice și tehnologice, care să asigure gospodărirea rațională a suprafetelor de pajiști din teritoriul UAT Budești.

Selectăm din lucrările ce trebuie să fie executate pe pajiști:
combaterea buruienilor ;

- aplicarea îngrășămintelor organice prin târlire;

- aplicarea îngrășămintelor chimice.

- asigurarea apei de adăpat prin amenajări specific.

Factorii limitativi ai producției actuale și cauzele degradării pajistilor:

temperatură foarte ridicată a aerului, în special în lunile iulie și august;

perioade de secetă extinse în lunile iulie, august, septembrie;

supraîncărcare cu animale ;

prezență vegetație arbustiferă (tufăriș, puietii);

invazie de diferite buruieni ;

elemente fertilizante de natură organică foarte reduse;

lipsă lucrărilor minime de întreținere (grăpare, cosire resturi neconsumate pe pășuni, etc.);

pășunat nerățional, inclusiv pe vreme umedă dar și iarna, în afară sezonului de pășunat

staționare îndelungată în tărle ;

circulația haotică a animalelor etc. .

Aplicarea tuturor măsurilor enumerate mai sus poate conduce la sporirea cantitativă a producției de iarbă /ha. Un alt avantaj este apariția în covorul ierbos a speciilor furajere valoroase care elimină golorile din cultură, sporesc producția de iarbă și cresc semnificativ valoarea furajeră a ierbii, crescând astfel și palatabilitatea furajului (crește procentul de consum al furajului de pe pajiste).

Amenajamentul pastoral respectă codul de bune practice agricole și este în concordanță cu condițiile pedoclimatice din zona unde este amplasata pajistea. Vor fi respectate toate directivele europene cu privire la depozitarea gunoiului și a condițiilor de aplicare a îngrășamintelor.

5.4.1 Durata sezonului de pășunat

Criteriul unanim acceptat pentru începerea pasunatului, atât primavara cât și la celelalte cicluri, este productia pasunii. Astfel, se recomanda ca pasunatul să înceapă când s-a realizat o producție de cel puțin 3 - 5 t/ha masa verde, pentru ca să se poată respecta toate cerințele, în primul rand ale pasunatului prin rotație.

Pentru începerea pasunatului primavara, mai importantă decât producția minima, este faza de vegetație în care se gasesc gramineele din pasune, determinată după înaltimea apexului față de suprafața solului. Spre exemplu, pentru a evita inspicarea în ciclul următor de pasunat, situație în care gradul de consum scade foarte mult, este necesar ca apexul să fie consumat în întregime de animale în timpul pasunatului.

Pe de alta parte, se impune ca prin pasunat să nu se înlăture în totalitate partea vegetativă a plantelor situate în apropierea solului, care contribuie la refacerea rapidă a plantelor, la scurtarea duratei ciclului de pasunat și la creșterea producției la unitatea de suprafață.

Satisfacerea acestor cerințe se realizează în condiții optime când plantele se consumă în momentul în care apexul are înaltimea de 10 cm. În această fază se poate conduce pasunatul în aşa fel încât să ramâne un covor vegetal înalt de 4-5 cm, care pastrează o parte din frunzele bazale, lastarii scurți și mugurii de creștere situați în apropierea solului. Pe pasunile permanente dominate de specii timpurii, înaltimea de 10 cm la apex corespunde cu producția minima recomandată pentru începerea pasunatului, ambele criterii având aplicabilitate fără riscuri.

Nerespectarea momentului optim de incepere a pasunatului are drept rezultat numeroase efecte negative asupra solului, plantelor și animalelor. Pasunatul prea timpuriu când solul este umed, conduce la distrugerea stratului de telina, tasarea prea puternică și înrăutătirea condițiilor de aeratie din sol. Ca urmare, plantele valoroase se raresc și, cu timpul, dispar, locul lor fiind luat de plante cu valoare furajera mai scăzuta, precum și de buruieni. Pasunatul prea timpuriu influențează negativ sanatatea și productia animalelor. Iarba prea cruda are un conținut mare în apă și, din acest motiv, un efect laxativ epuizant. În aceasta fază de pasunat timpuriu, iarba are un conținut scăzut de celuloza, ceea ce determină apariția unor forme de indigestie sau chiar meteorizări.

Când se depășeste cu mult momentul începerii pasunatului, plantele avansează în vegetație, crește conținutul de celuloza, scade cel de proteine și se reduce gradul de consumabilitate și digestibilitate.

Momentul începerii păsunatului rațional se face când:

- a) înălțimea covorului ierbos este de 8-15 cm pe pajistile naturale și 12-20 cm pe pajistile semănate;
- b) înălțimea apexului, respectiv conul de creștere al spicului la graminee este de 6-10 cm;
- c) infloreste păpădia (*Taraxacum officinalis*) în primăvară;
- d) după 23 aprilie.

Intensitatea pasunatului se exprimă prin înaltimea covorului vegetal care ramane după pasunat.

Dezavantajele pasunatului intens sau sever au fost deja prezентate. Dacă se pasunează la înaltime prea mare, apare consumul preferențial la care se adaugă scaderea producției efective a pasunii, prin valorificarea parțială a potențialului real. Pe pajistile din zonele secetoase dominate de plante de talie joasă, la care majoritatea frunzelor sunt bazale, înaltimea optimă până la care se pasunează este de 3-4 cm.

Frecvența pasunatului depinde de puterea de regenerare a plantelor și de tehnologia de imbunătățire aplicată pasunilor. Plantele de talie joasă cu procent mare de frunze bazale și lastari asternuti pe sol suportă mai bine pasunatul repetat decât plantele de talie înaltă. Durata zilnică de pasunat. Animalele își asigură necesarul de hrana, pe pasuni, în aproximativ 8 – 9 ore de pasunat.

Încetarea pasunatului. Pentru ca plantele să poată rezista la temperaturile scăzute din timpul iernii și să apornească primăvara cât mai devreme în vegetație, ele trebuie să acumuleze cantități suficiente de substanțe de rezervă în partile subterane. În acest scop, pasunatul trebuie să inceteze cu aproximativ 20-30 de zile înainte de apariția ingheturilor permanente, creând astfel posibilitatea refacerii masei vegetale. Durata sezonului de păsunat este determinată în primul rând de durata perioadei de vegetație care este legată mai mult de perioadele de secetă. La câmpie, aceasta durată este de 190-210 zile la irigat (aprilie – octombrie) sau 100-150 zile la neirigat;

5.4.2 Numărul ciclurilor de păsunat

Ciclul este intervalul de timp în care iarba de pe aceeași parcelă de exploatare, odată păsunată, se regenerează și devine din nou bună pentru păsunat. Numărul ciclurilor de păsunat este în funcție de condițiile climatice și staționale de sol, de compozиția floristică și de capacitatea de regenerare a pajistilor. Durata de refacere a ierbii după pasunat este de 16 zile în luna mai, 20 de zile în luna iunie, 25 de zile în iulie, 32 de zile în august, 37 de zile în septembrie și peste 40 de zile în luna octombrie. Pe păsunile de câmpie se realizează 2-3 cicluri de pasunat în condiții de neirigare și 5-7 cicluri sau rotații de păsunat în condiții de irigare.

Specia	% PC (participare covor ierbos)	IC (indice calitate furajera)	PC IC
GRAMINEE	80		
<i>Agropyron repens</i> (pir)	14	2	28
<i>Lolium perene</i> (iarbă de gazon)	60	5	300
<i>Cynodon dactylon</i> (pir gros)	6	2	12
	16		
LEGUMINOASE			
<i>Vicia grandiflora</i> (măzăriche de primăvară)	1	1	1
<i>Vicia sativa</i> (măzăriche)	1	1	1
<i>Trifolium repens</i> (trifoi alb)	3	1	3
<i>Medicago lupulina</i> (trifoi mărunt)	10	3	30
<i>Lotus corniculatus</i> (ghizdei mărunt	1	1	1
SPECII DIN ALTE FAMILII	4		
BOTANICE			
<i>Xantium strumarium</i> (cornuti)	1	1	1
<i>Eryngium campestre</i> (scai, spin vânăt)	1	1	1
<i>Sorghum Halepense</i> (costrei)	2	1	2
	100	x	380
Total	x	x	76
Valoarea pastorală		Foarte buna	
Apreciere VP			

5.4.3 Păsunile

Pajiștile din proprietatea UAT Budești se exploatează numai prin păsunat.

5.4.4 Capacitatea de păsunat

Stabilirea capacitații de păsunat s-a facut prin împărțirea producției totale de masă verde cu rația necesară unei unități vită mare (UVM). Se recomandă 65 kg masă verde/zi/cap pentru 1 UVM, din care consumate efectiv 50 kg/cap/zi. Conversia în UVM a speciilor de animale domestice este redată în tabelul de mai jos întocmit conform legislației în vigoare.

Tabelul 5.1

Categoria de animale	Coeficientul de conversie	Capete/ UVM
Tauri, vaci și alte bovine de mai mult de 2 ani, ecvidee de mai mult de 6 luni	1,0	1,0
Bovine între 6 luni și 2 ani	0,6	1,6
Bovine de mai puțin de 6 luni	0,4	2,5

Ovine	0,15	6,6
Caprine	0,15	6,6

Producția totală de iarbă (Pt) s-a determinat prin cosire și cântărire pe 10 m² din suprafețele de probă. Pentru delimitarea suprafețelor de probă s-au folosit îngrădituri care să nu permită consumul de către animale a vegetației din interior, amplasate pe suprafețe omogene din punctul de vedere al compozitiei floristice și al producției. Aceste suprafețe sau cosit la începutul fiecărui ciclu de păsunat, respectând restricția ca pe plante să nu se regăsească apă de adiție.

Capacitatea de păsunat (Cp) s-a determinat în fiecare sezon de păsunat utilizând formula:

$$Cp(\text{UVM/ha}) = \frac{Pt(\text{kg/ha}) \times Cf\%}{Nz \times DZP \times 100},$$

în care:

Nz = necesarul zilnic de iarbă pe cap de animal, în kg/zi;

DZP = numărul zilelor sezonului de păsunat;

Cf = coeficient de folosire a pajistii, în procente.

Coeficientul de folosire exprimat în procente s-a stabilit prin cosirea și cântărirea resturilor neconsumate (Rn) pe 5-10 m², după scoaterea animalelor din tarla și raportarea ei la producția totală după formulă:

$$Cf = \frac{Pt(\text{kg/ha}) - Rn(\text{kg/ha})}{Pt (\text{kg/ha})} \times 100, \text{ în procente}$$

45 – 70% pe pasuni de lunca – coeficientul de folosire a pajistii

Capacitatea de pasunat s-a calculat plecând de la o producție de masa verde de 14,8 tone/ha.

$$Cp (\text{UVM/ha}) = 14800 \times 55/65 \times 180 \times 100 = 0,695 \text{ UVM/ha}$$

CAPITOLUL VI

ORGANIZAREA, ÎMBUNĂTĂȚIREA, DOTAREA ȘI FOLOSIREA PAJIȘTIILOR

Avand in vedere conditiile fizico-geografice, bioclimatice si hidrologice, grosimea stratului de sol si tipul de pajiste dominant in UAT Budești, dar si starea buna a pajistilor, respectiv gradul de acoperire cu vegetatie de 100 % si valoarea pastorală buna, prin lucrarile ce se vor propune se urmareste atingerea urmatoarelor obiective:

- cresterea productiei de masa verde astfel incat, in termen de 2-3 ani, sa se poata organiza pasunatul rational;
- cresterea procentului de leguminoase din covorul vegetal;
- imbunatatirea capacitatii de pasunat;
- eliminarea plantelor nedorite si daunatoare din compositia floristica a pajistii

Inainte de a se efectua lucrarile specifice de imbunatatire a covorului ierbos prin diferite metode si mijloace cunoscute, sunt necesare lucrari de eliminare a factorilor limitativ cum sunt: eroziunea solului, excesul de umiditate sau lipsa de umiditate, reactia extrema a solului, acida sau bazica, invazia de vegetatie lemnosala si buruieni, etc.

6.1. Lucrări de repunere în valoare a suprafețelor de pajiști

1. Eliminarea excesului temporar de umiditate ce se manifesta in iernile si primaverile bogate in precipitatii, pe parcela 677/1 din T69/1. Avand in vedere existenta canalului de desecare ce margineste parcela in partea nordica, propunem urmatoarele solutii:

- Curatarea regulata a canalului de desecare existent de vegetatia ierboasa si decolmatarea lui;
- Saparea unor santuri care sa asigure scurgerea apei de suprafata in canalul de desecare;
- Evitarea pasunatului pe teren umed care taseaza si mai mult solul, facandu-l impermeabil pentru apele pluviale;
- Cultivarea unor specii ierboase rezistente la excesul de apa, cum ar fi trifoiul hybrid (*Trifolium hybridum*)

2. Distrugerea musuroaielor. Musuroaiele intelenite de origine animala si vegetala sunt principala cauza a denivelarilor pe pajiste. Cele de origine animala sunt formate de cartite, furnici, etc. La inceput, acestea sunt mici si se maresc odata cu trecerea timpului, deniveland pajistea. Musuroaiele de origine vegetala se formeaza pe tufele dese ale unor graminee. Prin pasunat nerational pe solurile cu exces de umiditate. Prin urmare, recomandam:

- Distrugerea musuroaielor anuale intelenite, primavara sau toamna prin lucrari obisnuite de grapare a pajistilor

3. Cosirea plantelor cu valoare economica redusa care au ramas neconsumate de animale, pentru a preveni inmultirea lor prin seminte (urzica, pelin, coada soricelului, turita etc.);

4. Imprastierea uniforma a dejectiilor provenite de la bovine, in scopul prevenirii instalarii plantelor nitrofile nevaloroase si formarii focarelor de inmultire a unor paraziti care infesteaza dupa aceea animalele. Principalele actiuni tehnico-organizatorice menite sa ducă la creșterea cantitativă și calitativă a producției de furaje de pe pajisti sunt:

- a) măsuri ameliorative generale, care se aplică pe toate pajistile afectate de factori limitativi ai producției;
- b) măsuri de îmbunătățire fără înlocuirea totală a vechiului covor vegetal, denumite măsuri de suprafață;

- c) măsuri de refacere radicală a covorului ierbos prin înlocuirea totală a vechiului covor vegetal cu amestecuri valoroase de graminee și leguminoase perene de pajiști;
d) valorificarea superioară a producției pajiștilor prin păsunat;
e) valorificarea superioară prin recoltarea și conservarea furajelor de pe pajiști.

1. Măsurile ameliorative generale care se aplică pe toate pajiștile afectate de diferiți factori limitativi ai producției sunt:

- a) eliminarea excesului de umiditate;
b) combaterea eroziunii de adâncime și alunecărilor solului;
c) corectarea reacției solului, respectiv aciditatea/alcalinitatea, prin lucrări de amendare.

2. Măsurile de suprafață de îmbunătățire a pajiștilor cuprind:

- a) lucrările de întreținere a pajiștilor ce constau în curățarea de mușuroaie de orice proveniență, de vegetația ierboasă și lemoasă nevaloroasă și de pietre, nivelarea nanoreliefului, împrăștierea dejecțiilor rămase în urma păsunatului sau după fertilizarea organică, aerarea covorului vegetal;
b) îmbunătățirea regimului de nutriție a plantelor printr-o fertilizare corespunzătoare;
c) suprainsămânțarea pajiștilor.

3. Măsurile de refacere radicală a covorului ierbos constau din:

- a) curățarea de mușuroaie, de vegetația ierboasă și lemoasă nevaloroasă și de pietre;
b) distrugerea vechiului covor vegetal degradat;
c) îmbunătățirea regimului de nutriție a plantelor printr-o fertilizare corespunzătoare;
d) pregătirea patului germinativ;
e) reînsămânțarea cu amestecuri de plante furajere productive și cu valoare furajeră ridicată;
f) întreținerea pajiștii nou-înființate.

Dacă există diferențe între măsurile de îmbunătățire aplicate, determinate de variații ale condițiilor staționale actuale, se va prezenta tehnologia pentru fiecare parcelă în parte. Nu este cazul.

Tabelul 6.1.a.

Trupul de pășune/ Parcela descriptivă		Volumul lucrărilor de îmbunătățire (ha):									Suprafețe de protecție	
Nr. crt.	Denumirea Suprafață (ha)	Înlăturarea vegetației arbustive	Tăierea arboretelor, scoaterea cioanelor	Combaterea plantelor dăunătoare și toxice	Culegerea pietrelor și resturilor lemoase	Nivelarea mușuroaiei	Combaterea eroziunii solului	Drenări și desecări	Total	11	12	
1.												
2.												
3.												
.....												

Nu este cazul, nu se va completa tabelul 6.1.a.

Lucrări generale obligatorii de punere în valoare a pajiștilor

Lucrări tehnico-culturale

Prin aceste lucrări se urmărește realizarea unor condiții mai bune de viață pentru plantele valoroase de pe pajiști, fără a se distruge covorul vegetal existent.

Pentru creșterea gradului de acoperire a solului cu vegetație ierboasă se recomandă efectuarea unor lucrări *tehnico-culturale*, care constau în curățirea de resturi vegetale și de pietre, distrugerea mușuroaielor și grăpatul pajistilor, cunoscute și sub denumirea de lucrări „igienă culturală”, ce se fac anual sau de câte ori este nevoie.

Un alt obiectiv important al lucrărilor de suprafață îl constituie îmbunătățirea compozitiei floristice prin combaterea vegetației lemnoase, a buruienilor, îmbunătățirea regimului de apă, a regimului de hrana, prevenirea și combaterea eroziunii solului, supraînsămânțarea și combaterea dăunătorilor.

1. Curățirea de resturi vegetale și de pietre

Prin lucrările de curățire se îndepărtează de pe pajisti resturile vegetale rămase după păsunat sau depuse de ape, mărcinișuri și cioate rămase după defrișarea vegetației lemnoase. Lucrarea se face manual sau mecanizat, în funcție de panta terenului și gradul de acoperire a pajistii cu aceste materiale.

Lucrările de curățire a pajistilor de resturi vegetale și pietre se fac de regulă primăvara devreme, însă se pot efectua și toamna târziu. Pe pajistile folosite prin păsunat, lucrările de curățire trebuie întreprinse tot timpul anului pentru înlăturarea plantelor neconsumate de animale, pentru a se împiedica înmulțirea acestora. După efectuare lucrărilor de curățire, porțiuni din pajisti rămân cu goluri, denivelate și se impune nivelarea și supraînsămânțarea cu un amestec de semințe de graminee și leguminease perene recomandat pentru zona respectivă.

2. Distrugerea mușuroaielor

Suprafețe însemnante de pajisti permanente din țara noastră sunt acoperite într-o proporție mai mică sau mai mare de mușuroaie. Mușuroaiele se formează pe pajistile neîngrijite, folosite nerational și pot avea o pondere mare (70-80%) îngreunând astfel efectuarea unor lucrări de îmbunătățire și diminuează suprafața utilizabilă. Mușuroaiele pot fi de *origine animală*, provenite din pământ scos de cărtișe, furnici, mistreți, popândăi, păsunatul pe teren cu umiditate ridicată și în general sunt lipsite de vegetație și de *origine vegetală*, care se formează pe tufele dese ale unor graminee, rogozuri, pe cioate, mușchi, acestea fiind parțial acoperite cu vegetație ierboasă nevaloroasă.

3. Grăpatul pajistilor

Cercetările au demonstrat că prin grăparea pajistilor se îmbunătățesc condițiile de aer din sol, se face o mineralizare mai bună a materiei organice și mai bună aprovizionare cu apă.

Această lucrare se recomandă numai pe pajistile de lunci, dominate de specii stolonifere, care necesită o bună aerare a solului sau în cazul depunerii unui strat de aluvioni. Pe alte tipuri de pajisti grăpatul se face numai în complex iar lucrările de fertilizare, amendamentare, distrugerea mușuroaielor, supraînsămânțarea, pot avea efecte negative, organice și amendamente, mobilizând superficial prin grăpare și semănând cu amestecuri de graminee și leguminoase perene. Pentru pregătirea terenului și pentru semănat se pot folosi mașinile combinate de frezat și semănat, după care, obligatoriu lucrarea cu tăvălugul

4. Combaterea buruienilor

Prin buruieni ale pajiștilor se înțeleg speciile lipsite total sau parțial de valoare furajeră, cele dăunătoare vegetației ierboase valoroase, care depreciază calitatea produselor obținute de la animale și cele vătămătoare sau toxice.

Se cunosc *metode preventive, metode indirecte și metode directe* de combatere a buruienilor din pajiști.

Metodele preventive constau în aplicarea unor măsuri simple de îngrijire și respectarea regulilor folosirii raționale a pajiștilor, dintre care menționăm:

- îndepărțarea prin cosit a speciilor neconsumate de animale de mai multe ori în perioada de vegetație;
- folosirea la fertilizarea pajiștilor a gunoiului de grăjd fermentat, pentru distrugerea capacitatii de germinare a semințelor de buruieni;
- împărtășirea dejecliiilor rămase de la animale;
- folosirea unor semințe cu puritate mare la supraînsămânțarea pajiștilor;
- recoltarea fânețelor la epoca optimă, înainte ca majoritatea buruienilor să ajungă la maturitate și să își scuture semințele;
- schimbarea modului de folosire a pajiștilor, la fiecare 3-4 ani.

Metodele indirecte se referă la lucrările de îmbunătățire și folosire rațională a pajiștilor: îmbunătățirea regimului de umiditate, aplicarea îngrășămintelor și amendamentelor, distrugerea mușuroaielor etc.

Metodele directe se folosesc când pajiștile au un grad de îmburuienare ridicat, cu multe plante toxice care cresc în vete, iar măsurile indirecte de combatere nu dau rezultatele corespunzătoare. Metodele directe de combaterea buruienilor sunt pe cale mecanică și chimică.

Metodele mecanice constau din cosirile repetate care duc la epuizarea buruienilor, plivitul, prin retezarea de la suprafață a buruienilor ce se înmulțesc numai prin semințe, de sub colet a celor care formează lăstari din colet și smulgerea completă din pământ a buruienilor cu înmulțire vegetativă prin bulbi, rizomu, stoloni. Toate aceste lucrări se fac înainte de fructificarea plantelor și au un caracter de continuitate.

Metodele chimice de distrugerea buruienilor reprezintă o măsură rapidă și eficientă, prin folosirea erbicidelor. La folosirea erbicidelor, pe lângă distrugerea buruienilor se pot înlătura și multe specii valoroase, cum sunt leguminoasele și se poate produce poluarea mediului. Din acest motiv, aplicarea erbicidelor pe pajiștile permanente trebuie să reprezinte o măsură de excepție.

5. Combaterea dăunătorilor de pe pajiști

Vegetația pajiștilor este degradată și de lăcuste, șoareci de câmp și cărtișe iar pagubele provocate sunt destul de importante.

Lăcusta călătoare, lăcusta marocană și lăcusta italiană (*Locusta migratoria*, *Dociostaurus maroccanus*, *Calliptamus italicus*) au câte o generație pe an și distrug vegetația pajiștilor prin larvele lor care sunt active în lunile mai-august. Combaterea acestora se face prin tratament chimic al larvelor din primele vârste care se hrănesc la locul de apariție acestora pentru a opri migrația. Pentru distrugere sunt eficiente produsele: Decis 2,5 EC (0,5 l/ha), Alpha combi 26,25 CE (1 l/ha) și Diazol 60 CE (1,5 l/ha).

Șoarecele de câmp (*Microtus arvalis*) trăiesc în colonii mari, în numeroase galerii săpate în sol, la 30-40 cm adâncime, care comunică cu exteriorul prin numeroase găuri,ând activitate pe toată durata anului. Combaterea lor se face prin stropiri cu Azodrin 400 WSC (3,5-4 l/ha), Nuvacron 40 SCW (3,5-4 l/ha), diluat în 600 l apă sau prin împrăștierea cu Baraki Pellets (3-4 kg/ha), Redent 75 M (15 kg/ha).

Cărtița (*Talpa europea*) săpă galerii în solul pajiștilor, provocând numeroase mușuroaie. Combaterea se face cu Photoxin (Delicia) 2-3 tablete pe galerie.

6. Îmbunătățirea regimului de apă

Pentru crearea unui regim de umiditate favorabil creșterii plantelor valoroase sunt necesare, pe de o parte, măsuri de aprovizionare cu apă, în cazul deficitului de umiditate.

Eliminarea excesului de apă de pe pajiști

Excesul de apă de pe pajiști determină crearea unor condiții nefavorabile pentru instalarea și creșterea speciilor de plante valoroase, fiind mai dăunător chiar decât insuficiența apei din sol.

Datorită excesului de umiditate se înrăutățește regimul de aer, materia organică rămânând nedescampusă. În lipsa oxigenului vor predomina procesele de reducere în locul celor de oxigenare, formându-se cantități mari de compuși ai fierului și sulfului, amoniac, hidrogen sulfat, metal, substanțe toxice pentru plante, ca și fosfații de fier și aluminiu insolubili.

În aceste terenuri temperatura este mai coborâtă cu circa 5° C față de solul aprovizionat normal cu apă, iar dezghețul și încălzirea solului, primăvara, decurg lent.

Excesul de umiditate favorizează înmulțirea multor paraziți, provocând morbiditate și chiar moartea animalelor.

În aceste stațiuni se instalează specii iubitoare de umezeală, prevăzute cu ţesuturi speciale de aprovizionare cu aer, adaptate la un regim specific de nutriție, cum ar fi specii ale genului *Carex* și *Scirpus*, plante toxice din familiile *Ranunculaceae*, *Apiaceae* etc. .

Adâncimea minimă a pânzei de apă freatică (cm) în timpul perioadei de vegetație

Mod de folosire	Soluri ușoare	Soluri mijlocii	Soluri grele	Soluri turboase
Fâneță	30-50	60-70	65-75	50-60
Pășune	50-60	70-80	75-80	70-80

Înlăturarea excesului de umiditate se poate realiza prin diverse lucrări de desecare: canale deschise (șanțuri) canale închise (drenuri), puțuri absorbante, colmatare sau pe cale biologică, în funcție de mărimea suprafețelor ce trebuie desecate, de cantitatea de apă ce trebuie eliminată, de posibilitățile tehnico-organizatorice și economice, de cauzele care au dus la excesul de umiditate etc. Comuna Dorobantu nu are faneata, astfel ca se va lua în calcul adâncimea apei freatici doar pe pajistile care sunt folosite ca pasune.

În toate cazurile se va urmări eliminarea excesului de apă numai în stratul de sol în care se găsește majoritatea masei de rădăcini a plantelor, evacuare apei la un debușeu natural, reducerea amplitudinii variațiilor de nivel optim în perioada de vegetație, menținerea suprafeței utile și asigurarea efectuarii mecanizate a lucrărilor de îngrijire a pajistilor.

Desecarea prin canale deschise urmărește eliminarea excesului temporar sau permanent de apă și constă în săparea unei rețele de șanțuri pe întreaga suprafață, la 50-150 cm adâncime, cu secțiunea trapezoidală, în pantă continuă sub 5% și în unghi ascuțit față de curbele de nivel, prin care apa în exces este colectată și evacuată într-un recipient natural. Distanța dintre canale este de 250-500 m. Rețeaua de canale deschise nu necesită investiții mari, se poate executa mecanizat, se întreține ușor însă reduce suprafața utilizabilă a pajistilor 5-10 (15%) mărește gradul de îmburuienare, implică construirea de podețe pentru accesul animalelor și vehiculelor, iar în timpul iernii nu mai funcționează datorită înghețării apei.

Desecare prin canale închise (drenuri) Pentru desecarea propriu-zisă terenurilor cu exces de apă, metoda cea mai potrivită este aceea a drenajului subteran, care poate fi orizontal și vertical.

Drenajul orizontal se realizează prin drenuri cu cavitatea umplută cu material filtrant, care în funcție de materialele locale folosite, poate fi: din piatră, din fascine sau din scânduri, tuburi de ceramică, beton sau mase plastice. Pe fundul șanțului a cărei adâncime este de 50-70 cm pentru fânețe și 50-90 cm pentru pășuni (Gh. Anghel, 1984), se realizează o galerie pentru scurgerea apei captate, formată din piatră, fascine sau dintr-o conductă triunghiulară din scânduri. Deasupra acestora se așează un strat de material filtrant cu granulație, brazde de iarba aşezate cu rădăcinile în sus iar restul tranșeei se acoperă cu pământ de umplutură. Distanța dintre drenuri variază de la 10 la 50 m, după natura și umiditatea solului, mai mică pe solurile grele și mai mare pe solurile ușoare. Lungimea drenurilor este de 150-200 m.

Drenajul vertical se realizează cu puțuri absorbante sau cu puțuri colectoare.

Puțurile absorbante se folosesc atunci când în sol la adâncime, se află un strat permeabil nesaturat de nisip și pietriș. Puțurile absorbante se folosesc pentru evacuarea excesului de apă din depresiuni izolate, situate la distanță mare de un emisar. Puțul absorbant este umplut cu bolovani pietre și pietriș, cu dimensiuni crescând spre fundul puțului.

Puțurile colectoare numite și puțuri californiene sau prin pompare, se folosesc mai rar și anume, în cazul când în fundul puțului este un strat de sol impermeabil și prin pompare se realizează coborârea nivelului apei freatici.

Colmatarea constă în umplerea micilor depresiuni cu material adus de apele râurilor prin abaterea cursurilor acestora cu ajutorul barajelor. Astfel, are loc coborârea nivelului apelor freatici. Metoda necesită cheltuieli mari, motiv pentru care se face numai pe suprafețe reduse, ce prezintă o anumită importanță.

Îndiguirea poate fi considerată o desecare preventivă prin care se ferește suprafața respectivă de umiditate în exces. Este costisitoare, dar necesară în unele situații.

Drenajul biologic reprezintă cea mai economică metodă de eliminare a apei în exces, aplicată pe pajiștile din lunci văi și depresiuni. În acest scop se plantează specii lemnoase mari consumatoare de apă (*Populus alba*, *Salix alba*, *S. fragilis*, *S. cinerea* etc.) care se folosesc și la delimitarea parcelelor sau la adăpostirea animalelor pe timp de ploaie, arșiță etc.

Completarea deficitului de apă de pe pajiști (irigarea)

Desimul covorului ierbos cu mare suprafață foliară, consumul relativ ridicat de apă a numeroase specii de plante din pajiști, procesul neîntrerupt de creștere în timpul perioadei de vegetație, fac ca vegetația pajiștilor să necesite cantități mari de apă pentru creștere și dezvoltare normală. De asemenea datorită răspândirii superficiale a masei de rădăcini plantele folosesc în măsură mai mică din straturile mai adânci ale solului.

Tabelul 6.1.b.

Trupul de pășune/ Parcela descriptivă			Volumul de lucrări de îmbunătățire (ha):			
Nr. crt.	Denumirea	Suprafața (ha)	Fertilizare chimică	Fertilizare organică	Supraînsămânțare	Reînsămânțare
1	2	3	4	5	6	7
1	T 2- parcela 1	0.7257	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
2	T 4- parcela 1	1.5246	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
3	T 6/1- parcela 1	0.8674	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
4	T 6/2- parcela 1	0.7885	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
5	T 6/3- parcela 1	1.7559	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
6	T 7/1- parcela 1	1.8384	N: 90-150 kg s.a./ha	20-30 t/ha-		

			P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	odată la 3-5 ani		
7	T 24- parcela 1	7.4452	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
8	T 23- parcela 1	3.4179	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
9	T 23- parcela 2	3.5090	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
10	T 25- parcela 1	10.9557	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
11	T 25- parcela 2	4.1088	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
12	T 41, parcela 1	1.1774	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
13	T 41, parcela 2	0.9564	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
14	T 41, parcela 3	1.1148	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
15	T 41, parcela 4	1.9738	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
16	T 41, parcela 5	1.8366	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
17	T 41, parcela 6	1.8295	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
18	T 41, parcela 7	3.1225	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
19	T 41, parcela 8	3.7972	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
20	T 41, parcela 9	1.3034	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
21	T 43, parcela 1	10.2906	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
22	T 43, parcela 2	4.2022	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la		

		K:45-75 kg s.a./ha	3-5 ani		
23	T 44, parcela 1	3.8474 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
24	T 44, parcela 2	15.4612 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
25	T 44, parcela 3	2.2965 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
26	T 45, parcela 1	18.6853 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
27	T 45, parcela 2	6.1577 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
28	T 45, parcela 3	3.6179 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
29	T 45, parcela 4	4.1903 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
30	T 46, parcela 1	8.6050 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
31	T 46, parcela 2	13.9275 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
32	T 47, parcela 1	14.6106 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
33	T 47, parcela 2	6.9980 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
34	T 47, parcela 3	7.5833 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
35	T 47, parcela 4	27.6675 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
TOTAL		202.1897			

Momentul udării, stabilit pe baza plafonului minim, trebuie corelat cu faza de vegetație a plantelor din pajiști. Așa de exemplu, fânețele se irigă cu mult timp înaintea recoltarei, când plantele au un consum mare de apă, adică înaintea încipcării, iar după recoltare, numai după refacerea aparatului foliar. Imediat după recoltare se va uда numai în cazurile extreme, de prea mare uscăciune, când există pericolul ca plantele să nu mai regenereze.

Păsunile se irigă după încheierea ciclului de păsunat. Obișnuit fânețele se irigă toamna, primăvara și după recoltare, iar păsunile, primăvara și după fiecare ciclu de păsunat. Pentru pajiști, normele de udare sunt mici (300-500 m³/ha), dar prin revărsare, aspersiune, fâșii sau limanuri.

Irigarea prin aspersiune este mai indicată pe pajiștile temporare, unde se poate realiza nivelarea și nu duce la eroziune și nici la spălarea elementelor fertilizante. Apa, trecând prin aspensoare, se îmbogățește în oxigen, ceea ce are o influență favorabilă asupra vegetației. Metoda prezintă avantaje și poate fi aplicată și pe teren frământat, pe pajiștile permanente.

Plantațiile silvice în masiv se recomandă să fie înființate pe suprafețele ocupate de ogașe și raveni active sau pe cele puternic erodate și cu pante mari, care nu pot fi înierbate. Plantațiile respective se fac cu aceleași specii folosite și la perdelele antierozionale și la aceleași distanțe, cu recomandarea ca pe malurile ravenelor și ogașelor, disponerea gropilor de plantare a puieților să fie în chinconz, pentru a evita extinderea eroziunii.

7. Lucrări speciale pe ogașe și raveni

În cazul în care nu se pot face lucrări de nivelare a ogașelor și ravenelor, pentru combaterea eroziunii de adâncime se fac lucrări speciale, care se referă la cleionaje, praguri, baraje, fascinaje, garnisaje, gărdulete.

Cleionajele sunt lucrări transversale, dispuse pe albie făcute din garduri de nuiele, în treimea superioară și inferioară a ogașelor și ravenelor active. Gardurile de nuiele pot fi pe un singur rând – cleionaje simple sau pe două rânduri – cleionaje duble, având înălțimea de 0.5-1 m, iar distanța dintre garduri se alege în astă fel încât partea superioară a gardului din aval să fie la nivelul bazei gardului din amonte.

Pragurile și barajele sunt lucrări dispuse transversal pe patul albiei, care se fac în partea mijlocie și inferioară a ogașelor și ravenelor. Pragurile au o înălțime de până la 1,5 m, iar barajele au înălțimea de peste 1,5 m, ambele cu rol de a consolida albia și de a reține aluviunile. Aceste lucrări se fac din piatră sau beton, dimensionarea lor se face pe baza calculelor hidrologice, de stabilitate.

Fascinajele sunt lucrări asemănătoare cu cleionajele, dispuse tot transversal pe albia ogașelor sau ravenelor, pe solurile cu textură ușoară și constau în construirea unor legături de nuiele de 20-30 cm, în diametru, legate cu sărmă la distanța de 40-50 cm, care se fixează cu pari, prevăzuți cu un cârlig și bătuți în pământ până la 1 m adâncime.

Garnisajele sunt îngrădite de crengi sau un strat de nuiele, rezultate în urma defrișărilor, care se aşeză în lungul albiei ogașelor sau ravenelor, formând astfel o căptușire înaltă de 50 cm.

Fixarea materialului folosit se face cu ajutorul unor prăjini transversal, proptite pe pari bătuți la o adâncime de circa 1 m. Garnisajele favorizează colmatarea, fereșc albia de eroziuni, iar pe materialul colmatat se pot face plantări cu butași de salcie, arin, care contribuie la fixarea talvegului ogașelor sau ravenelor.

Gărdulețele se construiesc pe malurile ravenelor, din pară de esență tare (stejar, salcâm), lungi de 1 m, grosi de 8-10 cm, care se bat în pământ la 50-60 cm, distanța dintre ei fiind de 40-50 cm, care se întâlnesc cu nuiele pe toată înălțimea și se amplasează pe curbele de nivel în șiruri continui sau întrerupte.

8. Supraînsămânțarea și autoînsămânțarea

După fertilizare, supraînsămânțarea reprezintă cea de a doua măsură tehnologică de bază pentru sporirea producției și îmbunătățirea calității pajiștilor permanente.

În planul de supraînsămânțare se includ pajiștile permanente cu grad redus de acoperire cu vegetație, precum și cele cu compoziție floristică necorespunzătoare, în special cu procent redus de leguminoase. De asemenea, supraînsămânțarea este obligatorie pe pajiștile fertilizate prin tărrire și pe cele pe care s-au efectuat lucrări de combatere a eroziunii solului, completarea covorului ierbos și îmbunătățirea compoziției floristice.

Supraînsămânțarea este preferată însămânțării propriu-zise pe solurile superficiale, care nu se pot lucra în vederea înființării propriu-zise pe solurile superficiale, care nu se pot lucra în vederea înființării de pajiști temporare, pe solurile expuse eroziunii, care de asemenea impun restricții la lucrările de pregătire pentru semănat și în toate situațiile în care se obțin producții mari și de calitate.

Supraînsămânțarea mai prezintă avantajul că necesită o cantitate mai mică de sămânță și este mult mai economică în comparație cu desțelinirea și înființarea unei pajiști temporare.

Rezultatele obținute pe o pajiște de *Agrostis capillaris* de la Davidești, județul Argeș, scot în evidență faptul că, prin supraînsămânțare cu leguminoase (*Lotus corniculatus* și *Trifolium pratense*) și fertilizare cu doze moderate de îngrășăminte chimice (50 kg/ha N, 100 kg/ha P₂O₅, 50 kg/ha K₂O), se obțin producții foarte mari de substanță uscată și de proteină brută, asemănătoare cu cele realizate pe pajiștea nesupraînsămânțată, dar fertilizată cu 150 kg/ha N, 150 kg/ha P₂O₅, 150 kg/ha K₂O.

Nu se recomandă supraînsămânțarea fără fertilizare, întrucât sporurile de producție ce se obțin sunt foarte mici, iar nivelul producției realizate nu justifică intervenția cu această măsură aplicată separat.

Rezultatele cercetărilor de la Davidești-Argeș conduc la concluzia că supraînsămânțarea cu leguminoase, chiar pe pajiștile productive din regiunile de deal, este o măsură prin care se pot realiza economii de aproximativ 100 kg/ha N în condițiile menținerii nivelului ridicat al producției de substanță uscată și de proteină brută.

Sporurile de producție obținute prin supraînsămânțare și fertilizare sunt cu atât mai mari, cu cât pajiștile sunt mai degradate.

Epoca optimă de efectuare a supraînsămânțării este primăvara devreme înainte de pornirea plantelor în vegetație. Prin semănatul la această epocă sămânța germează mai rapid, beneficiind de rezerva de apă din primăvară, iar tinerele plante concurează mai ușor cu vegetația existentă.

În situația în care se întârzie cu supraînsămânțarea, să se execute numai după ce vegetația din pajiști a fost păsunată foarte puternic cu un efectiv mare de animale sau a fost cosită foarte aproape de suprafața solului.

Supraînsămânțarea dă rezultate bune și în zonele mai sărace în precipitații, dacă lucrările se efectuează primăvara cât mai devreme. În regiunile cu precipitații bine repartizate pe perioada vegetației, se poate efectua supraînsămânțarea și în perioada de vară. În acest caz nu trebuie depășită prima decadă a lunii august, pentru ca plantele să aibă timp suficient să crească și să reziste peste iarnă.

Metoda de semănat. Pe terenurile nivale și cu pantă uniformă, supraînsămânțarea se execută în cele mai bune condiții, cu mașinile combinate pentru prelucrat solul pe rânduri și semănat. Pe terenurile în pantă lucrarea se execută obligatoriu pe direcția curbelor de nivel.

După supraînsămânțare se efectuează tăvălugirea cu tăvălugii netezi sau inelar, prevăzuți cu greutăți suplimentare.

Pe suprafețele cu plante inaccesibile mașinilor și tractoarelor, solul se mobilizează superficial cu grapa cu tracțiune animală printr-o tasare intensă de o turmă de ovine.

Adâncimea de semănat este de 1-2,5 cm

Materialul de semănat. La supraînsămânțare se pot folosi numai leguminoase sau amestecurile de graminee și leguminoase recomandate pentru pajiștile temporare din zona respectivă.

Cantitatea de sămânță. Când se seamănă pe toată suprafața, cantitatea de sămânță se reduce cu 25-50% față de cantitatea folosită la înființarea pajiștilor temporare. Când supraînsămânțează numai goulurile din pajiști, cantitatea de sămânță se calculează în funcție de suprafața acestora.

Fertilizarea. În anul supraînsămânțării se administrează doze reduse de azot (50-60 kg/ha N), împreună cu 50 kg/ha P₂O₅ și 50 kg/ha K₂O, pentru a nu stimula prea mult creșterea plantelor existente, care pot concura puternic tinerele plante rezultate în urma supraînsămânțării.

Din același motiv, azotul se recomandă să se administreze după răsărirea plantelor semănate, iar în cazul în care, covorul vegetal este prea înalt, după cosirea acestuia, la o înalțime care să nu afecteze plantele tinere.

În anii următori, fertilizarea se efectuează ținând seama de principiile generale prezentate anterior.

Este recomandat ca supraînsămânțarea pajiștilor fertilizate prin tărrire să se efectueze înaintea de executarea tăririi, deoarece în acest mod se realizează o încorporare mai bună a semințelor în sol, prin călcătul animalelor. Se poate recurge la supraînsămânțare și după tărrire, situație în care, pentru încorporarea semințelor este necesară o grăpă ușoară.

Folosirea. În anul supraînsămânțării, pajiștea se folosește numai prin cosit, pentru a da posibilitatea plantelor semănate să se instaleze în condiții bune. Coasa I se efectuează înainte de încărcarea gramineelor dominante.

Efectul supraînsămânțării se menține în medie între 3 și 10 ani, în funcție de vivacitatea speciilor folosite în acest scop. După această perioadă, lucrarea se repetă. De regulă, când se seamănă leguminoase cu vivacitate redusă, cum este trifoiul roșu, se revine cu supraînsămânțarea la un interval mai scurt de timp.

Prin fertilizare, amendare și folosire rațională, durata efectului supraînsămânțării se poate prelungi, uneori, peste 10 ani.

Autoînsămânțarea sau însămânțarea naturală se practică pe pajiștile cu o vegetație slab încheiată, dar cu plante valoroase și lipsite de buruieni.

Plantele sunt lăsate să formeze semințe, iar recoltarea masei ierboase se execută numai după scuturarea semințelor. Recolta trebuie îndepărtată cât mai repede, după care pajiștea se grăpează energetic sau se discuiește (dacă panta terenului permite), încorporând semințele în stratul superficial al solului. După răsărire se recomandă evitarea pășunatului până la întreținerea deplină.

9. Îmbunătățirea regimului de substanțe nutritive

Una din principalele măsuri de sporire a producției la toate culturile agricole o reprezintă fertilizarea, însă pe pajiști rolul îngrășămintelor este mult mai complex. Paralel cu sporirea producției are loc și modificarea covorului ierbos, manifestată prin înlocuirea unor specii mai puțin valoroase cu altele cu o productivitate și valoare nutritivă mai mare. Pe pajiști, consumul de elemente nutritive este mult diversificat datorită numărului mare de specii cu cerințe diferite față de elementele nutritive, creșterii continue a plantelor în timpul perioadei de vegetație, modului de exploatare și.a. Astfel, gramineele sunt mari consumatoare de azot, iar leguminoasele, de fosfor și calciu. Pe pășuni consumul de azot este mai mare datorită recoltării plantelor de mai multe ori în timpul perioadei de vegetație, în primele faze de creștere, când plantele conțin mai multă proteină brută, pe fânețe este relativ mai mare consumul de potasiu, element cu rol important în creșterea lăstarilor și acumularea substanțelor de rezervă în organelle plantelor.

Pentru producerea a 1000 kg de fân, vegetația pajiștilor permanente extrage din sol 15,00-21,88 kg azot, 5,00-8,80 kg fosfor, 17,50-22,10 kg potasiu și 9,47-14,20 kg calciu.

Îngrășăminte care se aplică pe pajiști pot fi:

- îngrășaminte chimice;
- îngrășaminte organice.

Îngrășăminte chimice

a) Îngrășăminte chimice cu macroelemente

Îngrășăminte cu azot.

Aproape toate tipurile de pajiști reacționează puternic la aplicarea îngrășămintelor cu azot, datorită faptului că acestea sunt dominate, în mare parte majoritate de specii de graminee perene, care sunt mari consumatoare de acest element.

Acțiunea îngrășămintelor minerale cu azot este complexă, influența acestora manifestându-se asupra:

- producției pajiștilor;
- structurii și compoziției floristice a pajiștilor;
- insușirilor fizico-chimice ale solului;
- compoziției chimice a furajului;
- producției și sănătății animalelor.

Norma de îngrășământ cu azot este condiționată de numeroși factori:

- compoziția floristică;
- stațiunea;
- aprovizionarea cu apă;
- fertilitatea solului;
- modul de folosire a pajiștii;
- raportul optim NPK;
- eficiența economică.

Epoca optimă de administrare a îngrășămintelor cu azot este primăvara, la pornirea în vegetație, în timp ce aplicarea în timpul verii sau toamna influențează în măsură mai mică producția pajiștilor. În cazul pajiștilor ce urmează a fi păsunate, îngrășăminte cu azot se aplică din toamnă, pe 1-2 (3) parcele, în vederea începerii păsunatului mai devreme cu circa două săptămâni, mărindu-se astfel durata sezonului de utilizare a păsunii. Pe nardetele de munte, unde se urmărește schimbarea radicală a compoziției floristice prin aplicarea unor doze mari, epoca optimă de fertilizare cu azot este primăvara mai târziu, când plantele au crescut la 3-5 cm înălțime.

În cazul dozelor anuale mai mari de azot, îndeosebi în zonele ploioase, este indicată aplicarea azotului în mai multe epoci, prin fracționarea în câte 2-3 reprise, din care $\frac{1}{2}$ se va administra primăvara, la epoca optimă, iar restul după ciclul I și eventual, după al II-lea ciclu de producție.

Îngrășăminte cu fosfor

Fosforul are un rol important în metabolismul plantelor, participă la sinteza proteinelor, facilitează asimilarea altor elemente nutritive, mărește rezistența la îngheț, scurtează perioada de vegetație și favorizează activitatea microorganismelor din sol precum și a bacteriilor simbiotice. Pentru animale, fosforul constituie un element principal al țesuturilor din sistemul osos, influențează producția de lapte, carența de fosfor având represuni nefavorabile asupra sănătății animalelor. Vegetația pajiștilor are nevoie de cantități mai mici de fosfor decât culturile agricole și aceasta datorită recoltării plantelor înainte de fructificare.

Rolul fosforului pe pajiști este complex și se manifestă în:

- sporirea producției;
- creșterea eficienței îngrășămintelor cu azot;
- compoziția chimică a plantelor;
- structura și compoziția floristică a covorului vegetal.

Normele de îngrășământ cu fosfor se pot calcula pe baza conținutului în P_2O_5 mobil din sol. Dozele de fosfor recomandate pe pajiști sunt cuprinse între 18 și 64 kg/ha s.a.

Între azot și fosfor trebuie să existe un raport de 2:0,5-1 și numai în cazuri deosebite, cum sunt pajiștile de luncă, cu multe leguminoase, raportul poate ajunge la 2:1- 2, după cum pe nardetele de munte, unde leguminoasele lipsesc, raportul optim N:P este net în favoarea azotului, respectiv 2:0,3-0,5.

Epoca optimă de administrare a îngrășămintelor cu fosfor este toamna, în fiecare an sau în doze mai mari, o dată la 2-3 ani. Remanența îngrășămintelor cu fosfor se manifestă și în al doilea an de la administrare, iar în doze mai mari, în următorii doi ani de la administrare, dar numai pe agrofond cu azot.

Îngrășămintele cu potasiu

Acest element are un rol important în metabolismul plantelor, în sinteza clorofilei și a hidraților de carbon, în stimularea absorbției și evapotranspirației, în sporirea rezistenței plantelor la iernare etc. Cu toate acestea, cerințele vegetației față de îngrășămintele cu potasiu sunt mult mai reduse comparativ cu cele în azot și chiar fosfor, datorită bunei aprovizionări a majorității solurilor din țara noastră cu acest element.

Dozele de îngrășământ cu potasiu recomandate pe pajiștile permanente se situează între 40-80 kg/ha s.a. și se calculează pe baza conținutului de K₂O mobil din sol, făcându-se o serie de corecții necesare.

Tabelul 6.2

Date orientative privind fertilizarea pajiștilor permanente cu îngrășăminte chimice (kg s.a./ha/an)

Tipul de pajiște	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1. Festuca valesiaca	100-200	50-60 (20-25)	-
2. Festuca rupicola	100-200	50-60 (20-25)	50-60 (40-50)
3. Agrostis capillaris			
a) productive	150-200	75-100 (35-45)	75-100 (60-80)
b) slabe	100-150	50-75 (20-35)	50-75 (40-60)
4. Festuca rubra	150	75 (50)	75 (60)
5. Nardus stricta	200	100 (45)	100 (80)
6. Festuca airoides	100	50 (20)	50 (40)

Îngrășămintele organice

Îngrășămintele organice, prin calitatea lor de îngrășărire complete, exercită un efect ameliorativ asupra insușirilor fizice, chimice și biologice ale solului, utilizarea lor determinând sporuri importante de producție. Fertilizarea cu îngrășăminte organice are o semnificație deosebită pentru pajiștile permanente din

zonele de deal și munte, având în vedere că solurile respective prezintă o serie de însușiri chimice nefavorabile, precum și faptul că, la altitudini mai mari, folosirea acestor îngrășăminte pentru alte culturi este redusă.

Pe pajiștile permanente se folosesc ca îngrășăminte organice:

- gunoiul de grajd
- compostul
- urina
- mustul de grajd

De asemenea, se practică fertilizarea prin târlire, care constă în folosirea dejectionilor lăsate de animale pe locurile de odihnă.

Gunoiul de grajd. Acest îngrășământ îmbogățește solul în macroelemente, microelemente și microorganisme, precum și în materie organică, fapt ce influențează producția pajiștilor atât direct, cât și în mod indirect, prin modificări fizice, chimice și biologice în sol.

Fertilizarea prin târlire. Dejectionile lăsate de animale în perioada de păsunat, pe locurile de odihnă, se folosesc de asemenea, drept îngrășăminte organice. Pentru aceasta, locurile de odihnă se schimbă în mod organizat după ce pe terenul respectiv s-au acumulat cantități de dejectii corespunzătoare unui anumit nivel de fertilizare.

Îngrădirea se realizează cu ajutorul portilor de târlire mobile, care au dimensiunile de 3-4 m lungime și sunt confectionate mai ales din materialul rezultat din curățirea vegetației lemoase de pe pajiști. Ele nu trebuie să fie prea grele pentru a se putea manipula ușor.

Lucrări radicale (măsuri radicale)

Lucrări radicale, presupun distrugerea integrală a covorului ierbos degradat și înființarea unei pajiști noi. Înlocuirea pajiștilor semănate se face numai în cazurile când metodele de îmbunătățire prin mijloace de suprafață (fertilizare, amendare, supraânsămânțare) nu dă rezultatele scontate.

Pajiștile naturale se desțelenesc în vederea înființării de pajiști semanate, în urmatoarele situații:

- când în vegetație predomină plantele cu valoare furajeră slabă sau sunt daunătoare în proporții de 80-85% indiferent de producția acestora;
- pajiștile au un potențial natural de producție foarte scăzut de sub 4-5 t/ha MV și capacitate de păsunat de sub 0,5 UVM/ha;
- pajiști care au peste 25-30% goluri în vegetație, mușuroaie întărite sau după defrișarea celor invadate cu vegetație lemoasă și alte situații.

Nu se desțelenesc pajiștile cu panta mai mare de 17° (30%), cele din apropierea orașelor și răvenelor active, indiferent de pantă, pentru a preveni eroziunea solului, cât și pajiștile situate pe soluri cu orizontul superior A foarte subțire (sub 10-20 cm grosime) care poate avea fragmente de roci dure de suprafață, precum și pajiștile situate pe soluri cu apă freatică la adâncime mai mică de 50 cm.

Epoca optimă de desțelenire este toamna. Pregătirea patului germinativ se face cu grapa și combinatorul în funcție de situație, cu condiția ca, înainte de semănat, să se taseze solul (telina) cu un tăvălug inelar, pentru asigurarea unei adâncimi mici și uniforme de semănat. Semanatul se poate face cu semănătorile universale, la adâncimea de 1,5-2,5 cm și 12,5 cm între rânduri, primăvara cât mai timpuriu,

după care obligatoriu se tasează din nou solul, cu tavălugi netezi (amestecul de ierburi se stabilește în funcție de modul de folosință, zona fizico-geografică etc).

6.2. Amestecuri de ierburi recomandate pentru reînsămânțarea sau supraînsămânțarea pașilor

Tabelul 6.3.

Specia	Regiunea de cultură						Norma de sămânță (kg/ha)	
	câmpuri	dealuri		munte	alpin	lunci		
		uscate	umede					
Festuca rubra	•	•	+	+	+	•	20 - 25	
Lolium perene	•	•	+	•	•	+	25 - 30	
Poa pratensis	•	•	+	+	+	+	12 - 15	
Trifolium repens	•	•	+	+	+	+	10 - 12	

+ se recomandă să fie semănată

• nu se recomandă

Lucrările de reînsămânțare sau supraînsămânțare vor fi efectuate doar acolo unde este necesar, iar amestecul va conține specii de graminee și leguminoase perene de pașării pretabile condițiilor staționale și modului de folosire, având în vedere și restricțiile din cadrul angajamentelor.

6.3. Capacitatea de pășunat

În urma datelor recoltate de pe pașurile din UAT Budești s-a calculat capacitatea de pășunat actuală

Tabelul 6.3.

Valorile actuale ale capacitații de pășunat

Trupul de pașă	Suprafața parcelei de exploatare (ha)	Producția de masă verde (t/ha)	Coeficient de folosire (%)	Producția de masă verde utilă (t/ha)	Producția totală de masă verde (t)	ZAF*	Încărcare cu UVM	
							/1 ha	Total
1	2	3	4	5 (col.3 x col.4)	6 (col.2xcol.3)	7	8 (col.7 / DSP)	9 (col.2x col. 8)

T2-parcela 1	0.7257	14.8	55	8.14	10.74	180	0.695	0.504
T 4-parcela 1	1.5246	14.8	55	8.14	22.56	180	0.695	1.596
T 6/1-parcela 1	0.8674	14.8	55	8.14	12.84	180	0.695	0.603
T 6/2-parcela 1	0.7885	14.8	55	8.14	11.67	180	0.695	0.548
T 6/3-parcela 1	1.7559	14.8	55	8.14	25.99	180	0.695	1.220
T 7/1-parcela 1	1.8384	14.8	55	8.14	27.21	180	0.695	1.278
T 24-parcela 1	7.4452	14.8	55	8.14	110.189	180	0.695	5.174
T 23-parcela 1	3.4179	14.8	55	8.14	50.58	180	0.695	2.375
T 23-parcela 2	3.5090	14.8	55	8.14	51.93	180	0.695	2.438
T 25-parcela 1	10.9557	14.8	55	8.14	162.14	180	0.695	7.614
T 25-parcela 2	4.1088	14.8	55	8.14	60.81	180	0.695	2.855
T 41, parcela 1	1.1774	14.8	55	8.14	17.43	180	0.695	0.775
T 41, parcela 2	0.9564	14.8	55	8.14	14.15	180	0.695	0.665
T 41, parcela 3	1.1148	14.8	55	8.14	16.50	180	0.695	0.774
T 41, parcela 4	1.9738	14.8	55	8.14	29.21	180	0.695	1.372
T 41, parcela 5	1.8366	14.8	55	8.14	27.18	180	0.695	1.276
T 41, parcela 6	1.8295	14.8	55	8.14	27.08	180	0.695	1.272
T 41, parcela 7	3.1225	14.8	55	8.14	46.21	180	0.695	2.170
T 41, parcela 8	3.7972	14.8	55	8.14	56.20	180	0.695	2.639
T 41, parcela 9	1.3034	14.8	55	8.14	19.29	180	0.695	0.905
T 43, parcela 1	10.2906	14.8	55	8.14	152.30	180	0.695	7.152
T 43, parcela 2	4.2022	14.8	55	8.14	62.19	180	0.695	2.920
T 44, parcela 1	3.8474	14.8	55	8.14	56.94	180	0.695	2.673
T 44, parcela 2	15.4612	14.8	55	8.14	228.83	180	0.695	10.746
T 44,	2.2965	14.8	55	8.14	33.99	180	0.695	1.596

parcela 3								
T 45, parcela 1	18.6853	14.8	55	8.14	276.54	180	0.695	12.986
T 45, parcela 2	6.1577	14.8	55	8.14	91.13	180	0.695	4.280
T 45, parcela 3	3.6179	14.8	55	8.14	53.54	180	0.695	2.214
T 45, parcela 4	4.1903	14.8	55	8.14	62.10	180	0.695	2.912
T 46, parcela 1	8.6050	14.8	55	8.14	127.28	180	0.695	5.980
T 46, parcela 2	13.9275	14.8	55	8.14	206.13	180	0.695	9.679
T 47, parcela 1	14.6106	14.8	55	8.14	216.23	180	0.695	10.154
T 47, parcela 2	6.9980	14.8	55	8.14	103.57	180	0.695	4.864
T 47, parcela 3	7.5833	14.8	55	8.14	112.23	180	0.695	5.270
T 47, parcela 4	27.6675	14.8	55	8.14	409.48	180	0.695	19.290

* ZAF - număr de zile animal furajat

pe pășune;

DSP - durată sezon păşunat. 0,05 -

cantitatea de masă verde, în tone,

consumată efectiv de un UVM/ză.

Tabelul 6.3

Lucrările de îmbunătățire propuse pentru pașiștile din UAT Budești

Nr crt	Trupul de pasune/Parcela descriptiva	Denumire	Supr (ha)	Volumul lucrarilor de imbunatatire							Supr de protectie
				Inlaturar ea vegetatie i arbustive	Taierea Arborete lor/ Taierea ciatelor	Combatere a plantelor daunatoare si toxice	Culegere a pietrelor si a resturilor lemnioase	Nivelarea musuroaielor	Combaterea eroziunii solului	Drenari si desecari	
1	Trup Buciumeni-parcelele descriptive: T 2, T 4, T 6/1, T6/2, T6/3, T7/1, T 24, T 23- parcelele 1,2 T 25-parcelele	36.9371	-	-	DA	DA	DA	-	-	-	-

	1,2									
2	Trup Gruiu-parcelele descriptive: T 41 parcelele 1-9 T 43 parcelele 1-2 T 44 parcelele 1-3 T 45 parcelele 1-4 T 46 parcelele 1-2 T 47 parcelele 1-4	-	-	DA	DA	DA	-	-	-	-
	TOTAL	165.2526	-	DA	DA	DA	-	-	-	-

Pentru pajiștile de pe raza **UAT_ului Budești** propunem următoarele măsuri de îmbunătățire:

- Culegerea pietrelor și resturilor lemnăoase
- Combaterea plantelor dăunătoare și toxice;
- Nivelarea mușuroaielor.

Pentru asigurarea unei producții vegetale constant și de calitate aplicarea acestor măsuri se va face ori de câte ori va fi nevoie.

Tabelul 6.4.

Lucrările de fertilizare propuse pentru pajiștile din UAT Budești

Trupul de pășune/ Parcela descriptivă			Volumul de lucrări de îmbunătățire (ha):			
Nr. crt.	Denumirea	Suprafața (ha)	Fertilizare chimică	Fertilizare organică	Supraînsămânțare	Reînsămânțare
1	2	3	4	5	6	7
1	T 2- parcela 1	0.7257	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
2	T 4- parcela 1	1.5246	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
3	T 6/1- parcela 1	0.8674	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		

4	T 6/2- parcela 1	0.7885	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
5	T 6/3- parcela 1	1.7559	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
6	T 7/1- parcela 1	1.8384	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
7	T 24- parcela 1	7.4452	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
8	T 23- parcela 1	3.4179	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
9	T 23- parcela 2	3.5090	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
10	T 25- parcela 1	10.9557	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
11	T 25- parcela 2	4.1088	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
12	T 41, parcela 1	1.1774	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
13	T 41, parcela 2	0.9564	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
14	T 41, parcela 3	1.1148	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
15	T 41, parcela 4	1.9738	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
16	T 41, parcela 5	1.8366	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
17	T 41, parcela 6	1.8295	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
18	T 41, parcela 7	3.1225	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
19	T 41, parcela 8	3.7972	N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
20	T 41, parcela 9	1.3034	N: 90-150 kg s.a./ha	20-30 t/ha-		

		P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	odată la 3-5 ani		
21	T 43, parcela 1	10.2906 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
22	T 43, parcela 2	4.2022 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
23	T 44, parcela 1	3.8474 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
24	T 44, parcela 2	15.4612 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
25	T 44, parcela 3	2.2965 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
26	T 45, parcela 1	18.6853 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
27	T 45, parcela 2	6.1577 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
28	T 45, parcela 3	3.6179 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
29	T 45, parcela 4	4.1903 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
30	T 46, parcela 1	8.6050 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
31	T 46, parcela 2	13.9275 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
32	T 47, parcela 1	14.6106 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
33	T 47, parcela 2	6.9980 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
34	T 47, parcela 3	7.5833 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
35	T 47, parcela 4	27.6675 N: 90-150 kg s.a./ha P:45-75 kg s.a./ha K:45-75 kg s.a./ha	20-30 t/ha- odată la 3-5 ani		
TOTAL		202.1897			

Pentru pajiștile din UAT Budești, specialiștii DAJ Calarasi, au propus atât fertilizarea chimică cât și cea organică, urmând a fi aplicată, în funcție de resurse una din ele. Deși este mai greoare și necesită mai mult efort, datorită beneficiilor sale, noi sugerăm fertilizarea organică.

Fertilizarea, indiferent de metodă o recomandăm pentru toate suprafețele de pajiști. Fertilizarea chimică trebuie să se facă fazial. Astfel în primavera se aplică 1/3 din cantitatea totală, urmând ca celelalte 2/3 să fie aplicate, pe rând, după fiecare ciclu de pășunat. Cantitățile necesare din fiecare element chimic sunt prezentate în tabelul 6.5.

Fertilizarea organică (20-30 t/ha) trebuie aplicată primavera devreme.

**Date orientative privind fertilizarea pajiștilor permanente cu îngrășăminte chimice
(kg s.a./ha/an)**

Tipul de pajiște	N	P 205	K 20
1. Festuca valesiaca			
2. Festuca rupicola		50-60 (20-25) 50-60	- 50-60 (40-50) 75-
3. Agrostis capillaris	100-200 100-200	(20-25) 75-100 (35-	100 (60-80) 50-75
a) productive b) slabe	150-200 100-150	45) 50-75 (20-35) 75	(40-60) 75 (60) 100
4. Festuca rubra	150 200 100	(50) 100 (45) 50 (20)	(80) 50 (40)
5. Nardus stricta			
6. Festuca airoides			

6.4. Organizarea pășunatului pentru diferitele specii de animale

Ordinea de pășunat a parcelelor de exploatare este determinată de expoziție, altitudine și amplasare față de căile de acces. În general, parcelele cu o expoziție însoțită și cu altitudinea cea mai mică se vor păsiu prima, după care se valorifică cele cu expoziție umbrată sau situate la altitudini mai mari, rezultând calendarul de pășunat pe cicluri de exploatare.

Ciclul de exploatare reprezintă perioada după care se revine pe aceeași parcelă în același sezon de pășunat. De asemenea, se recomandă ca suprafețele aflate în imediata apropiere a localității să fie păsunate de vacile de lapte, iar tineretul bovin și celelalte categorii să utilizeze pajiștile mai îndepărtate. Pentru delimitarea parcelelor de exploatare se vor folosi, pe cât posibil, limitele naturale, culmi, pâraie, drumuri,

poteci, iar, unde acestea nu sunt prezente, se vor crea limite artificiale, preferabil garduri fixe din lemn, piatră, garduri vii sau electrice.

După aplicarea metodelor de îmbunătățire a pajiștilor permanente în continuare se va acorda o atenție la fel de mare folosirii producției de iarbă, atât prin păsunat direct cu animalele, cât și prin cosire în vederea conservării ei pentru sezonul rece sub formă de fân, siloz, etc. sau a utilizării masei verzi pentru furajare la ieșie.

Suprafețele care formează obiectul acțiunii de repartizare a păsunilor sunt păsunile propriu zise, și fânețele folosite prin păsunat. Acțiunea de repartizare a păsunilor ar trebui legiferată și să revină unor comisii pastorale, constituite prin grija primăriilor. Excedentul de păsună din administrarea comunelor, orașelor și municipiilor se repartizează pentru păsunat de către consiliile județene, prin comisiile alcătuite în acest scop. În practică s-a dovedit însă că mai este necesară stabilirea unor criterii, de care este util să se țină seamă în cadrul comisiilor pastorale de la cele două nivele.

Împărțirea păsunii în parcele. Numărul de parcele în care se împarte o pășune este în funcție de durata medie a ciclului de păsunat (C), timpul de ocupare a unei parcele (O), numărul de turme cu care se pășunează (n) și numărul de parcele care se lasă pentru refacere (p_r). În funcție de condițiile staționale, posibilitățile organizatorice și economice, Iacob T., 1993 arată că se pot practica diferite modalități de împărțire a păsunilor în parcele (fig. 5.2).

Durata ciclului de păsunat (C) este echivalentă cu numărul zilelor de refacere a ierbii după folosire (R_r) și numărul zilelor cât rămân animalele pe o parcelă (O)

Durata ciclului de păsunat depinde de condițiile climatice, de compoziția floristică a păsunii și modul de îngrijire. Problema de bază a folosirii raționale a păsunilor constă în realizarea unui număr cât mai mare de cicluri de păsunat (deci refacerea cât mai rapidă a ierbii și reducerea durei ciclului de păsunat). În vederea îndeplinirii acestui deziderat, trebuie să aplique întreg complexul de măsuri care să permită refacerea plantelor în timpul cel mai scurt.

Durata ciclului de păsunat diferă, mai ales în funcție de regimul de precipitații.

Astfel, în regiunile sărace în precipitații, durata ciclului de păsunat va fi de peste 35-40 zile. În regiuni cu precipitații suficiente, plantele se refac mai rapid, iar durata ciclului de păsunat durează 25-35 de zile.

In zona de campie, la UAT Budești durata sezonului de pasunat va fi de 190-210 zile în condiții de irigat și 110-150 zile în condiții de neirigat.

Numărul de zile cât animalele ocupă o parcelă se recomandă să nu depășească o zi.

Forma parcelelor se stabilește în funcție de configurația terenului, folosind în felul acesta cât mai

multe forme naturale ale reliefului, în vederea delimitării parcelelor. Este de preferat forma dreptunghiulară,

cu lungimea de 2-3 ori mai mare decât lățimea și cu orientare de-a lungul curbei de nivel.

Delimitarea parcelelor se poate face prin formele naturale ale reliefului, ca: văi, drumuri, sănsuri etc., garduri fixe sau garduri electrice. Gardurile fixe sunt alcătuite din 5 stâlpi și înălțate de 2-3 m, la o depărtare de 3-4 m unul de altul, cu 3-4 rânduri de sărmă. În zona forestieră se pot folosi řipci de lemn în locul sărmelor. De avantajul gardurilor fixe este costul lor ridicat. Gardurile electrice, sau gardurile mobile se folosesc atât - drum de acces - adăpost

la delimitarea parcelelor, cât și pentru delimitarea porțiunii de păsunat în cazul metodelor moderne de folosire a păsunii. În afara ușurinței fixării și exploatarii gardului electric, se realizează o mai bună valorificare a ierbii pe pășune.

6.5. Căi de acces

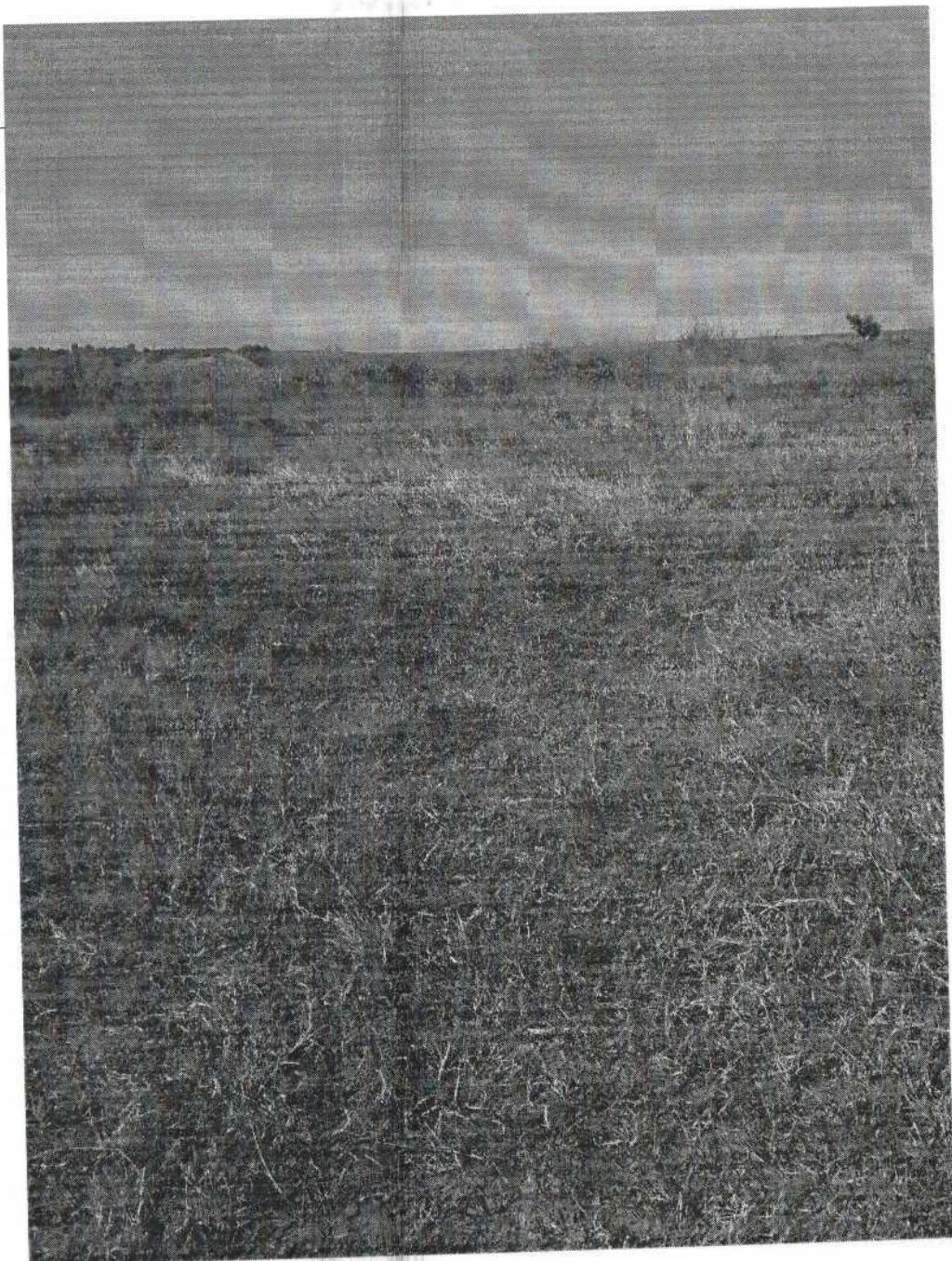
Se vor prezenta drumurile permanente de acces la trupurile de pajiște, drumurile de pământ și potecile de acces și în caz de nevoie se va propune construirea de drumuri, justificând necesitatea lor. Construirea căilor de acces se va face respectând legislația în vigoare.

Se vor preciza felul căilor de acces existente, drumuri de acces pe pășune, drumuri forestiere și lungimea acestora. Se va arăta starea acestor drumuri, cum sunt întreținute și de cine sunt administrate, necesitatea reparațiilor.

Toate căile de acces vor fi figurate pe hărțile de ansamblu, prin semne convenționale specifice.

Pe teritoriul supus amenajarii există drumuri permanente și drumuri de pământ de o calitate corespunzătoare care permit accesul facil la locurile de pasunat. Acestea sunt materializate în planul de situație parcelar atașat proiectului de amenajament pastoral.

TEHNE.

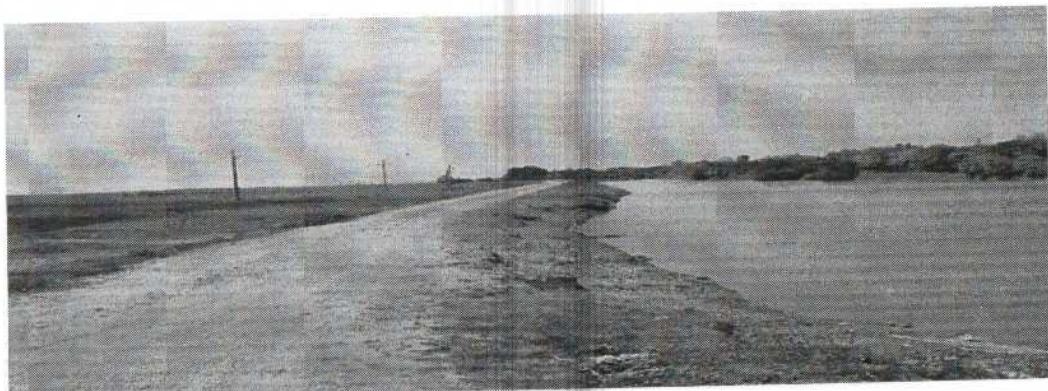

6.6. Construcții zoopastorale și surse de apă

Pe teritoriul amenajat există sapte stâne ce aparțin crescătorilor de animale care au concesionat suprafete de pajisti, una având caracter permanent, celelalte sase fiind adăposturi temporare. În apropierea parcelei P685/1 se află sediul unei ferme. Se vor prezenta construcțiile pastorale, cum ar fi adăposturi, stâne, cășării, cabane și alte utilități, adăpători, garduri, porți de târlire, precum și amplasarea acestora. De asemenea se arată și celelalte construcții aflate pe pășuni sau în apropierea lor și cine le administrează. Se va face o descriere sumară a construcțiilor existente și se va preciza starea lor. Se vor da relații cu privire la sursele de apă existente, specificându-se în mod expres capacitatea și permanența acestora. Dacă nu există adăpători se specifică unde se face adăpatul vitelor sau accesul vitelor la sursele de apă învecinate și se menționează distanța până la aceste surse. Se vor propune lucrări pentru realizarea de noi surse de apă potabilă, forări de puțuri, aducții de apă și alte lucrări de gospodărire a apei, justificându-se necesitatea lor, de exemplu: distanțele față de sursele de adăpare a animalelor să fie cât mai reduse. Dacă este necesar, se fac propuneri pentru a se acorda acces la sursele de apă învecinate, inclusiv la cele din păduri.

Parcelele de pajisti care fac obiectul prezentului amenajament sunt, practic, delimitate de canale de desecare în care se găsește în permanență apă provenită din precipitații, de o calitate relativ bună, din care animalele se pot adapta liber. Accesul la aceasta sursă de apă este facil.

DESCRIERE PARCELARĂ

Se va face o prezentare tabelară a fiecărei parcele descriptive care compune pajiștea amenajată.

UAT	Trupul de pajiște	TRUP BUCIUMENI Parcele descriptive	Suprafața (ha)	Categorie de folosință	Unitatea de relief luncă	Configurația
Budești	Buciumeni	T 2, 4,5,6/1,6/2,6/3, 7/1,23/1,23/2,25/1,25/2.	36,9371	pasune		

Altitudine: 30-75 m, Expoziție: SUD-ESTICĂ, Înclinație: 6 m/ km; Sol: luto-argilos

Datele staționale suplimentare: nu e cazul

Tipul de pajiște – de lunca

Graminee – 60% (Lolium perenne 60%)

Leguminoase – 13% - Trifolium repens 13%

Diverse plante – 27% - Cynodon dactylon 14%, Elymus repens 6%, Carduus nutans 2%, Sorghum halepense 5 %

Plante dăunătoare și toxice – nu sunt

Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei – 100%

Încărcarea cu animale – contract concesiune

Vegetația lemnosă: nu e cazul

Lucrări executate: nu s-au efectuat

Lucrări propuse: fertilizare organica, chimica

UAT	Trupul de pajiște	TRUP GRUIU Parcele descriptive	Suprafața (ha)	Categorie de folosință	Unitatea de relief luncă	Configurația
Budești	Gruiu	T 41(1-9), 43(1-2), 44(1-3),45(1-4), 46(1-2),47(1-4)	165,2526	pasune		

Altitudine: 30 m, Expoziție: SUD-ESTICĂ, Înclinație: 3 m/ km; Sol: luto-nisipos

Datele staționale suplimentare: nu e cazul

Tipul de pajiște – de lunca

Graminee – 60% (Lolium perenne 60%)

Leguminoase – 13 % - Trifolium repens 13%

Diverse plante – 27% - Cynodon dactylon 14%, Elymus repens 6%, Carduus nutans 2%, Sorghum halepense 5 %

Plante dăunătoare și toxice – nu sunt

Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei – 100%

Încărcarea cu animale – contract concesiune

Vegetația lemnosă: nu e cazul

Lucrări executate: nu s-au efectuat

Lucrări : distrugerea musuroaielor, fertilizare organica, chimica

DESCRIEREA VEGETATIEI FORESTIERE

8.1 Date generale: suprafata totala, suprafata efectiv ocupata si distributia vegetatiei forestiere pe suprafata.

Nu este cazul. La UAT Budesti nu exista vegetatie forestiera.

8.2 Descrierea statiunii: forma de relief, configuratia terenului, expositie, inclinare, altitudine, tipul de sol, tipul de flora, tipul de statiune, datele caracteristice pentru statiune, eroziune, grohotis, stancarii si alte caracteristici ecopedologice care prezinta importanta pentru vegetatia forestiera.

Nu este cazul.

8.3 Descrierea vegetatiei forestiere: arboretul-elementele de arboret, proveninta, varsta, proportia elementelor, clasa de productie, cresterea, varsta medie, consistenta, volumul la ha si volumul total.

Nu este cazul. La UAT Budesti nu exista vegetatie forestiera.

8.4 Organizarea pasunatului: zonele admise la pasunat, zonele in care este permisa traversarea spre locurile de pasunat, zonele in care pasunatul este interzis, perioadele in care este admis pasunatul.

Nu este cazul, deoarece in UAT Budesti nu exista vegetatie forestiera.

8.5 harti: harta pasunii impadurite, harta zonelor admise/interzise la pasunat si a celor in care este permisa traversarea.

Nu este cazul. Nu exista pasune impadurita pe raza UAT Budesti.

9.1. Data intrării în vigoare a amenajamentului; durata acestuia

Planul de amenajament pastoral al UAT-ului Budești intră în vigoare de la data aprobării în Consiliul local. Durata amenajamentului pastoral este de 10 ani.

9.2. Colectivul de elaborare a prezentului plan de amenajament

Pentru realizarea amenajamentului pastoral din UAT Budești a fost constituită o echipă formată din 4 persoane. Contribuția fiecărui membru al echipei și instituția din care face parte sunt prezentate în tabelul de mai jos:

Echipa de lucru

Nr crt	Nume si prenume	Specialitatea/Funct ia	Institutia	Contributia la lucrare	Semnatura
1	Ilie Fănel	Secretar primarie	Primaria Budești	Furnizare date comuna	
2	Iordache Adrian Gelu	Inginer agronom	Primaria Budești	Furnizare date comuna	
3	Ciocoiu Ionel	Ing. Mecanic/consilier superior	Directia pentru Agricultura Judeteana Calarasi	Prelucrarea datelor de teren, tehnic si tehnologic. Faza de birou, redactare, informatii de specialitate	
4	Ing. Stan Constantin	Ing. Agronom/consilier superior	Directia pentru Agricultura Judeteana Calarasi	Colectare date teren	
5	Nae Valentin Nichi	Ing. Agronom/consilier superior	Directia pentru Agricultura Judeteana Calarasi	Verificare documentatii	

9.3. Hărțile ce se atașează amenajamentului

La prezentul proiect de amenajament pastoral se vor anexa următoarele hărți (după întocmirea lor):

- *Planuri cadastrale scara 1: 10.000*
- *Harta unitătilor de teritoriu ecologic omogen (TEO), scara 1:10000;*

Planuri de amenajament pastoral editate

Amenajamentul pastoral pentru pajiștile din proprietatea UAT Budești, județul Calarași s-a întocmit în două exemplare, în conformitate cu prevederile Legii nr 86 din 2014, care aproba O.U.G. 34 din 2013, modificată. Prezentul Plan de amenajament pastoral este verificat de către D.A.J. Calarasi și va fi aprobat în Consiliul Local al UAT Budști.

1 exemplar va fi predat la UAT Budești.

1 exemplar este predat către D.A.J. Calarași.

9.4. Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă

Lucrările care sunt propuse pentru a se executa anual, pe fiecare trup de pajiște sunt în conformitate cu metodologia și respectarea bunelor condiții agricole și de mediu, denumite în continuare GAEC și a celor care sunt sub angajament (declarate la APIA).

În descrierea parcerării făcută pentru fiecare trup de pășune au fost menționate și lucrările propuse să fie executate, din care unele sunt obligatorii anual, respectiv: cosirea plantelor dăunătoare și a resturilor neconsumate de animale, combaterea vegetației lemnioase nedorite, împărtăierea mușuroaielor și fertilizarea cu îngrășăminte chimice și organice.

Tabelul 9

Evidența lucrarilor executate anual pe fiecare parcelă

Parcela	Suprafata (ha)	Combatere a buruienilor și vegetației lemnioase	Strangerea cioatelor, pietrelor și nivelarea musuroaielor				Grapatul pajistilor				Amendarea pajistilor		Suprainsamnta rea sau reinsamantarea pajistilor		Fertilizarea pajistilor	
			Perioad a Anul	S u p r	Perioad a Anul	Supr a Anul	Perioad a Anul	Supr a Anul	Perioad a Anul	S u p r	Perioada Anul	S u p r	Perioad a Anul	S u p r	Perioad a Anul	S u p r
T2-parcela 1	0.7257					0.7257			0.7257	-	-					
T4-parcela 1	1.5246					1.5246			1.5246	-	-					
T 6/1-parcela 1	0.8674	Anual,				0.8674	Anual,		0.8674	-	-	Primavara			Anual,	
T 6/2-parcela 1	0.7885	fiecare				0.7885	fiecare		0.7885	-	-	devreme			fazial,	
T 6/3-parcela 1	1.7559	ciclu de				1.7559	ciclu		1.7559	-	-				dupa	
T 7/1-parcela 1	1.8384	pasunat				1.8384	de		1.8384	-	-				fiecare	
T 24-parcela 1	7.4452					7.4452	pasunat		7.4452	-	-				ciclu de	
T 23-parcela 1	3.4179					3.4179			3.4179	-	-				pasunat	
T 23-parcela 2	3.5090					3.5090			3.5090	-	-					

T 25-parcela 1	10.9557		10.9557	10.9557	-	-		
T 25-parcela 2	4.1088		4.1088	4.1088	-	-		
T 41, parcela 1	1.1774		1.1774	1.1774	-	-		
T 41, parcela 2	0.9564		0.9564	0.9564	-	-		
T 41, parcela 3	1.1148		1.1148	1.1148	-	-		
T 41, parcela 4	1.9738		1.9738	1.9738	-	-		
T 41, parcela 5	1.8366		1.8366	1.8366	-	-		
T 41, parcela 6	1.8295	Anual, fiecare ciclu de pasunat	1.8295	1.8295	-	-		
T 41, parcela 7	3.1225		3.1225	3.1225	-	-		
T 41, parcela 8	3.7972		3.7972	3.7972	-	-		
T 41, parcela 9	1.3034		1.3034	1.3034	-	-		
T 43, parcela 1	10.2906		10.2906	10.2906	-	-		
T 43, parcela 2	4.2022		4.2022	4.2022	-	-		
T 44, parcela 1	3.8474		3.8474	3.8474	-	-		
T 44, parcela 2	15.4612		15.4612	15.4612	-	-		
T 44, parcela 3	2.2965		2.2965	2.2965	-	-		
T 45, parcela 1	18.6853		18.6853	18.6853	-	-		
T 45, parcela 2	6.1577		6.1577	6.1577	-	-		
T 45, parcela 3	3.6179		3.6179	3.6179	-	-		
T 45, parcela 4	4.1903		4.1903	4.1903	-	-		
T 46, parcela 1	8.6050		8.6050	8.6050	-	-		
T 46, parcela 2	13.9275		13.9275	13.9275	-	-		
T 47, parcela 1	14.6106		14.6106	14.6106	-	-		
T 47, parcela 2	6.9980		6.9980	6.9980	-	-		
T 47, parcela 3	7.5833		7.5833	7.5833	-	-		
T 47, parcela 4	27.6675		27.6675	27.6675	-	-		

*) Fertilizarea pașilor se va realiza pe baza unui plan de fertilizare anual, ținând cont de cartarea agrochimică.

Anexa 1**Regulamentul de utilizare și gestionare al pajiștilor**

Regulamentul de utilizare și gestionare al pajiștilor, este inclus în „**Planul de amenajament pastoral**”, iar „autoritatea contractantă are obligația de a include în cadrul documentației de concesiune sau închiriere a pajiștilor amenajamentele pastorale și condiții speciale de indeplinire a contractului, cu respectarea prevederilor legale în vigoare” (art.6 alin.(2) din HG nr. 1064 11/12/2013).

Directia pentru Agricultura Județeană Calarași nu își asumă neimplementarea sau implementarea parțială sau incorectă a prevederilor din prezentul Plan de Amenajament Pastoral.

Specialiștii Directiei pentru Agricultura Județene Calarași stau la dispoziția fermierilor sau asociațiilor de fermieri din UAT Budești pentru implementarea măsurilor din prezentul Plan de Amenajament Pastoral.

Regulamentul de utilizare și gestionare al pajiștilor trebuie să conțină cel puțin 3 documente care oferă indicații cu privire la potențialul productiv și calitativ al pajiștilor de pe raza unei comune sau oraș:

- Ancheta pastorală;
- Calendarul lucrărilor pe pajiște, în acord cu legislația în vigoare;
- Recomandări privind folosirea pajiștilor prin cosit.

Ancheta pastorală pentru pajiștile de pe raza U. A. T_ului Budești sunt prezentate în capitolul VII. În continuare este prezentat Calendarul lucrărilor pe pajiște, în acord cu legislația în vigoare. Ambele documente trebuie însușite de toți utilizatorii de pajiști din comuna UAT Budești.

Calendarul lucrărilor pe pajiște, în acord cu legislația în vigoare

IANUARIE

Nu vor fi realizate însămânțări de suprafață sau suprainsămânțări. Se pot face doar în cazul terenurilor degradate și doar cu specii din flora locală

FEBRUARIE

Acțiuni pe teren

Continuarea curățirii pajiștilor, respectiv defrișarea vegetației lemnoase în "ferestrele" iernii, dacă vremea o permite. Vegetația nedorită trebuie adunată de pe pajiște;

Transportul gunoiului de grajd și aplicarea lui. Utilizarea tradițională a gunoiului de grajd este permisă până în echivalentul a maxim 30 kg azot substanță activă (N s.a.)/hectar a se vedea

Caietul de Agromediu/APIA ;

Aplicarea amendamentelor pe sărături;

Aplicarea îngrășămintelor chimice complexe din formele 16-16-16 sau 22-11-11 (NPK) pe pajiștile permanente, îndeosebi unde dorim să începem păsunatul mai devreme. Pe pajiștile care sunt sub angajament APIA utilizarea pesticidelor și a fertilanților chimici este interzisă.

Desfundarea canalelor de desecare, acolo unde este cazul, dacă solul nu este acoperit. Interzicerea păsunatului, îndeosebi cu oile și caprele, pentru a preveni degradarea solului și rărirea prematură a covorului ierbos.

MARTIE

Actiuni pe teren

- Se continuă defrișarea vegetației lemnoase;
- Împrăștierea mușuroaielor și nivelarea terenului;
- Se continuă, unde este cazul, transportul și aplicarea gunoiului de grajd și al amendamentelor;
- Eliminarea excesului de umiditate temporară prin canale de desecare și al excesului permanent prin drenaj;
- Începe plantarea arborilor pentru eliminarea umidității (unde este cazul - plopi, salcie), umbră la animale sau delimitare tarlale (unde este cazul);
- Continuă aplicarea îngrășămintelor chimice după topirea zăpezii (unde este cazul);
- Se construiesc sau se refac drumurile de acces, pe pășune;

- Se verifică sursa de apă, în vederea asigurării apei pentru adăpat pentru animale, din râuri sau fântâni. Se vor realiza: captări, amenajări specifice, puțuri, jgheaburi etc.

• Se vor realiza (acolo unde este cazul) construcții ușoare pentru adăpostirea animalelor (tabere de vară). În cazul în care ele există se va trece la dezinfecțarea și repararea acestora. Adăposturile vor fi dimensionate după numărul animalelor iar acolo unde este cazul vor fi prevăzute cu instalații de colectare și distribuție a dejecliiilor și alte utilități.

- Se vor repara și dezinfecța stânele, saivanele, etc.

APRILIE

Actiuni pe teren

- Încheierea acțiunilor de împrăștiere a mușuroaielor, defrișării vegetației lemnoase dăunătoare și nivelarea terenului;
 - Încheierea fertilizării cu gunoi de grăjd și aplicarea amendamentelor (dacă este cazul);
 - Continuarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare (eliminarea excesului de umiditate);
 - Continuarea aplicării îngrășămintelor chimice (dacă este cazul);
 - Lucrări de supraînsămânțare a pajiștilor cu covor ierbos degradat (acolo unde este cazul);
 - Eliminarea crengilor uscate la arborii izolați de pe pășuni;
 - Finalizarea lucrărilor de plantare a arborilor pentru umbră, împrejmuiiri sau desecări biologice (acolo unde este cazul);
 - Reparații la alimentările cu apă (puțuri, jgheaburi etc) podețe, drumuri, garduri de împrejmuire, adăposturi pentru animale, stâni și alte dotări pentru sezonul de pășunat; începerea sezonului de pășunat pe pășuni după data de 20 aprilie și respectarea pășunatului pe specii și categorii de animale.
- Pășunatul începe când solul e bine zvântat. Pășunile inundate nu trebuie pășunate mai devreme de 2 săptămâni de la retragerea apelor);
- Respectarea încărcăturii optime de animale la hectar.

MAI

Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM). Pășunatul se efectuează cu maxim 1,0 UVM (Unitate Vită Mare) - maxim o bovină la hectar și 6,6 UVM ovine - a se vedea tabele de conversie.

- Trebuie să se asigure o densitate optimă pe întreaga suprafață (OP x suprafața pajiștii), pentru prevenirea pășunatului excesiv, care conduce la reducerea ratei de refacere a pășunii, scăderea producției de iarbă și a cantității de iarbă consumată de animale în ciclurile următoare de pășunat.
- Planificarea succesiunii de pășunat a tarlalelor (pășunatul continuu) cu respectarea următoarelor criterii:
 - a. conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat. Astfel animalele nu stau în același loc, ci pășuiează pe locuri diferite și în aceeași zi și în zile diferite;

b. păsunatul în front. În acest caz animalele sunt dirijate în deplasarea lor pe pășune de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsura consumării plantelor;

c. păsunatul continuu (liber) intensiv simplificat unde parcelarea este redusă în mod substanțial la 1-2 parcele, delimitate prin bariere naturale (canal, albia unui rau, garduri de arbuști), drumuri, semne convenționale sau prin garduri, Cu efect direct asupra diminuării cheltuielilor ocazionale de parcelare și alimentare cu apa.

Se respectă păsunatul cu speciile de animale (oi, vaci, cai) stabilite anterior, pentru a preveni reducerea potențialului productiv al pajiștii și afectarea calității acesteia.

IUNIE

Ac iuni pe teren

Din a doua decadă a lunii se începe campania de combatere a principalelor buruieni din pajiști, respectiv plantele neconsumate de animale.

Începe recoltarea fânețelor și conservarea furajelor sub formă de siloz, semisiloz și fân, în funcție de regimul pluviometric și dotarea fermelor.

Nu se vor efectua lucrări mecanizate pe pajiștile sub angajament APIA;

Cositul trebuie efectuat până la 1 iulie, realizat în etape. O bandă necosită de 3 metri va fi lăsată pe marginile fiecărei parcele. Această bandă poate fi cosită după 1 septembrie

IULIE

Activitatea de smulgerea Ambroziei din pasune (acolo unde este cazul). Cositul poate începe doar după data de 1 iulie.

Masa vegetală cosită trebuie adunată de pe suprafața fâneței nu mai târziu de două săptămâni de la efectuarea cositului.

Cositul se va realiza dinspre interiorul parcelei spre exteriorul acesteia. O bandă necosită sau nepăsunată de 3 metri va fi lăsată pe marginile fiecărei parcele. Aceasta bandă poate fi cosită / păsunată după 1 SEPTEMBRIE.

Folosirea mixtă - păsunatul permis după prima coasă. Iarba cosită se adună în maxim 2 săptămâni de la cosire.

AUGUST

Cositul resturilor neconsumate și împrăștierarea dejectiilor solide, după fiecare ciclu de păsunat;

Aplicarea fazială a azotului pentru pajiștile care nu sunt sub angajament APIA ;

• Agricultorii care utilizează pajiști permanente nu trebuie să ardă vegetația, inclusiv iarba

ramasă după cositul pajiștei (GAEC 8), obiectivul acestei condiții fiind menținerea unui nivel minim de întreținere a solului prin protejarea pajiștilor permanente.

SEPTEMBRIE

Menținerea pajiștilor permanente, prin asigurarea unui nivel minim de pășunat sau cosirea lor cel puțin o dată pe an (GAEC 7);

Nu este permisă tăierea arborilor solitari sau a grupurilor de arbori de pe terenurile agricole (GAEC 9);

• Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordin Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrati);

Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:

1. Fertilizator solid — nu mai aproape de 6 m de apa.
2. Fertilizator lichid — nu mai aproape de 30 m de apa.
3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

OCTOMBRIE

La sfârșitul lunii animalele se pregătesc să iasă de pe pășune.

NOIEMBRIE

Este interzis a se intra cu animalele în pajiște, plantele din covorul vegetal au nevoie de o perioadă de repaus.

DECEMBRIE

Este interzis a se intra cu animalele în pajiște, plantele din covorul vegetal au nevoie de o perioadă de repaus.

SPECIFICARE:

Codul 214 reprezinta — Masura de Agromediu din Programul National de Dezvoltare Rurala, din cadrul Pilonul 2/Axa 2 GAEC reprezintă— Bune Practici Agricole și de Mediu — SAPS Plățile Directe (pe suprafață) din cadrul Pilonului 1.

ATENȚIE

UTILIZAREA PESTICIDELOR ȘI A FERTILIZANȚILOR CHIMICI ESTE INTERZĂ

RECOMANDĂRI PRIVIND FOLOSIREA PAJIȘTILOR PRIN COSIT

Fânul ocupă un loc important în alimentația animalelor, mai ales perioada de stabulație. În regiunile bogate în precipitații, cu supafe mari de pajiști, fânul poate reprezenta peste 40% din totalul furajelor din rație.

Importanța fânului constă, în primul rând, în valoare nutritivă ridicată a acestuia. Astfel, 100 kg fân, de calitate superioară, alcătuită din graminee leguminoase valoroase, are o valoare nutritivă de până la 65 U.N. și 7 kg P.D., aceeași cantitate de fân, de calitate slabă, are valoare nutritivă redusă la jumătate apropiată de aceea a panielor de cereale.

Un fân de calitate mijlocie conține 15-17% apă, 8-9% substanțe proteice, 2-2,5% grăsimi, 23-28% celuloză, 39-43% substanțe extractive neazotate, 6% săruri minerale și cantități apreciabile de vitamine.

Valoarea nutritivă a fânului variază foarte mult în funcție de compozиția floristică a pajiștii, epoca de recoltare, modul de pregătire și păstrare. Aceasta având importanță egală, în sensul că în cazul unei compozиții floristice valoroase fâneții, nu se poate obține un fân bun dacă recoltarea nu se face la timp iar procesul de uscare nu se efectuează corespunzător. De asemenea, nu va rezulta fân de calitate superioară, oricătă atenție s-ar acorda momentului de recoltare a pregătirii fânului, dacă fâneața este alcătuită din specii puțin valoroase. Datorită valorii nutritive ridicate, fânul se folosește cu foarte bune rezultate în furaj și vacilor cu lapte, a tineretului, reproducătorilor și.a., putând substitui o parte din nutrețurile concentrate. Pe de altă parte, fânul este mult mai ieftin în comparație cu alte furaje (Motcă Gh. și col., 1994). Sursa principală de producerea fânului constituie supafe însemnate de pajiști permanente și temporare, dar și culturile de leguminoase perene, precum și culturile anuale de nutreț.

Pentru fiecare trup de pajiște trebuie să existe un caiet de lucrări, care să cuprindă toate datele necesare cu privire la lucrările executate, respectiv denumirea lucrării executate, data efectuării, suprafața pe care s-a efectuat lucrarea.

BIBLIOGRAFIE

1. Anghel Gh. și colab., 1984- Pajiști intensive. Editura Ceres București;
2. Bărbulescu C. și colab., 1980- Determinator pentru flora pajiștilor cu elemente de tehnologie. Editura Ceres București;
3. Bucur Daniel - Managementul ecologic al resurselor de climă, sol și apă din Câmpia Moldovei – proiect de cercetare IDEI, cod CNCSIS 1132
4. Dumitrescu N. și colab., 2014 – Ameliorarea pajiștilor degradarea din zona de silvostepă. Editura Ion Ionescu de la Brad. Iași;
5. Iacob T., Vîntu V., Samuil C., 2000 - Tehnologia producerei și concentrării furajelor. Editura Ion Ionescu de la Brad. Iași;
6. Iacob T. și colab., 2015 - Pajiștea – caracterizare, îmbunătățire, folosire – Editura Ion Ionescu de la Brad. Iași;
7. Motcă Gh. și colab., 1994 - Pajiștile României. Tipologie și tehnologia. Editura Tehnică Agricolă București
8. Marușca T. și colab., 2014- Ghid de întocmire a amenajamentelor pastorale. Editura Calahorra-Brașov;
9. Oprea RADU, Daniel CUREA 2015 - Database of agricultural land quality index in Drăgușeni village, Iași county, USAMV Iași, Lucrari Stiințifice – vol. 58 (1) 2015, seria Agronomie, p. 135 – 140; PRINT ISSN: 1454-7414;
11. Popovici D., Ciubotariu C., 1997 - Pajiștile din Bucovina. Editura Helios. Iași;
12. Pușcariu - Soroceanu Evdochia, 1963 – Păsunile și fânețele din R.P. Română Editura Academiei – București;
13. Samuil C., 2010 – Producerea și conservarea furajelor. Editura Ion Ionescu de la Brad. Iași;
14. Simtea N. și colab., 1990 - Reînsămânțarea și supraînsămânțarea pajiștilor. ICPCP Brașov;
15. Țuera I. și colab., 1987 - Principalele tipuri de pajiști din R.S. Română. Redacția de Propagandă Tehnică. București;
16. Vîntu V., Moisuc Al., Motcă Gh., Rotar I., 2004 – Cultura pajiștilor și a plantelor furajere, Ed. Ion Ionescu de la Brad, Iași;
17. *** 1960, Monografia geografică a RP Române, Ed. Academiei Române, București;
18. *** 1972-1979, Atlas, R.S. România, Ed. Academiei Române, București;
19. *** 1983, Normativ pentru elaborarea studiilor de amenajare a păsunilor – Faza de redactare, Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, București;
20. *** 1983, Norme tehnice pentru elaborarea studiilor de amenajare a păsunilor – Faza de teren, Ministerul Silviculturii, București
21. *** 2013 – Ordonanța de Urgență a Guvernului Românie nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991;
22. ***2014 – Legea nr.86/2014 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului Românie nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991;

-
23. ***2015 – Hotărârea Guvernului României nr.78 din 4 februarie 2015 privind modificarea și completarea Normelor Metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului României nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului României nr.1064/2013;
24. ***2015 – Ghid de întocmire a amenajamentului pastoral elaborat de Institutul de Cercetare și Dezvoltare pentru Pajiști Brașov;
25. ***2013 – Ordinul M.A.D.R. nr.407/ Ordinul M.D.R.A.P. nr.2051 din 3 mai 2013 pentru aprobarea contractelor – cadru de concesiune și închiriere a suprafețelor de pajiști aflate în domeniul public, privat al comunelor, orașelor, respectiv al municipiilor;
26. ***2013 – Ordinul M.A.D.R. nr.544 din 21 iunie 2013 privind metodologia de calcul al încărcăturii optime de animale pe hecitar de pajiște;